

**ДО
ПРОКУРОРСКАТА КОЛЕГИЯ
НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ**

ЗАЯВЛЕНИЕ

ПРОКУРОРСКАТА КОЛЕГИЯ
НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ
РСС - МНЕЗ 01.09.2026

**от Георги Тодоров Чинев – административен ръководител – окръжен
прокурор на Окръжна прокуратура – Бургас, предложен за избран
член на ВСС от квотата на прокурорите**

УВАЖАЕМИ ЧЛЕНОВЕ НА ВСС,

Представям Ви и моля, на основание чл. 29в, ал. 4 от ЗСВ да приемете
следните документи:

1. Автобиография.
2. Мотиви.
3. Концепция за дейността на ВСС.
4. Кадрова справка.
5. Служебна бележка.
6. Нотариално заверено копие на диплома за висше образование.
7. Нотариално заверено копие на Удостоверение за правоспособност.
8. Декларация по чл. 19а, ал. 1, изр. второ от ЗСВ.
9. Декларация, свързана с несъвместимостта по чл. 18, ал. 1 от ЗСВ.

01.09.2026 г.

Гр. Бургас

С УВАЖЕНИЕ:

/Георги Чинев/

ЕВРОПЕЙСКИ
ФОРМАТ НА
АВТОБИОГРАФИЯ

Лична информация

Име

Адрес

Телефон

E-mail

Националност

Дата на раждане

ЮРИДИЧЕСКИ СТАЖ

/27 години и 03 месеца,
към 10.08.2026 г./

• Дати (от-до)

- Име и адрес на работодателя
- Заемана длъжност

• Дати (от-до)

- Име и адрес на работодателя
- Заемана длъжност

• Дати (от-до)

- Име и адрес на работодателя
- Заемана длъжност

Дати (от-до)

- Име и адрес на работодателя
- Заемана длъжност

• Дати (от-до)

- Име и адрес на работодателя
- Заемана длъжност

• Дати (от-до)

- Име и адрес на работодателя
- Заемана длъжност

• Дати (от-до)

- Име и адрес на работодателя
- Заемана длъжност

• Дати (от-до)

- Име и адрес на работодателя

ГЕОРГИ ТОДОРОВ ЧИНЕВ

българин

От 15.08.2023 г. и към 10.08.2026 г.

Окръжна прокуратура – Бургас

Административен ръководител – Окръжен прокурор

От 22.05.2018 г. до 15.08.2023 г.

Окръжна прокуратура – Бургас

и.ф. Административен ръководител – Окръжен прокурор

От 21.05.2018 г. до 22.05.2023 г.

Окръжна прокуратура – Бургас

Административен ръководител – Окръжен прокурор

От 16.03.2015 г. до 21.05.2018 г.

Окръжна прокуратура – Бургас

Прокурор

От 03.05.2010 г. до 16.03.2015 г.

Районна прокуратура – Бургас

Зам. Административен ръководител – Зам. Районен прокурор

От 12.01.2009 г. до 03.05.2010 г.

Окръжна прокуратура – Бургас

Прокурор /прокурор в РП-Бургас, командирован да изпълнява функции на „прокурор в Окръжна прокуратура гр.Бургас“/

От 20.02.2007 г. до 12.01.2009 г.

Районна прокуратура – Бургас

Зам. Административен ръководител – Зам. Районен прокурор

От 02.04.2001 г. до 20.02.2007 г.

Районна прокуратура – Бургас

- Заемана длъжност
- Дати (от-до)
- Име и адрес на работодателя
- Заемана длъжност
- Дати (от-до)
- Име и адрес на работодателя
- Заемана длъжност
- Дати (от-до)
- Име и адрес на работодателя
- Заемана длъжност

прокурор

От 02.05.2000 г. до 02.04.2001 г.
Районна прокуратура – Бургас
Младши прокурор

От 08.04.1999 г. до 08.04.2000 г.
Окръжен съд – Бургас
Съдебен кандидат

От 01.04.1999 г. до 01.05.2000 г.
ДТ „Адриана Будевска“ - Бургас
юрисконсулт

ОБРАЗОВАНИЕ И ОБУЧЕНИЕ

- Дати (от-до)
- Име и вид на обучаващата или образователната организация
- Специалност
- Квалификация

1993 г. – 1998 г.

Софийски университет „Св. Климент Охридски“, Юридически факултет, редовно обучение, държавна поръчка

„Право“, среден успех – 5.66, среден успех от държавните изпити – 6.00
Специализация „Правораздаване“
Диплома Серия А-97, рег.№ 1999 г.

Образователна степен „Магистър“
Юридическа правоспособност – Удостоверение N /24.04.2000 г.

1992 г. – 1993 г.

Софийски университет „Св. Климент Охридски“, Факултет „Славянски филологии“
„Българска филология“, редовно обучение, държавна поръчка

1983 г. – 1992 г.

Средно музикално училище „Проф. П. Владигеров“ – Бургас
Специалност – „пиано“
Диплома сер. А-97 № 1992 г. – общ успех – 6.00

- Квалификация

Преминат модул курс за обучение на обучители
„Детско правосъдие и правосъдие за детето“ – УНИЦЕФ – България, съвместно с ПРБ

МАЙЧИН ЕЗИК

Български

ДРУГИ ЕЗИЦИ

- ниво

Руски език
Много добро

- ниво

Английски език
Добро

ОБУЧЕНИЯ И КВАЛИФИКАЦИИ В СТРАНАТА

Участие в семинари:

- „Престъпление против финансовата, данъчната и осигурителната системи“;
- „Съдебната реформа – врата към Европа“;
- „Основи на Европейското право“;
- „Прокуратурата и разследващите органи в контекста на членството на Р.България в ЕС“;
- „Европейско сътрудничество по наказателни дела“;
- „Финансови престъпления“;
- „Човешки права – компетентни европейски институции“;

- „Ресурси за функционирането и отчетността на съдебната система“;
- „Дни на медиацията – 2008 г.“;
- „Престъпления против паричната и кредитна система“ – 01.04-03.04.2009 г.;
- Семинар-обучение с участието на служители от ДФ „Земеделие“ – Разплащателна агенция – 28.03.2009 г.;
- „Оптимизиране на процеса на предотвратяване на зачестилите случаи на нарушения и измами при усвояването и разходването на европейски средства“ – 28.04.2009 г.;
- Работна сесия „Ефективност, отчетност и координация в съдебната система“ – 09.11.2010 г.;
- „Престъпления против околната среда“ – 19.06-21.06.2011 г.;
- „Специални разузнавателни средства“ – 24.02.2012 г.;
- „Разследване на престъпления против финансовата система на ЕС“ – 18.05.2012 г.;
- „Транспониране на съставите на престъплението „подкуп“ по българския НК и изискванията на ратифицираните и в сила за РБ международни актове. Конвенцията на ООН срещу корупцията, Конвенция на ОИСР срещу подкупването на чужди длъжностни лица в международните търговски сделки и Наказателната конвенция на Съвета на Европа относно корупцията. Относитима съдебна практика“ – 09.03.2012 г.;
- „Престъплението „трафик на хора“ – правна уредба и методика на разследване“ – 01.06.2012 г.;
- „Длъжностно присвояване и общоопасни престъпления – престъпления с предмет наркотични средства. Специфики на разследването“ – 31.10.2012 г.;
- „Обучение на новоназначени прокурори наставници“ – 12.01-15.01.2014 г.;
- „Кибер-престъпления. Новите тенденции, свързани с мобилните устройства и социалните мрежи“ – 25.04.2014 г.;
- „Въвеждане на модерни, надеждни и ефикасни процедури за планиране и изпълнение на бюджета на съдебната власт“ – 27.08.2014 г.;
- „Обучение на магистрати по електронен мониторинг като средство за контрол на поведението на осъдени лица“ – 24.09-26.09.2014 г.;
- Участие в обучение на говорителите на прокуратурите в страната – 19.10-21.10.2014 г.;
- Обучение за обучители: „Детско правосъдие, правосъдие за детето. Деца, участващи в правни процедури“ – 23.03-31.03.2015 г.;
- Представяне на комуникационната стратегия на съдебната власт 2014-2020, приета от ВСС с решение по Протокол № 10/05.03.2015 г. – 27.05.2015 г.;
- Престъпления против финансовата, данъчната и осигурителната системи и митническия режим. Проблеми на ДП и съдебната практика. Финансови и счетоводни познания при разследването на престъпления“ – 28.09-29.09.2015 г.;
- Задължителна текуща квалификация на прокурори при повишаване от районно в окръжно ниво „Наказателно право“ – 14.10.-16.10.2015 г.;
- Обучение за обучители: „Детско правосъдие и правосъдие за детето“ II-ра част – 10.11-11.11.2015 г.;
- Задължителна текуща квалификация на прокурори при повишаване от районно в окръжно ниво „Наказателен процес“ – 29.11-03.12.2015 г.;
- Семинар: „Права на децата участващи в правни процедури“ – трети модул – 09.02.-12.02.2016 г.;
- Права на децата, участващи в правни процедури – 12.04-15.04.2016 г.;
- Семинар: „Подготовка на прокурора за участие в съдебно заседание по административни дела и атакуване на съдебни актове на административните съдилища. Правомощия на прокурора в производствата по ЗАНН“ – 26.05-27.05.2016 г.;
- Семинар: „Задружна престъпна дейност. Материалноправни и процесуални въпроси“ – 21.11-23.11.2016 г.;
- Семинар: „Специални разузнавателни средства – разрешаване, използване, контрол“ – 04.05-05.05.2017 г.;
- Работна среща за обсъждане на измененията на НПК – 20.10-22.10.2017 г.;
- Симианар: „Прилагане на Закон за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество“ – 27.11-28.11.2017 г.;
- работна среща за обсъждане на измененията на НПК – 20.10-22.10.2017 г.;
- семинар „Прилагане на Закона за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество“ – 27.11-28.11.2017 г.;
- обучение „Актуални положения в защита на личните данни в светлината на общия регламент, относно защитата на данните“ – 28.05.2018 г.;
- информационна среща на тема „Представяне на професия прокурор – запознаване със статута на магистратите“ с ученици в гимназиален етап на образование от СУ „Св.Св.Кирил и Методий“ – Бургас, Център за подкрепа на личностното развитие Бургас – 19.06.2018 г.;

- семинар „Международно сътрудничество по наказателни дела. Европейска заповед за разследване“ – 08.10-09.10.2018 г.;
- обучение за новоназначени административни ръководители и заместници на административните ръководители в органите на ПРБ – 07.11-09.11.2018 г.;
- семинар „Киберпрестъпността – нарастващо международно предизвикателство“ – Фондация „Ханс Зайдел“ – 05.12-07.12.2018 г.;
- обучение „Дисциплинарни правомощия на административните ръководители в органите на ПРБ“ – 13.05-14.05.2019 г.;
- обучение „Обмяна на опит и обучения по прилагане на способа „служител под прикритие“ по ЗСРС“ – 20.06-21.06.2019 г.;
- работна среща относно оптимизиране на структурата на РП – ВСС – 31.10-01.11.2019 г.;
- семинар „Борба с трафика на хора“ – Фондация „Ханс Зайдел“ – 06.11-08.11.2019 г.;
- презентация свързана с промяна на режима на изтърпяване на наказанието „лишаване от свобода“, промяната на типа затворническо заведение и условно-предсрочното освобождаване – Затвора Бургас – 31.01.2020 г.;
- семинар „Противодействие на киберпрестъпленията“ – 23.06-25.06.2021 г.;
- обучителен семинар „Разследване на корупционни престъпления“ – Посолство на САЩ в България и от ПРБ – 26.09-29.09.2022 г.;
- обучителен семинар „Медийна комуникация в системата на ПРБ“ – ВКП – 19.09-21.09.2022 г.;
- Българо-баварски семинар „Киберпрестъпност – пране на пари“ – Фондация „Ханс Зайдел“ – 05.10-07.10.2022 г.;
- работно съвещание на Адм.ръководители с Гл.прокурор – Активизиране и организационни действия на ПРБ за противодействието на растящата престъпност – 25.10.2022 г.;
- семинар „Подкрепа на противодействието срещу измами и организирана престъпност“ – Фондация „Рисърч Трейнинг пойнт“ – 18.10-20.10.2023 г.;
- Работна среща на адм.ръководители „Прокуратурата – обективност и диалог с обществото и медиите“ - ПРБ, Главен прокурор – 28.09-29.09.2023 г.;
- българо-германски семинар „Противодействие на нелегалната миграция и престъпните деяния, произтичащи от нея“ – Фондация „Ханс Зайдел“ – 06.03-08.03.2024 г.;
- кръгла маса „Изграждане на институционална устойчивост срещу зловредното чуждестранно влияние“ – Център за изследване на демокрацията – 25.06.2024 г.;
- „Изпиране на пари“ - Обучителен календар по програмата за вътрешноведомствено обучение в ПРБ за второто полугодие на 2024 г. – 21.11.2024 г.;
- съвещание с адм.ръководители на прокуратурите в страната, на тема „Активизиране на работата на ПРБ за осигуряване на нулева толерантност в противодействието на случаите, свързани с упражнено насилие“ – Гл.прокурор – 02.12.2024 г.;
- „Изпиране на пари и финансиране на тероризъм. Използване на косвени доказателства в процеса на доказване. Провеждане на паралелни финансови разследвания“ – Обучителен календар по Програма за ВВО на ПРБ за 2025 г. – 08.05-09.05.2025 г.;
- „Борба с измамите с европейски средства. Взаимодействие на прокуратурата с държавната администрация и МВР“ – Фондация „Рисърч &Трейнинг пойнт“ съвместно с ПРБ, по проект „Подкрепа на противодействието срещу измами и организирана престъпност – 14.05-16.05.2025 г.;
- „Противодействие на организираната престъпност: актуални проблеми“ – Фондация „Рисърч &Трейнинг пойнт“ съвместно с ПРБ – 04.06-06.06.2025 г.;
- „Нови тенденции и предизвикателства в борбата с нелегалната миграция и трафика на хора“ – ГД БОП – 01.12-04.12.2025 г.;
- „Чл.8 ЕКЧП – някои аспекти на правото на личен и семеен живот и защита на кореспонденцията през практиката на ЕСПЧ“ – НИП – 16.02-17.02.2026 г.;
- „Дисциплинарни производства по ЗСВ“, с включен панел на тема „Практически проблеми, свързани с провеждането на конкурсите за повишаване в длъжност и за преместване, с оглед задълженията на адм.ръководители в системата на ПРБ“ – ВСС – 13.05-15.05.2026 г.

• Квалификация

– Сертификат от 20.02.2004 г. от курс по езиково обучение – английски език;

– Сертификат от 03.05.2004 г. от курс по компютърно обучение

НАГРАДИ, свързани с професионалната дейност

– Заповед № РД-08-1589/06.12.2019 г. на Главния прокурор на Р България и Грамота – награждава с отличие, знак „За заслуга“, за отлично изпълнение на служебните задължения като прокурор и Административен ръководител-Окръжен прокурор на

Окръжна прокуратура - Бургас;

– Заповед № РД-04-95/14.12.2020 г. на Административен ръководител–Апелативен прокурор на Апелативна прокуратура град Бургас – награждава за постигнати високи резултати по конкретни задачи през 2020 г. при създаване на организация в прокуратурите от окръжния район за осигуряване закриването на районните прокуратури и създаването на съответни териториални отделения съгласно Решенията на Пленума на ВСС, както и създаване на оптимална организация на работа в условията на обявеното с Решение на Народното събрание извънредно положение върху цялата територия на Р България и на извънредна епидемична обстановка във връзка с разпространението на коронавирусна инфекция;

– Заповед № РД-08-286/09.03.2023 г. на Главния прокурор на Р България и Грамота – награждава с отличие „Служебна благодарност“ за проявен висок професионализъм и образцово изпълнение на служебните задължения като Административен ръководител-Окръжен прокурор на ОП-Бургас при провеждане на разследването по ДП № 13/2023 г. по описа на НСлС, пр. № 7917/2023 г. по описа на СГП;

– Заповед № РД-08-1738/07.12.2023 г. на и.ф. Главен прокурор на Р България и Грамота – награда за проявен висок професионализъм и образцово изпълнение на служебните задължения;

– Заповед № РД-08-1980/19.12.2023 г. на и.ф. Главен прокурор на Р България и Грамота – поощрява с отличие – плакет „ПРЕ“, за проявен висок професионализъм и образцово изпълнение на служебните задължения по организиране и ръководене дейността на Окръжна прокуратура - Бургас;

– Заповед № РД-08-1431/03.12.2024 г. на Гл.прокурор на Р България и Грамота – награда за проявен висок професионализъм и образцово изпълнение на служебните задължения;

– Заповед № РД-08-1299/16.06.2025 г. на Гл.прокурор на Р България и Грамота – награда за проявен висок професионализъм и образцово изпълнение на служебните задължения;

– Заповед № РД-08-1566/02.09.2025 г. на Гл.прокурор на Р България и Грамота – награда за проявен висок професионализъм и образцово изпълнение на служебните задължения;

– Благодарствено писмо от Гл.прокурор, вх.№ А-376/22.10.2025 г., по повод участие във Форум на главните прокурори от балканските държави относно предизвикателствата в работата на прокуратурата.

– Заповед № РД-08-1929/05.12.2025 г. на За Гл.прокурор на Р България и Грамота – награда за проявен висок професионализъм и образцово изпълнение на служебните задължения

СОЦИАЛНИ УМЕНИЯ И КОМПЕТЕНЦИИ

Умения за работа в екип; Мотивирано излагане на отстоявани тези; Способности за ясно дефиниране на приоритети.

Осъществяване функции на говорител на Районна прокуратура гр. Бургас от 2013 год. до 2015 год.

ОРГАНИЗАЦИОННИ УМЕНИЯ И КОМПЕТЕНЦИИ

ОПИТ В ПРЕПОДАВАНЕ В УНИВЕРСИТЕТ

Лектор на семинарни занятия в „Правна клиника“ към Център за Юридически науки при Бургаски Свободен Университет; хоноруван преподавател по наказателно право в БСУ.

ОПИТ В ПРЕПОДАВАНЕ НА ПРАКТИКУВАЩИ ЮРИСТИ

Наставническа дейност и обучение на младши прокурор

Умения за консолидиране на общи усилия за постигане на определена цел; способности за постигане на баланс между различни гледни точки.

**ТЕХНИЧЕСКИ УМЕНИЯ И
КОМПЕТЕНЦИИ**

Работа с компютър – WINDOWS, MS OFFICE, INTERNET,
APIS, CIELA, LAKORDA

**АРТИСТИЧНИ УМЕНИЯ И
КОМПЕТЕНЦИИ**

Свирене на пиано

- Трета награда Международен конкурс за пианисти – остров Капри, Италия, 1988 г.
- Първа награда Национална среща на млади български пианисти «Димитър Ненов» - гр. Разград, 1987 г.
- Втора награда, категория «пиано», Национален конкурс за певци и инструменталисти «Светослав Обретенов», гр. Провадия, 1986 г.
- Втора награда Международен конкурс за пианисти гр. Стреза, Италия, 1985 г.

**СВИДЕТЕЛСТВО ЗА УПРАВЛЕНИЕ
НА МПС**

Категория «В»

Подпис:

Георги Чиңев

01.09.2026 г.

М О Т И В И

на

**ГЕОРГИ ТОДОРОВ ЧИНЕВ -
АДМИНИСТРАТИВЕН РЪКОВОДИТЕЛ – ОКРЪЖЕН ПРОКУРОР
НА ОКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА – БУРГАС
В КАЧЕСТВОТО НА КАНДИДАТ ЗА ИЗБОРЕН ЧЛЕН НА ВСС ОТ
КВОТАТА НА ПРОКУРОРИТЕ**

Изготвени на осн. чл. 9, ал. 4, изр. първо от Правила за произвеждане на избори на членове на Висшия съдебен съвет от съдиите, прокурорите и следователите, приети с решение на Пленума на ВСС' по протокол № 16/09.07.2026 г.

УВАЖАЕМИ КОЛЕГИ,

Признавам, че решението да участвам в процедурата за избран член на ВСС от квотата на прокурорите не взех като спонтанен отговор на изготвеното от колегите предложение. В този смисъл, то не е плод на емоционален импулс, а на дълбоко личен размисъл за отговорността. Отговорността, отнасяща се не само до заявеното съгласие за участие в процедурата, а най-вече на тази, която позицията член на ВСС предполага. На следващо място, вътрешната ми борба бе свързана с осъзнаването на набора от качества – в професионален и личностен план, които всеки член на ВСС трябва да притежава. Ето защо, упорито търсих отговор на въпроса за съответствието на притежаваните от мен професионална компетентност, административен капацитет и нравствени качества с високите стандарти за тях, които позицията на член на ВСС изисква.

Приемането на номинацията на колегите да участвам в процедурата за избран член на ВСС от квотата на прокурорите всъщност е готовност да представя на професионалната общност отговорите на горните питання.

I. МОТИВИ, ПРОДИКТУВАНИ ОТ ПРОФЕСИОНАЛЕН И АДМИНИСТРАТИВНО-УПРАВЛЕНСКИ ОПИТ, ДОСТИЖЕНИЯ В РАБОТАТА И ОЦЕНКА ЗА НЕЯ.

След завършването на специалност „Право“ в СУ „Св. Климент Охридски“, цялата ми професионална биография /повече от двадесет и шест години/ е свързана със системата на ПРБ, в която последователно съм преминал през следните длъжности - младши прокурор при РП-Бургас, прокурор при РП-Бургас, заместник на административния ръководител – заместник районен прокурор на РП-Бургас, прокурор при ОП-Бургас и административен ръководител – окръжен прокурор на ОП-Бургас. Последователното изкачване дотук на всички стъпала на кариерната стълбица ми дава увереността да заявя, че познавам много добре не само механизма на функциониране и проблемите в Прокуратурата на Р. България, но и тези в съдебната система като цяло.

Смея да твърдя, че дейността ми като административен ръководител – окръжен прокурор на ОП-Бургас¹, ми позволи да натрупам сериозен административен и управленски опит. Взаимодействието, преди окрупняването на РП-Бургас с осем административни ръководители на районни прокуратури в състава на ОП-Бургас, работата с ръководния състав на ОП-Бургас, с представители на разследващия апарат и такива на различни институции, по моя преценка способства да овладее и прилагам на практика умения за работа в екип. Това качество считам за особено важно при работа в състава на колективен орган, какъвто е ВСС.

Наред с това, упражняваната от мен ръководна дейност ми изгради трайни навици за търпимост и толерантност към изразяваното чуждо мнение, с цел постигане на баланс. Формира у мен способността в напрегнати ситуации да взимам бързи и вярвам - адекватни управленски решения.

Увереност да участвам в процедурата за избран член на ВСС от квотата на прокурорите

¹ ОП-Бургас осъществява дейност на територията на област Бургас /най-голямата по територия в страната, а през летните месеци, вероятно и по население/. Територията на ОП-Бургас е една от най-невралгичните по отношение разнообразие на видовете престъпления и криминогенна среда /особено през летните месеци, когато на нея „гастролира“ голяма част от криминалния контингент от страната/. Наред с това, на територията на обл. Бургас се намира границата на Р. България с Р. Турция /зелена и морска/, която е и външна на ЕС, най-големият курортен комплекс на Балканите – „Слънчев бряг“, пристанище, летнище, митница, част от автомагистрала „Тракия“, участък от Републикански път I-9, водещ до ГКПП „Малко Търново“. Областта се отличава и с развитата си индустриална инфраструктура, динамичната икономическа среда и наличието на компактна маса бежанци от Украйна, вследствие военния конфликт там.

ми даде успешното справяне с общи усилия със значими предизвикателства от всякакъв характер, с които се сблъскахме с колегите през последните години – пандемията от ковид – 19²; затрудненията в работата, породени от бежанската вълна, вследствие войната в Украйна, от засиления мигрантски натиск и генерираната от него значителна престъпна дейност, както и от закриването на специализираните органи в системата на съдебната власт /прокуратура и съд/. Наред с казаното, проведенният, безспорно успешно процес на окрупняване на ОП-Бургас /най-мощното в страната/, като друго сериозно предизвикателство пред нас, смея да вярвам също е добър атестат за административния капацитет, с който разполагам и в този смисъл за способността да координирам и ръководя работата на множество звена, да вземам и провеждам в изпълнение правилни управленски решения, касателно стратегически въпроси.

Преодоляването на горните препятствия ме убеди в значението на отборния дух, затвърди вярата ми, че симбиозата между прокурорите и следователите, съответно другите разследващи органи, както и между прокурорите и служителите е основополагаща за резултатната работа. Впрочем, винаги в дейността си съм се ръководел от разбирането за важността и силата на колективното начало и личният пример. Поради тази причина, през годините, отношенията ми с колегите съм се стремил да изграждам на основата на откритост, диалогичност и разбирателство. Ето защо, силната подкрепа, засвидетелствана от множеството от тях, също ме убеди в правилността на решението да приема номинацията им и участвам в процедурата за изборен член на ВСС от квотата на прокурорите.

Самочувствие да поискам доверието на колегите си ми даде и осъзнаването, че от много време насам, област Бургас е христоматисен пример за случаи с особено висок обществен интерес, фактическа и правна сложност, ангажиращи компетентната и успешна намеса на прокурорите от ОП-Бургас.³

Наред с горното, стимул допълнително подкрепящ мотивацията ми, бе оценката за постигнати отлични резултати в работата на ръководения от мен орган на съдебната власт. И това не е мое субективно възприятие, а становище, обективизирано в Акта, изготвен, в резултат на извършената от Инспектората към ВСС, по Заповед № ПП – 21 – 24/09.06.2021 г. на Главния инспектор, комплексна планова проверка на ОП – Бургас и ОСО при същата /за периода 2019 г. и 2020 г./.⁴ Като много добра е оценена работата по всички надзори в ОП-Бургас и в Доклади на ОП-Бургас, изготвени вследствие извършени комплексни ревизии на първоупоменатия орган на съдебната власт за дейността му през 2018 г., 2020 г., 2021 г., 2022 г., 2023 г. и 2024 г.⁵

² Наложилa тотална реорганизация на работния процес, включително чрез въвеждане на дистанционен и сменен режим на работа, затруднила, а на моменти направила и невъзможна пряката комуникация с разследващия апарат, участници в досъдебното производство и проверяващи органи, обусловила предприемането на други санитарно-хигиенни мерки, както и други такива, гарантиращи здравословни условия на труд, обезпечаването на които изискваше планиране на съответен финансов ресурс. Независимо от крайно неблагоприятните обстоятелства, както посочих и по-горе, спрочността и качеството на прокурорската дейност не само, че не бяха влошени, но напротив - постигнаха отлични показатели.

³ Част от примерите са: делото, с предмет ППН, при което загинаха двама полицейски служители, в резултат на удар в управлявания от тях автомобил на автобус, превозващ мигранти и шофиран от такъв; досъдебното производство за ППН с АТВ в к.к-с „Слънчев бряг“, при което загина млада жена, а невръстното ѝ дете и други три лица бяха ранени; делото за убийството с особена жестокост и по особено мъчителен начин на брокерка от Бургас и млад мъж; това за убийството на лице, идентифицирано само по овъглени костини остатъци, посредством експертиза по метода на анализ на митохондриалната ДНК, извършена от проф. Щайнхейнер в гр. Инсбрук, Австрия.

⁴ В цитирания Акт се сочи, че „въз основа на изложените констатации и изводи за дейността на прокурорите и следователите, проверяващият екип установи, че организацията на дейността на ОП-Бургас е на много добро ниво, прокурорите се прогизнасят в срок по наблюдаваните преписки и ДП, прокурорските актове са мотивирани, действията по разследването се извършват в срок и съобразно указанията на наблюдаващите прокурори, резултатите от дейността на прокуратурата са положителни. На осн. чл. 58, ал. 2 от ЗСВ, Инспекторатът към ВСС“ намира, че поради създадената отлична организация и работа на административния ръководител Георги Чинев през проверявания период, на прокурорите и следователите от ОП – Бургас и ОСО при ОП – Бургас, не е необходимо да бъдат давани препоръки“.

⁵ За дейността на ОП-Бургас през 2019 г., комплексна ревизия от ОП-Бургас не е извършена, поради усложнената епидемиологична обстановка, резултат от ковид-19.

Категорично високата оценка за резултатите, постигнати от колектива на ръководения от мен орган на съдебната власт намери израз и в поощряването на ОП - Бургас с парична награда в размер на 2000 лв. /с Решение на Прокурорската колегия на ВСС - по т. 20.1, Протокол № 44 от заседанието ѝ, проведено на 09.12.2020 г./.

Подтик на мотивацията ми за участие в процедурата за избран член на ВСС от квотата на прокурорите ми дадох и резултатите от работата ми като прокурор през последните осем години, а именно: липсата на постановени в резултат на нея оправдателни съдебни актове по внесените от мен дела, отсъствието на върнати от съда такива, големият брой потвърдени постановления и наличието само на едно отменено такова. Горното свидетелства, че независимо от дейността си като административен ръководител – окръжен прокурор на ОП – Бургас, не съм преставал да бъда ангажиран и с пряка прокурорска дейност, осъществявайки и понастоящем не само ръководство и надзор, като наблюдаващ прокурор върху досъдебни производства /част от които със значителна фактическа и правна сложност/, но и произнасяйки се по преписки. Наред с това, винаги съм участвал, а и сега го правя и в съдебни заседания, като съм полагал и полагам, и дежурства. В този смисъл, въпреки своята висока административна натовареност⁶, винаги съм се стремил да поддържам отлично нивото си на професионална компетентност, с цел законосъобразност и обоснованост на постановяваните от мен прокурорски актове.

Считам, че признание за резултатите от работата ми е и моето многократно поощряване⁷ – с отличия и награди, една част от които са: награждаване, с отличие – знак „За заслуга“ и грамота /със Заповед № РД-08-1589/06.12.2019 г. на главния прокурор/, за отлично изпълнение на служебните задължения като прокурор и административен ръководител – Окръжен прокурор на ОП-Бургас; с отличие „Служебна благодарност“ и грамота /със Заповед № РД-08-286/09.03.2023 г. на ЗА главен прокурор/, за проявен висок професионализъм и образцово изпълнение на служебните задължения като административен ръководител – окръжен прокурор на ОП – Бургас при провеждане на разследването по конкретно дело⁸.

Вярвам, че атестат за управленските ми качества, а и за възходящото развитие на ръководения от мен орган на съдебната власт бе и единодушното ми преизбиране от Прокурорската колегия на ВСС за административен ръководител-окръжен прокурор на ОП-Бургас.

Още в качеството си на говорител на РП-Бургас, установих и поддържах добри отношения с представителите на средствата за масово осведомяване, основани на взаимна коректност и уважение. Убедено твърдя, че тези отношения не само запазих и в качеството си на административен ръководител – окръжен прокурор на ОП-Бургас, но и надградих, като със съвместния принос на колегите повишихме чувствително отразяването на резултатите от работата ни в медийната среда. При множеството си медийни изяви в качеството на наблюдаващ прокурор и административен ръководител – окръжен прокурор на ОП – Бургас, полагам усилия за максимално широкото оповестяване достиженията на ОП-Бургас и РП-Бургас, и издигане авторитета им в обществото. Именно с тази цел, след избирането ми за окръжен прокурор, насърчавах и участието не само на говорителите на ОП-Бургас и РП-Бургас, но и на наблюдаващите прокурори в телевизионни и радиопредавания, в преки включвания, брифинги и други форми на медийна комуникация, реализиращи се по повод работата им по конкретен случай, придобил обществен отзвук. Това съм правил, воден от

⁶ Видно от данните за административната натовареност /дейност по администрирането/, изготвени съгласно *Правила за измерване на натовареността на прокуратурите и на индивидуалната натовареност на всеки прокурор и следовател* (Решение по Протокол № 60 от 11.12.2014 г.), тя през последните години е сред най-големите в страната.

⁷ Пълен списък на отличията и наградите, с които през годините съм поощрен се съдържа в кадровата ми справка.

⁸ Делото, образувано по повод смъртта на осемнадесетте мигранти край с. Локорско.

разбирането, че медиите не са само коректив, но и медиатор между нас и обществото.

Дейността ми, макар и инцидентна като хоноруван преподавател по наказателно право в Бургаския свободен университет ми даде „външен“ поглед върху моята прокурорска работа, като същевременно ми позволи да надградя теоретичната си подготовка.

Така че, именно с професионалната си експертиза, натрупания управленски опит, такъв по отношение рационалното използване на медийно-информационния ресурс и личните си качества, считам че бих могъл да съм полезен в работата на ВСС.

II. ЛИЧНИ МОТИВИ.

Ясно осъзнавам, че изразих съгласие за участие в процедурата за изборен член на ВСС от квотата на прокурорите в сложен за съдебната система обществен контекст. Той е такъв, поради дълбоката криза, която съдебната власт изживява, произтичаща най-общо от следните причини:

- Изгубено обществено доверие, поради институционално високомерие, бавно правоприлагане, непрозрачност на кадровите процедури, безпринципност на някои управленски решения или въобще липсата на такива, съществуването на неформални, паралелни центрове на власт и мрежи на влияние, оказващи давление върху магистратите при вземане на решения и др.

- Усещането за институционален разпад, породено от продължилото дълго време функциониране на органи, част от които с изтекли мандати.

Ето защо, необходим е рестарт на системата и в частност на прокуратурата с основна стратегическа цел – да си върнем изгубеното, а именно – доверието на хората. Но доверието не се дава даром – заслужава се с резултати. За целта е нужна нова енергия, нов импулс в работата, но и поемане от всеки от нас на лична и професионална отговорност. Да, именно отговорност е ключовата дума. Преди всичко, като отговорност аз разбирам работата на членовете на ВСС. Отговорност – пред собствената съвест, пред колегите, пред обществото и дори ако щете – пред историята. Защото персоналният състав на новия ВСС ще е лакмус за бъдещото му институционално поведение и цялостното развитие на съдебната система. И тук, въпреки че по-нагоре вече го сторих, ще призная, че с безусловната си подкрепа, моите колеги затвърдиха увереността ми, че плещите ми са достатъчно широки, за да понеса тази отговорност. Готов съм да го направя, като мисля, че с работата и поведението си, на дело съм доказал, че притежавам дързост, решителност и воля, че съм автономен в мисленето и действията си, а не съм човек на делничния конформизъм.

Разбира се, всеизвестен е факта, че специално прокуратурата през последните години бе засегната от мощна обществена турбулентност. Тя бе провокирана, освен от споменатите по-горе причини и от упреци за политическа обвързаност и мотивираност на действията ѝ, от придобили публичност скандали, както и от ожесточени спорове за институционалната легитимност на ръководството ѝ. Това доведе до накърняване престижа и публичния образ, нещо повече – до засягане в голяма степен на достойнството на прокурорската професия. С право, голямото множество на честните, почтени и отдадени на работата прокурори желаят то да се върне и да се защити. Това обаче няма да е нито бърз, нито лесен процес. За целта, според мен не е нужна декларативна реторика. Нужна е работа в служба на закона, всеотдайност, лоялност и почтеност, проявявани всекидневно от всеки един от нас, а също и институционална етика, предвидимост и принципност – демонстрирани от висшия кадрови орган на съдебната система – ВСС. Тези очаквания към последния предполагат следният профил на персоналния му състав – модерни хора, с реформатори дух и визионерски поглед.

Винаги съм живял със съзнанието, а и с действията си, надявам се съм и го доказал, че съм част от цялото, един от колегите си – работил съм редом с тях, споделяли сме общи

тревоги и радости. Не само съм изразявал готовност за подкрепа, но и действително съм оказвал такава, като не съм се щадял от гледна точка на физически или емоционален преразход. В този смисъл, аз съм един от колегите си-прокурори, винаги съм бил и ще бъда!

Познавам добре проблемите ни, и затова имам смелостта да предложа моята визия за решаването им.

Живял съм /а и сега го правя/ без да проявявам чувство за непогрешимост или изключителност, на надменност или превъзходство, като винаги съм се стремял да уважавам чуждото мнение, да бъда отговорен, последователен и справедлив в действията и решенията си.

Имам решимостта да отстоявам принципите си и куража да защитавам тезите си – с прямота и аргументираност, а не с манифестен патос.

За мен остава нелеката задача да убедя в искреността и правдоподобността на думите си тези, които не ме познават, защото другите знаят, че е така.

Ето защо, ако получа доверието на колегите си, ще бъда техният глас във ВСС. Глас силен, смел и непримирим с безпринципност.

Както и досега съм го правил в изпълнение на дадената от мен клетва като български прокурор, и занапред заявявам непоколебимата си воля „в името на народа да прилагам точно Конституцията и законите на Република България, да изпълнявам задълженията си по съвест и вътрешно убеждение, да бъда безпристрастен, обективен и справедлив, да допринасям за издигане престижа на професията, да пазя служебната тайна, като винаги помня, че за всичко отговарям пред закона“.

Вярвам още в сакралния смисъл на тези клетвени думи, както вярвах и когато, преди повече от двадесет и шест години ги изрекох за първи път.

Гр. Бургас

01.09.2026 г.

/Георги Чинев/

КОНЦЕПЦИЯ ЗА ДЕЙНОСТТА НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

изготвена от

**ГЕОРГИ ТОДОРОВ ЧИНЕВ -
АДМИНИСТРАТИВЕН РЪКОВОДИТЕЛ – ОКРЪЖЕН ПРОКУРОР
НА ОКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА – БУРГАС
В КАЧЕСТВОТО НА КАНДИДАТ ЗА ИЗБОРЕН ЧЛЕН НА ВСС ОТ
КВОТАТА НА ПРОКУРОРИТЕ**

СЪДЪРЖАНИЕ

I.	ВЪВЕДЕНИЕ.....	3
II.	КОНСТИТУЦИОНЕН МОДЕЛ И НОРМАТИВНИ ОСНОВИ НА СЪДЕБНАТА ВЛАСТ. НЕЗАВИСИМОСТ НА СЪДЕБНАТА ВЛАСТ.....	4
III.	ОБЩЕСТВЕННОТО ДОВЕРИЕ.....	6
IV.	КАДРИТЕ.....	8
	IVa. ИЗБОР НА АДМИНИСТРАТИВНИ РЪКОВОДИТЕЛИ И ТЕХНИ ЗАМЕСТНИЦИ.....	8
	IVb. ИЗБОР НА НОВ ГЛАВЕН ПРОКУРОР.....	12
V.	АТЕСТИРАНЕ.....	13
VI.	КОНКУРСИ.....	14
VII.	НАТОВАРЕНОСТ.....	18
VIII.	ДИСЦИПЛИНАРНО НАКАЗВАНЕ.....	20
IX.	ПООЩРЕНИЯ.....	21
X.	ПРОБЛЕМИ ПРИ РЕШАВАНЕ НА ДЕЛАТА В РАЗУМНИ СРОКОВЕ. ВЪЗМОЖНОСТИ НА ВСС ЗА ИНТЕРВЕНЦИЯ.....	23
XI.	ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ НА СЪДЕБНАТА С ИЗПЪЛНИТЕЛНАТА ВЛАСТ.....	25
XII.	ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ НА СЪДЕБНАТА СЪС ЗАКОНОДАТЕЛНАТА ВЛАСТ.....	26
XIII.	МЕЖДУНАРОДНА ДЕЙНОСТ.....	27
XIV.	БЮДЖЕТ. ТРУДОВИ ВЪЗНАГРАЖДЕНИЯ. ОСИГУРИТЕЛНИ ВНОСКИ.....	28
XV.	ПЕНСИИ.....	32
XVI.	СОЦИАЛНА ПОЛИТИКА НА ВСС.....	32
XVII.	ОТНОСНО ЩАТНИТЕ БРОЙКИ В АДМИНИСТРАЦИЯТА.....	34
XVIII.	ИМУЩЕСТВО НА СЪДЕБНАТА ВЛАСТ.....	34
XIX.	ПОВИШАВАНЕ ПРОФЕСИОНАЛНАТА КОМПЕТЕНТНОСТ НА МАГИСТРАТИ И СЛУЖИТЕЛИ.....	36
XX.	ЕЛЕКТРОННО ПРАВОСЪДИЕ. ЕЛЕКТРОНЕН ОБМЕН НА ДОКУМЕНТИ. ИЗКУСТВЕН ИНТЕЛЕКТ. КИБЕРСИГУРНОСТ.....	37
XXI.	МЕДИЙНА ПОЛИТИКА.....	40
XXII.	СЪТРУДНИЧЕСТВО НА ВСС С ГРАЖДАНСКИЯ СЕКТОР И СЪСЛОВНИТЕ ОРГАНИЗАЦИИ НА МАГИСТРАТИТЕ.....	42
XXIII.	ЗАКЛЮЧЕНИЕ.....	45

I. ВЪВЕДЕНИЕ

Настоящата Концепция е изготвена на осн. чл. 19а, ал. 1, изр. първо от ЗСВ и чл. 9, ал. 4, изр. първо от Правила за произвеждане на избори на членове на Висшия съдебен съвет от съдиите, прокурорите и следователите, приети с решение на Пленума на ВСС по протокол № 16/09.07.2026 г., в качеството ми на кандидат за избран член на Висшия съдебен съвет /ВСС/ от квотата на прокурорите.

Концепцията е изготвена в съответствие с Конституцията на Р. България, НК, НПК, ЗСВ, цитираните в нея инструменти на международното правно сътрудничество, вътрешноведомствени /за системата на ПРБ/ актове, както и на база изрично посочени по-долу в изложението допълнителни източници. Наред с това, в Концепцията се съдържат констатации и изводи, резултат както на пряко упражняваната от мен прокурорска и административно-ръководна дейност, така и на лични наблюдения на процесите в развитието на съдебната система и в частност - Прокуратурата на Р. България. Споделени са и оценки за работата на настоящия състав на ВСС.

Концепцията има за цел да представи в най-общ план виждането ми за дейността на ВСС през следващите пет години. В нея **не разглеждам колегите си като персони, които са част от цялостен електорален корпус, а като адресати на идеи, ориентирани към общото ни професионално бъдеще.** В този смисъл, концепцията е платформа, основана от една страна на анализ на действащата нормативна уредба. От друга, тя е откровена дисекция на практическите проблеми в работата на органите на съдебната власт и в частност - прокуратурата, целяща и да провокира задълбочен дебат върху тях.

И накрая, Концепцията обосновава нуждата от изграждането на **нова институционална архитектура на ВСС**, основана на разбирането за промяна към нов тип, модерно и визионерско управление.

Всъщност, сърцевината на настоящата концепция е виждането, че работеща съдебна система не се изгражда единствено и само чрез промяна на нормативната уредба. Необходима е, на първо място, **промяна в нагласите, в магистратската и ценностна настройка** на всеки един от работещите в органите на съдебната власт. Изискването това да се случи предполага в центъра на вниманието да поставим отделния човек – единицата в системата /магистрат или служител/, но разбирана не като имагинерен елемент от статистиката, а като личност. Личност – с проблеми и потребности, но и със задължения и отговорности. По-нататък, нужна е **и радикална промяна в цялостния административен модел**, в управленската философия, а оттам - и практика на ВСС. Последната трябва да се трансформира от класическо оперативное управление в стратегическо такова. Това по дефиниция предполага: **прогнозиране в дългосрочна перспектива**, посредством всеобхватен и детайлен анализ на нуждите от кадрова, финансова и технологична обезпеченост, и потребностите, гарантиращи информационната сигурност; **системен и ефикасен мониторинг и справедлива оценка** на резултатите по основните показатели на магистратската дейност - качество и сръчност; **бързи и ефективни мерки** за преодоляване на дисбалансите в натовареността и оптимизиране на процедурите, свързани с атестирането и конкурсите; приемането на **план за дигиталната трансформация** на правораздавателната дейност и изграждането на **надеждни форми на отчетност**. Именно Висшият съдебен съвет разполага със средствата да бъде мотор, а не само идеен вдъхновител на тези процеси, като гарантира независимостта на магистратите и едновременно с това създаде условия за законосъобразност, обективност и безпристрастност, ефективност и бързина на правораздавателната дейност, и съблюдава стандартите за висок личностен и професионален интегритет.

Предложената на вниманието Ви концепция съдържа основни начала от визията

ми за дейността на Висшия съдебен съвет и в този смисъл няма претенции да изчерпва като съдържание и обхват идеите за бъдещото му развитие и мерките за реализацията им.

II. КОНСТИТУЦИОНЕН МОДЕЛ И НОРМАТИВНИ ОСНОВИ НА СЪДЕБНАТА ВЛАСТ. НЕЗАВИСИМОСТ НА СЪДЕБНАТА ВЛАСТ.

Съдебната власт е един от трите основни стълба на държавната власт, установени с Конституцията на Република България /КРБ/. Принципът за разделението на властите, прокламиран в разпоредбата на чл. 8 от Конституцията на Р. България не представлява единствено структуриран модел на държавно устройство, създаващ система от „проверки и противотежести“¹. Смыслът, вложен в идеята „власт, власт да възпира“, е трите власти взаимно да се контролират, бидейки коректив една на друга, като по този начин се гарантира демократичното управление и развитие на държавата. В този конституционен модел съдебната власт играе ролята на независим гарант на правата и законните интереси на гражданите, юридическите лица и държавата, призван да осигурява еднакво, точно, безпристрастно, обективно и справедливо прилагане на закона, т. е. върховенството на правото.

Съгласно чл. 117, ал. 2 от Конституцията, „съдебната власт е независима...“, а „при осъществяване на своите функции съдиите, съдебните заседатели, прокурорите и следователите се подчиняват само на закона“. **Независимостта на съдебната власт е сред иманентните характеристики на правовата държава и представлява гаранция не за привилегирован статут на магистратите, а за правото на всеки гражданин да получи правосъдие.**

Конституционната уредба намира своето логично продължение и доразвиване в Закона за съдебната власт, който урежда „устройството и принципите на дейността на органите на съдебната система и взаимодействието помежду им, както и взаимодействието между органите на съдебната власт и органите на законодателната и на изпълнителната власт“. /чл. 1 от ЗСВ/. Част от разглеждания регламент е и този на въпроси, касаещи конкретни гаранции за независимостта на магистратите².

Наред с вътрешното законодателство, съществено значение имат Европейската конвенция за правата на човека, практиката на Европейския съд по правата на човека, както и стандартите, разработени от Съвета на Европа, Европейската комисия за ефективност на правосъдието (СЕРЕЈ), Консултативния съвет на европейските съдии (ССЈЕ) и Консултативния съвет на европейските прокурори (ССРЕ).

Касателно независимостта на прокурорите, международните инструменти, имащи особено важно значение, са: Становище № 4/2009 на КСЕП и КСЕС - съвместен документ на европейските съдии и прокурори. Той определя рамката на отношенията между двете професии в демократичното общество и изтъква нуждата от автономност на прокурора. Становище № 9/2014 г. на КСЕП - т. нар. „Римска харта“, подчертаваща, че независимостта на прокурорите е ключов елемент за върховенството на правото и трябва да бъде гарантирана от закона на най-високо равнище. В този смисъл, в т. V от същата се сочи, че „Прокурорите трябва да бъдат самостоятелни при вземането на своите решения и да изпълняват задълженията си без външен натиск или вмешателство, като се спазват принципите на разделение на властите и отговорността/отчетността“. Становище № 13/2018 г. на КСЕП, посветено на триадата „независимост, отчетност и етика“ на прокурорите. То дава практически насоки за защита на магистратите от външен политически натиск и вътрешен йерархичен

¹ Идеята е възникнала в старата английска политическа теория, развита интелектуално от Монтезкьо в „За духа на законите“ (1748 г.), формулирана в точния израз „checks and balances“ от Джон Адамс (1787 г.) и превърнала се в основен принцип при защитата на устройството на американската Конституция от Джеймс Мадисън във „Федералист № 51“ (1788 г.).

² Придобиването на статут на несменяемост, функционален имунитет, бюджетна автономия.

произвол; Становище № 16/2021 г. на КСЕП, разглеждащо практическата независимост на прокурорите в контекста на решенията на международните юрисдикции; Становище № 19/2024 г. на КСЕП, фокусирано върху управлението на прокуратурата по начин, гарантиращ липса на външен политически натиск; Доклад на „Венецианската комисия“ за европейските стандарти по отношение независимостта на съдебната система: Част – Прокуратурата /2010 г./.

В случай, че бъда избран за член на ВСС от квотата на прокурорите, декларирам решимостта си да полагам усилия за отстояването на независимостта на съдебната власт, разбирана от мен като:

На първо място, **институционална независимост** – защита на органите на съдебната власт и в частност, прокурорите от неправомерна външна намеса - на останалите власти /най-вече на изпълнителната, посредством упражняване на недопустим политически натиск/ и от всякакви други извънсистемни фактори – икономически, медийни инсинуации и внушения, целящи обществена дискредитация³.

На следващо място, **професионална независимост** на всеки отделен магистрат, гарантираща възможността да взема решенията си и постановява актовете си свободно - по вътрешно убеждение, ръководейки се от закона и доказателствата по делото.⁴ В този смисъл, решително ще осъждам всякакви опити за корупционно, административно или психологическо въздействие върху работата на магистратите, за интервенция, основана на обещание за получаване на лични облаги или кариерно развитие.

И на последно място, независимост, предполагаща утвърждаването на висшия административен и кадрови орган на съдебната власт – **ВСС, като независим, визионерски, стратегически флагман на съдебното управление**. Това означава ВСС не само да регистрира и реагира на възникнали проблеми, а да формира политики⁵, които прогнозира и предотвратяват потенциални такива. Наред с това, ВСС да използва инструменти, които създават условия за стабилно развитие на системата, които отговарят на завишените обществени очаквания и изисквания към работата на магистратите и водят до възстановяване на изгубеното обществено доверие. Ето защо, убеден съм, че стратегическото управление не е понятие, контраверсно на независимостта на съдебната власт. Двете не си противоречат, нито взаимно се изключват. Напротив, допълват се, тъй като именно добре /ефективно и ефикасно/ управляваната съдебна система е в състояние най-пълноценно да брани своята независимост.

Независимостта обаче не следва да бъде възприемана като категория, изключваща отчетността. Напротив, обществото има право да изисква и очаква, че ВСС ще управлява публичния и кадрови ресурс законосъобразно, отговорно, ефективно и прозрачно.

В личен план, в случай, че ми бъде гласувано доверие като избран член на ВСС от квотата на прокурорите, ще отстоявам следните приоритети/принципи:

• **НЕЗАВИСИМОСТ**. При формирането на становище по даден проблем и взимането на решение ще се ръководя единствено и само от собствената си съвест и закона, без да се поддавам на външен натиск от каквото и да било естество, вътрешносистемно давление или ходатайство. В този смисъл, основни нравствено-психологически маркери в работата ми ще бъдат тези за безпристрастност, обективност и справедливост.

³ Една от възможностите в арсенала от такива за институционална реакция е Механизмът за публична реакция на ПК на ВСС в случаи на засягане независимостта и доброто име на прокурори и следователи.

⁴ В изпълнение на разпоредбата на чл. 3 от ЗСВ и чл. 14, ал. 1 от НПК.

⁵ Мнозина експерти и наблюдатели препоръчват като принцип на действие в работата на ВСС да се възприеме този на „превения вместо реакция“.

• ПРОЗРАЧНОСТ И ОТЧЕТНОСТ. Ще създам персонален модел за отчетност на работата си, включващ:

а/Ежемесечно, чрез нарочно изготвен и публикуван електронен информационен бюлетин, огласяване на всичко свършено от мен – участие, становище и гласуване в редовни и извънредни заседания на Пленума на ВСС и Прокурорската колегия.

б/Дейност в постоянни и временни комисии, и мнение по подготвяните от тях предложения и становища.

в/Други активности.

Такъв бюлетин, обобщаващ годишните ми дейности, ще издавам и ежегодно.

• ПРЯКА КОМУНИКАЦИЯ С КОЛЕГИТЕ. Регулярно - на всяко тримесечие ще посещавам организирани по апелативни райони лични приемни като форма на непосредствен контакт с колегите, даваща възможност от първо лице да се запозная с проблемите им, да получа предложения за оптимизация на работата, както и обратна връзка относно оценката за дейността на ВСС. Обобщаването на дискутираните въпроси и предприетото от мен за решаването им също ще публикувам в споменатия по-горе информационен бюлетин.

• ПОЧТЕНОСТ И БЛАГОПРИЛИЧИЕ. Ще възприема като норма на поведение неподатливост към приемане на всякакъв вид облаги, предложения за привилегированото ми третиране или за осигуряване на предимство, които биха могли да поставят под съмнение автономната ми воля и моята непредубеденост. Ще се въздържа от предприемането на всякакви действия, които биха могли да уронят честта и доброто ми име в професията и в обществото.

• ПРОАКТИВЕН ПОДХОД. В дейността си ще инициирам дебат по важни теми и проблеми, като ще отстоявам активна позиция в процеса на търсене и намиране на решения. Ще заявявам открито и честно мнението си, което ще защитавам с ясни и обосновани доводи, дори и когато то е непопулярно или пък е в разрез с теза на даден „авторитет“.

III. ОБЩЕСТВЕННОТО ДОВЕРИЕ – най-важната битка, която ни предстои.

Въпросът за доверието в съдебната власт е фундаментален за всяка държава с демократично устройство и установен правов ред. Доверието в нейните органи не се печели единствено чрез широко пропаганден медийно-информационен отглас на спорадични действия или решения на нейни представители. Обществено доверие се заслужава чрез ежедневната работа на всеки един магистрат, насочена към постигане на качество и срочност на правораздавателната дейност, с цел въздаване на справедливост. Заедно с това, общественото доверие се изгражда и с безукорно, от гледна точка на морално-етичните норми, поведение. Като процес, който се развива постепенно, считам, че към днешна дата трябва да се положат перманентни, целенасочени и енергични усилия общественото доверие да бъде върнато. И, струва ми се, че точната дума не е „върнато“ или „възстановено“, а „отвоювано“, тъй като трябва да водим нелека битка за него. Спечелването ѝ, разбира се, е немислимо и без прозрачно, предвидимо и отговорно институционалното поведение на ВСС.

В светлината на горните разсъждения, чистосърдечно следва да признаем, че доверието в съдебната система действително е силно разколебано, а това в прокуратурата е достигнало своя критичен праг. Причините са много и повечето от тях са добре известни. Специално относно прокуратурата и работата на Прокурорската колегия на ВСС, откровеният им анализ предполага да се съгласим, че в голямата си част те са резултат на:

- недостатъчно добро комуникиране в общественото пространство на естеството на нашата работа и достиженията в нея;

- прояви на професионална апатия и безинтересованост;
- забавено разследване и приключване на някои дела.
- редица непрозрачни и спорни кадрови решения, както и други, меко казано нелогични, дори безпринципни актове на ВСС;
- липсата на осезаеми резултати по делата за престъпления, извършени от лица по високите етажи на властта⁶;
- институционално късогледство, както и известна загуба на рефлексия и запулса на обществените настроения;
- продуцирането на скандали с широк обществен и медиян отзвук;
- съществуването на извънсистемни центрове на власт и кръгове на влияние, създаващи зависимости и оказващи натиск върху магистратите при вземането на решения.
- вътрешносистемни крамоли и напрежение, кулминиращи до обвинения за „дълбоко нагазване на прокуратурата в политическия терен“. Тук следва да се добави и **полемика около институционалната легитимност на главния прокурор.**

Има, разбира се, и упреци към прокуратурата, които са напълно неоснователи и незаслужени и с право засягат честните и почтени прокурори. Най-вече, това са несъстоятелни политически оценки, твърдения за наличие на всеобщ „институционален корупционен менталитет“, за нулева активност и липса на резултатност в работата или злонамерено инспирирани медийни атаки. Към този списък следва да се причислят и случаи на нереалистични очаквания към работата на прокуратурата, породени от недостатъчно разбиране естеството на дейността ѝ.

Въпреки това, за всички е ясно, че през последните години обществените нагласи показват ясно изразена **свърхчувствителност към въпросите, свързани с прозрачността на кадровите процедури, дисциплинарната практика, ефективността при разследването на престъпления с висока обществена значимост и еднаквото прилагане на закона спрямо всички.** Именно неудовлетвореността на голяма част от хората от начина, по който тези и други проблеми се решават, доведе до усещането у тях за **дефицит на справедливост и до ерозия на общественото доверие** в съдебната система. Опитът то да бъде отвоювано обратно не следва да се ограничава единствено до законодателни промени, промяна на съдебната и прокурорската практика, по-голяма прозрачност, откритост, последователност и принципност в работата на ВСС, повишаване качеството на кадровия подбор и др. Той налага преди всичко всеки един магистрат да повиши нивото на правосъзнанието си, като с работата си в служба на закона докаже, че има изострени сетива за обществените очаквания и изисквания, за границите на обществената търпимост. Висшият съдебен съвет от своя страна следва решително да насърчава формирането и отстояването на подобен поведенчески модел у магистратите.

Нещо повече, считам, че е мислимо да бъдат създадени предпоставки, така щото **занапред общественото доверие да бъде възприето като измерим управленски показател /ключов показател за ефективност – KPI – Key Performance Indicator/.**⁷

⁶ В доклада на Европейската комисия за върховенството на закона от 2025 г., касателно България се посочва, че страната „не е изградила убедителна практика от разследвания, обвинения и окончателни присъди по случаи на корупция по високите етажи на властта. Това остава един от основните нерешени проблеми, въпреки законодателните промени и възстановяването на антикорупционната комисия“. Такава констатация се съдържа и в доклада на Европейската комисия за върховенството на закона от 2026 г. https://commission.europa.eu/publications/2026-rule-law-report-communication-and-country-chapters_bg. Поради това, в него на България се препоръчва „да предприеме мерки с цел осигуряване на солидни резултати при разследванията, наказателните преследвания и окончателните съдебни решения по дела за корупция по високите етажи на властта“.

⁷ Проследява се чрез стандартизирани методи като: Редовни национални или регионални анкети сред населението /ползващи количествени и качествени методи/, извършвани на определен период от време, препоръчвани от Европейската мрежа на съдебните съвети /ЕМСС/; таргетни проучвания – сред определени групи, напр. адвокати; международни индекси като напр. Индекс за върховенството на закона на World Justice Project /WJP/.

Така че, наред със статистическите показатели за натовареност и срочност, в бъдеще ВСС следва регулярно да анализира обществените очаквания, оценките на професионалните общности на магистратите и ефективността на предприетите управленски политики. В работата на настоящия състав на ВСС, според мен, се отчитат сериозни дефицити по тези въпроси, които бъдещият следва задължително да преодолее.

IV. КАДРИТЕ – най-ценният стратегически ресурс на съдебната система.

За мен, в никакъв случай не е клише разбирането, че хората са най-големият капитал на съдебната система. Независимо от бързото развитие на информационните технологии и автоматизацията на голяма част от процесите, качеството на правораздаването зависи преди всичко от професионалната подготовка и квалификация, почтеността и мотивацията на магистратите, т. е. - от човешкия фактор.

Кадровата политика на ВСС, отнесена до работата на прокуратурата, следва да съобразява все по-отчетливата и непосредствена нужда от: **повишаваща се специализация по отношение на някои видове престъпления**. В тази връзка, нужно е повишаване нивото на компетентност в областта на данъчното право, правото на ЕС, относно механизма и спецификите при разследването на трансграничните престъпления, компютърните престъпления и др.; **интердисциплинарни познания** - напр. в областта на информационните технологии; постигането на сравнително балансирано натоварване, включително и чрез умело управление на кадровия ресурс; оптимизиране времето за провеждане на конкурсните и атестационни процедури, и справедливост на резултатите от тях; прозрачност и принципност при избора на административни ръководители.

Следва да се отчете и необходимостта от **насърчаване на лидерските умения** сред административните ръководители. Модерното администриране на органите на съдебната власт освен отлична юридическа подготовка изисква и компетентност в областта на организацията на работата, оперативното управление, стратегическото планиране, управлението на човешките и медийно-информационните ресурси. Административните ръководители следва да притежават и базови познания в областта на счетоводството, статистиката, материята, свързана с обществените поръчки, достъпа до обществена информация, защита на личните данни.

IVa. ИЗБОР НА АДМИНИСТРАТИВНИ РЪКОВОДИТЕЛИ И ТЕХНИ ЗАМЕСТНИЦИ

Изборът на административни ръководители, що се отнася до системата на Прокуратурата на Р. България /ПРБ/, е едно от най-значимите правомощия на Прокурорската колегия на ВСС. Същият категорично следва да се основава единствено и само на обективна преценка на личностните и организационно-управленски качества на кандидата, на показателите за качество и срочност в работата му и на данните за морално-етичния му интегритет.

В случай, че получа доверието на колегите си – прокурори, като член на ВСС бих подкрепил избора за административни ръководители на лица, споделящи следните основни принципи /приоритети/ на административно-ръководната дейност и притежаващи съответните качества, без, разбира се, формулирането им да е изчерпателно:

• **Откритост и Прозрачност** в работата на административния ръководител и в частност, в дейността му по издаване на задължителни за всички прокурори и служители разпореждания на осн. чл. 140, ал. 2 от ЗСВ, във връзка с правомощията му по ал. 1, т. 1 от цитирания текст на закона. В тази връзка намирам, че особено важните

индивидуални административни актове, издавани от административния ръководител, т. е. тези, касаещи значими за магистратите и/или служителите въпроси, не следва да се свеждат до знанието им само чрез изпращане по електронната поща, а да бъдат специално оповестявани на адресатите им. Това практически би се осъществило чрез провеждането на нарочна среща, предхождаща издаването на съответното разпореждане. В хода ѝ с кратки мотиви следва да се разясни смисълът и да се изложат съображенията, налагащи издаването му. Категорично считам, че подобен подход, обезпечаваш непосредствена комуникация с ръководството, има като резултат от прилагането му както повишено качество при изпълнението на съответното разпореждане, така и внасяне на спокойствие у адресатите чрез разсейване на възможни спекулации относно мотивите за издаването му. Без да натрапвам конкретни свои идеи, намирам, че установена от мен добра практика, която може да се внедри като полезен работен модел, е ежемесечното изготвяне и изпращане на всички прокурори на справка, отразяваща поименно за всеки от тях броят на наблюдаваните ДП, респ. преписки /по всички надзори/, статусът им, а за решените дела - и вид на прокурорския акт, с което това е сторено.

- **Достъпност.** Безусловно приемът на граждани, който понастоящем традиционно се осъществява, е форма на непосредствен контакт с тях. Считам, че следва да се насърчава това да се случва и извън датите, обявени за целта, чрез публично оповестяван график на приемните дни на съответния административен ръководител. Същевременно, достъпът до последния и на полицейски и други държавни органи, както и на представители на оперативните служби също трябва да е непосредствен и възможен по всяко време.

- **Обективност** в работата на административния ръководител, изразяваща се в разбирането за мотивиране на решенията и действията му, единствено и само с обективни обстоятелства, обуславящи предприемането им. Наред с това, коментираният принцип предполага равно отстояние на административния ръководител от всеки магистрат и служител, и еднакво отношение към тях, недопускащи толериране на едни за сметка на други.

- **Екипност.** Този принцип се основава на общност и споделеност на идеите и усилията за постигане на набелязаните цели. По дефиниция, той включва и споделяне на съответни отговорности между членовете на ръководния екип, обединени от обща визия за развитието на съответната прокуратура и мотивирани за реализацията ѝ на практика.

- **Предвидимост и Последователност** в действията и решенията на административния ръководител, гарантираща идентичност на неговата намеса при наличие на сходни случаи или типични хипотези.

- **Защита независимостта на магистратите.** Това принципно разбиране почива на тезата не само за париране от страна на адм. ръководител на всякакви опити за вмешателство в работата на прокурорите, но и за безусловна подкрепа на усилията им да вземат решенията си по вътрешно убеждение, ръководейки се от закона.

- **Поддържане на спокойна работна среда и колегнален микроклимат.** Постигането им предполага административният ръководител да постави отношенията си с колегите изцяло на принципна основа, чрез поддържане на взаимен диалог, уважение и спазване общоприетите етични норми на поведение, като по този начин бъде гарант за постигане на максимално благоприятна работна атмосфера.

- **Издигане общественния престиж на институцията и утвърждаване на позитивен публичен образ.** Завишените морално-етични стандарти, които както магистратите, така и служителите следва да спазват относно поведението си, налагат непоколебимост в действията на административния ръководител при наличие на

основания за реализация на дисциплинарна отговорност. Същата решителност е нужна и в случаите на установено виновно неизпълнение на служебните задължения. Същевременно, при всеки случай на проявени висок професионализъм, образцово изпълнение на служебните задължения и високи нравствени качества, административният ръководител следва да предлага съответния магистрат за поощрение. При наличие на основание следва да бъдат поощрявани и съответните служители. Наред с горното, утвърждаването на позитивния публичен образ на съответната прокуратура, по мое мнение налага проактивен подход по отношение използването на медийно-информационния ресурс, целящ максимално широко огласяване на успехите в работата ѝ, при стриктно съобразяване с правилата за медийната политика на ПРБ. Разбира се, налага се пояснението, че медийните изяви не бива да се превръщат в самоцел.

- **Стриктно прилагане на принципа на случайния подбор и съблюдаване равномерност на натоварването.** Практическото приложение на принципа за случайния подбор следва да се обезпечи посредством електронното разпределение, съобразно поредността на постъпване на преписките и досъдебните производства, в пълно съответствие с вътрешноевровъдствените правила, посредством модула на УИС - 3. По този начин се избягват всякакви съмнения за обективността на извършения избор. Извън изложеното, следва да се адмирират усилията на онези административни ръководители, осъществяващи всеобхватен и обективен анализ на натовареността на прокурорите и следователите /в съответните ОСО към окръжните прокуратури/, позволяващ осигуряване на равнопоставеност между тях по отношение обема работа.

- **Лична и непосредствена ангажираност** на административния ръководител чрез посещение на място при извършването на тежки престъпления, такива от висок обществен интерес, респ. към които е налице голяма социална чувствителност. Установяването на пряка ангажираност в гореизброените хипотези, чрез лична визита на местопроизшествието, убеден съм от личен опит, позволява във всеки конкретен случай да се предприемат в спешен порядък необходимите организационни, координационни, логистични и др. мерки, целящи постигане на законосъобразно и ефективно разследване.

- **Способност за отстояване на позиция.** Това неминуемо предполага автономност на мисленето при формирането на мнение, съответно решителност на действията за отстояването му.

- **Лидерски качества.** Следва да се отчете и необходимостта от насърчаване на лидерските умения сред административните ръководители. Модерното администриране на органите на съдебната власт, освен отлична юридическа подготовка изисква и компетентност в областта на организацията на работата, оперативното управление, стратегическото планиране, управлението на човешките и медийно-информационните ресурси. Административните ръководители, както вече бе споменато се налага да притежават и базови интердисциплинарни познания, което предполага съответното обучение.

- **Интегритет.** Спазване в общественния живот и в личната сфера на безукорно поведение, съобразено с принципите, заложи в Кодекса за етично поведение на българските прокурори и следователи.

Тук заслужава внимание, макар и дръзка на пръв поглед, идеята да се предвиди законова възможност /по аналогия с уредбата за съдиите – чл. 169, ал. 3, т. 1-4 от ЗСВ/ за провеждането на общи събрания на прокурорите от съответните прокуратури, които да правят предложения за назначаване на административни ръководители. Счита се, че по този начин кадровият орган ще има яснота за кандидата, на когото мнозинството от колектива, съобразявайки професионалните и нравствени му качества е гласувало

доверие. Евентуалното създаване на разглеждания регламент, според мен обаче следва да е предшествано от задълбочен дебат в професионалната общност, отчитащ структурните и функционални специфики на прокуратурата, проследяващ историческия дискурс при развитието на нормативната уредба, свързана с последната и не на последно място – съпроводен със сравнително проучване на въпроса в правните системи на други държави.

Впрочем, считам че по-реалистична в сравнение с горната е идеята, след подаване на документи от кандидати за длъжността административен ръководител, да се дава възможност на **прокурорите, работещи в органа на съдебната власт, за който се кандидатства, да изразят своето становище** относно професионалните и морални качества на кандидатите. На основание чл. 140, ал. 2 от ЗСВ разпорежданията на избрания кандидат ще бъдат задължителни за тях след встъпването му в длъжност. Възможността да дадат предварително становище ще им даде сигурност, че мнението им ще бъде на вниманието на ПК на ВСС преди избора. По този начин те ще могат да дадат увереност в правилността на решението или да насочат кадровия орган към проверка на обстоятелства, които не са му били известни. Така ще се осигури предварителна обратна връзка, която ще е в основата на информирания избор. Тази възможност ще е от особено значение, когато в процедурата участва само един кандидат, както и когато, по изключение, кандидатства магистрат от по-ниско ниво на съдебната власт. Сигурен съм, че членовете на ПК на ВСС ще са много по-спокойни и убедени в правотата на своите решения, когато знаят мнението на прокурорите от органа на съдебната власт, за който се отнася процедурата. Разбира се, поради липса на законов регламент, изразяването на такова становище не трябва да бъде задължително, а само възможност.

През последните години станахме свидетели на **процедури за избор на административни ръководители, за които нямаше кандидати**. Нещо повече, практиката показва, че има органи на съдебната власт, за които няколко такива процедури приключват по тази причина. В подобни случаи, считам за правилно, членовете на КАК на ПК на ВСС да посещават на място съответната прокуратура. Възможно е липсата на кандидати да се дължи на натрупани с годините проблеми, които прокурорите се съмняват дали ще могат да разрешат. Като висш кадрови орган, ВСС трябва в такива случаи да им окаже възможното съдействие, което изисква предварителна информираност за причините, които възникват при прокурорите от участие в процедурата по избор. Така ще се демонстрира загриженост и съпричастност към проблемите на прокурорите, ще се вдъхне кураж в следващите административни ръководители, които ще знаят, че няма да са сами в усилията си да ръководят прокуратурата и да подобряват условията за работа в нея.

Що се касае до **заместниците на административните ръководители**, категоричен привърженик съм на тезата, че те следва да се предлагат и назначават **единствено и само из между прокурорите от същия орган на съдебната власт, в който работи съответния административен ръководител**. Прескачането на ниво, макар и формално в съответствие със законовото изискване това да се прави „по изключение“⁸, обезсмисля идеята за плавното и най-вече логично както от професионална, така и от житейска гледна точка изкачване по кариерната стълбица. То е най-краткият път за директно заобикаляне на конкурсното начало. Освен това, подобен акт неоправдано negliжира потенциала /човешки и административен/ на прокурорите от съответната прокуратура и в много от случаите – откровено и незаслужено ги обижда. Впрочем, със сигурност съществуват отделни случаи, в които

⁸ По аргумент от разпоредбата на чл. 169, ал. 2, изр. второ от ЗСВ.

подобен подход е оправдан⁹, но те, мисля че са пренебрежимо малко. Общото усещане в магистратската общност е, че до тази възможност се прибегва *intuitu personae*. Ето защо, заявявам категоричната си позиция, че **решително бих се противопоставил, коментираното изключение да се прилага като правило и занаяпред.**

IVЪ. ИЗБОР НА НОВ ГЛАВЕН ПРОКУРОР

Сигурен съм, че не би могло да бъде предмет на спор съждението, че задачата от първостепенна важност, която новият състав на ВСС трябва да реши е избора на нов главен прокурор. Този избор е **фундаментален тест за функционирането на държавата, именно като правова**. Ето защо, без колебание бих нарекъл този избор съдбоносен. Тази му характеристика се основава на факта, че с него са свързани огромни очаквания не само в системата на ПРБ, но и в обществото като цяло. Очаквания, най-общо отнасящи се до **промяна на облика на държавното обвинение и посоката на развитието му** през следващите седем години, а оттам и на **надежди за преодоляване усещането за несправедливост**, резултат на оценките на хората за недостатъчна /или липсваща/ ефективност в работата на прокуратурата. И тук, за разлика от други, моето мнение е, че основният въпрос не е свързан с конкретната личност на главния прокурор, а с профила му. Профил, който следва да включва следните дадености:

- **Реална политическа и икономическа независимост.** Новият главен прокурор не трябва да има каквито и да било обвързаности с политически партии и икономически структури, нито зависимости от такива.
- **Безспорен обществен авторитет и високо ниво на професионална компетентност.** Бъдещият титулярен главен прокурор трябва да е с доказан интегритет и да е юрист с висока професионална експертиза.
- **Доказан управленски капацитет и познаване на системата.** Новият главен прокурор трябва да познава задълбочено механизмите на функциониране на прокуратурата и да има нужния управленски опит, за да е във възможност успешно да я реформира и ръководи.

Що се касае до процедурата за избор на главен прокурор, тя според мен трябва да осигурява:

Състезателност, прозрачност и алтернативност. Това предполага, разписване на ясен регламент, публичен дебат и реална конкуренция между равнопоставени кандидати, които са множество на брой. В тази връзка, споделям идеята, лансирана и от други колеги, за възприемане на номинационна процедура, подобна на вече предвидената такава за избор на членове на ВСС от парламентарната квота. Това предполага в Правилата за избор на главен прокурор да залегне **възможността за предлагане на кандидатури от граждани, НПО-та и други юридически лица /инициативни предложения/**, от които членове на ВСС впоследствие биха могли да припознаят кандидати за избор.¹⁰

Съгласно действащата нормативна уредба, и по-конкретно – чл. 173, ал. 1 и ал. 3 от ЗСВ, **процедурата за избор на главен прокурор** се инициира официално с решение на Пленума на ВСС, а право да издигат конкретни предложения за избор на кандидати за заемане на длъжността имат министърът на правосъдието и не по-малко от трима от членовете на Прокурорската колегия на ВСС. Финалният избор се гласува от Пленума

⁹ Например, с оглед обезпечаване принципа на екипност или при нежелание, респ. невъзможност длъжността да се заеме от друго лице/а в рамките на същия орган на съдебната власт.

¹⁰ Съгласно процедурните правила от 2026 г. за избор на членове на ВСС от парламентарната квота, предложения до депутатите може да прави всяко физическо или юридическо лице, институция или организация, като впоследствие окончателните кандидатури се внасят официално от народните представители измежду направените „номинации“.

на колективния орган и се изпраща на Президента на Р. България за издаване на указ за назначаване. При евентуално имплементиране на т. нар. „граждански номинации“ и в процедурата за избор на главен прокурор, според мен, освен прозрачност и откритост, ще се гарантира и един по-информиран, неограничен и легитимен избор, както и ще се повиши общественото доверие в дейността на прокуратурата. Подобно на регламентираното за кандидатите, избирани от квотата на Народното събрание за членове на ВСС, в изготвените нови Правила за избор на главен прокурор също трябва да се предвиди изискването за минимално задължително съдържание на концепциите.

Считам обаче, че няма необходимост от промяна на гореописаната изборна процедура в частта за издигане на конкретни кандидати от правоимащите субекти, а именно – министъра на правосъдието и членове на прокурорската колегия на ВСС.

V. АТЕСТИРАНЕ.

Въпросите, свързани с атестирането по напълно разбираеми причини са едни от основните, които ангажират вниманието на магистратската общност. Причина за това е разбирането, че резултатите от атестирането се разглеждат като особено важна предпоставка за кариерно израстване. Ето защо, налице е и ясно очертаване на проблемните зони, свързани с разглежданата материя, които най-общо биха могли да бъдат сведени до следното:

- **Нужда от преодоляване забавянето в процеса на оценяване** на магистратите чрез максимално ускоряване на сроковете за приключване на атестационните процедури.

- **Акцентиране върху обективни и реално значими показатели**, освен статистиката за брой окончателни съдебни актове за връщане на делата за отстраняване на съществени процесуални пороци, брой окончателни оправдателни съдебни актове, постановени по внесени в съд актове и отменени постановления по реда на инстанционния и служебен контрол, като например: натовареност със специфични служебни задачи; особена фактическа и правна сложност на възложените дела и преписки и др. Тук е важно да се отбележи, че **избягването на механичния и формалистичен подход** при изготвянето на атестациите, налага да се даде **преимущество на причините, обусловили конкретни статистически показатели**, а не последните да се интерпретират сами по себе си, изолирано. Мислима в бъдеще е промяна в Наредбата¹¹ и в посока вменяване активна роля на административните ръководители при изготвянето на първоначалните оценки, тъй като те имат преки и непосредствени впечатления от работата и спазването на етичните стандарти от страна на прокурорите /и следователите/. Във връзка с горното, необходимо е:

- **Отдаване на приоритет на показателите за качество и срочност** на прокурорската дейност, а не на количествени такива.

- **Свеждане до възможния минимум на субективизма при оценъчната дейност.**

- **Необходимост от използване в пълен обем функционалностите на УИС-3**, целящо автоматизирано събиране на нужните данни, което да улесни и оптимизира процеса и сведе до минимум документацията на хартиен носител; **пълна дигитализация** на подлежащите на разглеждане и анализ дела/преписки.

- **Редуциране на натовареността на съответните атестационни комисии.** В тази връзка следва да се обърне сериозно внимание на огромната административна тежест както на помощните атестационни комисии, така и на КАК при ПК на ВСС, и възможностите за облекчаване на работата им.

¹¹ Наредба № 3 от 23.02.2017 г. за показателите и методиката за атестиране и критериите за отчитане степента на натовареност на прокурори и следователи и на административните ръководители и техните заместници /ДВ, бр. 21/10.03.2017 г./.

• **Преодоляване на неравнопоставеността**, породена от нееднаквото третиране на магистрати от различни райони на страната при атестиране на тяхната работа.

В светлината на идентифицираните по-горе проблеми, обективността налага да се посочи и още един – масовото поставяне на комплексна оценка „Много добър“, често с максималния или близо до него брой точки. Това практически лишава оценяването от неговата реална диференцираща функция, тъй като не гарантира обективност на резултата от провеждането му. Постигнатата като резултат „уравниловка“ е контрапродуктивна, тъй като при много прокурори „убива“ енергията и стремежа за професионално себеусъвършенстване и надграждане на резултатите в работата.

Според мен, предвид обяснимото вълнение, което поражда, заслужава внимание и актуалната идея за атестация на младшите магистрати след изтичане на двугодишния срок от назначаването им. На първо място, следва да посоча, че по мое мнение този период не би бил достатъчен за преценка в пълен обем на техните професионални качества. За такъв период от време биха приключили единствено производства /досъдебни и съдебни/, които не се характеризират с особена фактическа и правна сложност, както и такива, които са се развили по реда на особените правила. На второ място, този времеви отрязък е твърде кратък и за оценка организационните умения на младшия магистрат, тъй като голяма част от него преминава в опознаване и адаптация към организацията на дейността в съответния орган на съдебната власт, работната среда, интензитета на работа. В този период младшият магистрат изгражда собствен стил при постановяване на актовете си и създава необходимата самодисциплина за поддържане темпото на работния процес, съобразно сроковете, предвидени в закона. В тази връзка, следва да се посочи, че голяма част от младшите магистрати, преди встъпването си в длъжност не са имали досег със съдебната система, а някои от тях нямат и трудов стаж, което от своя страна предполага необходимост от по-продължителен период на адаптация. Що се отнася до оценката на интегритета на младшите магистрати, нужно е да се държи сметка, че и понастоящем в ЗСВ съществува нормативна уредба, съобразно която, при установено поведение, противоречащо на етичните правила, спрямо съответния магистрат би могла да се реализира дисциплинарна отговорност.

Поради тези съображения, считам, че евентуално атестиране на младшите магистрати след края на двугодишния срок от назначаването им би довело до излишен формализъм, напрежение в системата и не би постигнало като резултат поставянето на обективни оценки. Наред с казаното, следва да се посочи, че в рамките на този период, младшите магистрати имат определен наставник, който ги подпомага и изготвя доклади за дейността им. От друга страна, атестирането на младшите магистрати би увеличило натовареността на атестационните комисии и би създавало необходимост от увеличаване числеността им, тъй като в противен случай ще се стигне до забавяне на всички атестации, водещо до такова при приключване на конкурсите за повишаване и преместване.

И в заключение, за пълнота следва да се спомене, че атестиране на младшите магистрати е съществувало до 2020 г. /отм. ДВ, бр. 11 от 2020 г./, като не са установени конкретни положителни резултати от прилагането му.

В случай, че получа доверието на своите колеги-прокурори, ще положа максимални усилия, целящи решаването на разгледаните по-горе в изложението проблеми.

VI. КОНКУРСИ

Свършено разбираемо, темата за конкурсите е една от тези, които в най-голяма степен вълнува колегите и провокира справедливата им критика. Всъщност, никой не

отрича, че конкурсното начало трябва да е единственият път за кариерно израстване. Същевременно обаче, уредбата на конкурсите трябва да гарнира справедливо и ритмично кариерно развитие, при прозрачно и обективно провеждане на процедурите и осигуряване на равнопоставеност на участниците в тях.

Очертаването на основните проблемни зони обуславя и съвкупността от мерки, които следва да бъдат предприети. По мое мнение те са:

- **Своевременно планиране на свободните щатни бройки**, след установяването им¹². Целта е да се осигури регулярност на обявяването и провеждането на конкурсите и се избегне натрупването на свободни щатни бройки, което би блокирало системата.

- **Въвеждане на срокове за работата на съответните конкурсни комисии**, правешо възможно финализирането на процедурите във възможно най-кратък срок /например 6-месечен/¹³. Всъщност, **отделни срокове**¹⁴ биха могли да се **въведат за всеки етап от конкурсната процедура** – от обявяването до финалното класиране. Това ще е отговор на основната критика за неоправдано бавното провеждане на конкурсните процедури /в много случаи с години/, като ще предизвика дисциплиниращ ефект върху съответните комисии. Без съмнение, прекомерното забавяне във времето на конкурсите /за повишаване в длъжност и преместване/ е снирачка за кариерното развитие на колегите, която до голяма степен ги демотивира. Наред с това, **несвоевременното приключване на конкурсните процедури оставя без титулярни ключови прокуратури в системата на ПРБ**.

Отделен е въпросът за **хроничното претоварване на членовете на конкурсните комисии**, налагащо обсъждането на пакет от мерки за облекчаването им¹⁵. Важна тема е и тази за **възприетия понастоящем ad hoc модел** /формиране на комисии за конкретен конкурс/, по същество **пречещ за изработването на единни, стандартизирани критерии за оценка**.

Безспорно, уреждането на възможността за провеждането на т. нар. „външни конкурси“ /такива за първоначално назначаване/ бе полезно законодателно решение. То отговори на острите критики, че при липса на подобен регламент, съдебната система ще се капсулира, ще се ограничи до своята самодостатъчност.

По отношение централизираното им провеждане, уредбата на конкурсите за младши съдии, прокурори и следователи, както и тази на конкурсите за първоначално назначаване не провокира полемика в професионалните среди. Счита се, че възприетият от законодателя централизиран подход е напълно удачен.

Противоречиви становища в магистратската общност поражда обаче **законовата възможност, позволяваща в резултат на т. нар. „външни“ конкурси да се назначават магистрати директно на окръжно ниво**.

Поддръжниците на това решение сочат, като мотиви, възможността чрез външни конкурси в по-бърз порядък да се попълват незаетите щатни бройки в система, както и в нея да попаднат специалисти /адвокати, научни работници по право/, имащи дълъг професионален и житейски опит, за чието обучение не следва да се влага допълнителен ресурс.

¹² Съгласно чл. 2 от Наредба № 1/09.02.2017 г. за конкурсите за магистрати и за избор на административни ръководители в органите на съдебната власт /последно изм. и доп. ДВ, бр.107 от 29.12.2023 г./, „Административните ръководители уведомяват съответната колегия на ВСС за длъжностите, които се очаква да се освободят през следващата година в срок до 30 септември на предходната година“.

¹³ Тук следва да се има предвид, че съгласно чл. 31, ал.5, изр. второ от Наредба № 1/09.02.2017 г. за конкурсите за магистрати и за избор на административни ръководители в органите на съдебната власт, „в случай, че конкурсите за по-горестоящите органи не приключат в срок до три месеца с решение на съответната колегия на ВСС, се обявяват конкурсите за по-ниските по степен органи“.

¹⁴ Някои считат, че те следва да са преклузивни по своя характер.

¹⁵ Освен тези, свързани с частично или цялостно освобождаване от доклад на действащи магистрати – членове на конкурсните комисии.

Критиците на обсъжданото законодателно решение, черпят аргументи в защита на тезата си от това, че у част от назначените липсва специфичен професионален опит, нужен с оглед предмета и тежестта на делата на окръжно ниво, както и че по този начин се нарушава логиката на кариерното израстване и се намалява вътрешната мотивация на магистратите от районно ниво. Наред с това, изтъкват се и доводи, че кадрите, „вътрешни“ за системата, познават добре регионалната съдебна и прокурорска практика и вече имат изградена специфична техника при работата.

Поддържа се и становището, че директният скок в по-високо ниво, без преминати вътрешноинституционални проверки за интегритет би могъл да създаде съмнения за податливост на външни влияния.

Без да оспорвам правилността на доводите, изложени по-горе, ще си позволя да споделя някой бегли разсъждения по темата, базирани на личния ми опит. В битността си на прокурор от кариерата съм се сблъсквал с назначени от „външен“ конкурс колеги, които действително са изпитвали проблеми с адаптацията, основани на известни дефицити в професионалната подготовка и липсващи в пълен обем специфични умения. Същевременно обаче, лично познавам и мнозина такива колеги, които притежават високо ниво на професионална експертиза, работят всеотдайно, и с подчертана възискателност и прецизност изпълняват поставените им служебни задачи.

В обобщение на казаното и нежелаяйки да натрапвам мнението си като меродавно, заявявам, че според мен **водещи следва да са личните и професионалните качества на всеки**. В този смисъл, следва да се помисли не би ли било по-удачно решение, вместо премахване изобщо на възможността за директно назначаване на магистрат на окръжно ниво от „външен“ конкурс, да се завишат в допълнителна степен изискванията към професионалната му и морално-етична пригодност. Разбира се, отново подчертавам, че тази идея не претендира за изначална правилност.

Така че, категорично стоя на позицията, че широк, задълбочен и откровен дебат по темата в магистратската общност е нужен, и ако получа доверието на колегите си, като член на ВСС бих инициирал и участвал в такъв.

Такава дискусия според мен е наложителна и относно **идеята за децентрализация на конкурсите за повишаване в длъжност и преместване**. Личното ми становище по темата е, че тези конкурси следва да се провеждат на регионален принцип – по апелативни райони. Децентрализацията считам, че ще даде възможност за ускоряване на конкурсните процедури, който е най-важният целен ефект на подобна реформа. При този подход в съставите на конкурсните комисии следва да се включат магистрати от съответния съдебен район и ниво, което гарантира познаване на кандидатите, съответно по-добра преценка на професионалните и нравствените им качества. Друго възможно, макар и определено дискусийно решение е, част от състава на разглежданите комисии да бъде попълнен от магистрати, командировани от други съдебни райони или подменян на ротационен принцип. Провеждането на конкурси за конкретни, вакантни щатни бройки в определена прокуратура например, като вторична последица би целяло ограничаване на практиката магистратите да използват малките или непривлекателни /поради големия обем и специфика на работата/ населени места, само като трамплин за преместването си в столицата. Или с други думи, по този начин ще се филтрират кандидатите, които имат интерес от трайно установяване в съответния район /най-вече поради лични и родствени връзки с него/ и както вече бе посочено, ще се ограничи магистратската миграция. Би следвало в значителна степен да се редуцира и необходимостта от командироване. Наред с това, предполага се, че при коментираната децентрализация значително ще бъде съкратено времето за администриране на конкурсите. По мое

мнение, не биха били справедливи критиките, че с прилагането на този модел, практически ще се постигне своеобразен „конкурсен дуализъм“.¹⁶ По-важното е, че ще се облекчи и отново повтарям – ще се съкрати времето за провеждане на конкурсните процедури.

В светлината на горните разсъждения, внимание заслужава и **темата за командироването**. Без да се отрича практическата полза от него при наличие на законоустановените предпоставки¹⁷, основателни възражения този правен институт поражда, тъй като до голяма степен не без основание се счита, че в определени случаи използването му служи като **инструмент за заобикаляне на конкурсите**¹⁸. Така, вместо длъжности на по-високо ниво да се заемат в резултат на прозрачни и обективно проведени конкурси, чрез командироване, това практически се избягва. В този смисъл, не рядко командироването оставя привкус на алтернатива, нещо повече – на **привилегия, ползвана от избрани по неясни критерии магистрати**. Това пък поражда друг проблем – подозрението, че за последните, бидейки задължени за получения, макар и временен кариерен бонус, се създават определени зависимости.¹⁹ Това съмнение продължи да се изтъква като лайтмотив, независимо от формалното премахване на фигурата на „вечния“ командирован²⁰. С оглед пълнота на изложението, заслужава внимание **намеренията за изменение на ЗСВ** относно коментирания институт в посока: **въвеждане на максимален общ срок на командироване в едно звено, съдебен или вътрешноинституционален контрол върху повтарящо се командироване и задължението ВСС да открива конкурс при продължителна вакантност, вместо да поддържа траен модел на командироване**²¹.

Впрочем, и сега действащата уредба на командироването, в някаква степен стеснява възможността за административен произвол, тъй като то не е обусловено единствено и само от волята на съответния административен ръководител. Изискуемо от закона е положителното становище на КАК на ПК на ВСС²². В този смисъл, **отговорността на ВСС да не допуска необосновано командироване или такова, обусловено от безпринципни подбуди**, е голяма. На всякакви опити за такова, ако получа доверието на колегите си, аз **решително бих се противопоставил**.

Няма спор, че **командироването само по себе си не е алтернатива на конкурсите**. То следва да се разглежда като една, макар и законова, но временна възможност за запълване на наличен кадрови вакуум. Както обаче и по-горе бе посочено, практическата му полезност при доказана служебна необходимост също не бива да се отрича. В контекста на тези разсъждения, по-важно според мен е да се посочи, че сега действащата уредба, с оглед времевото ограничаване на командироването, не държи сметка за следното: Специално, отнесено към прокуратурата, в рамките му командированият не би могъл да донесе висока „принадена стойност“ на органа, в който е командирован. Това с пълна сила важи за прокуратури, в които голяма част от делата са такива със значителна фактическа и правна сложност. Тяхното приключване /предвид броя и естеството на необходимите

¹⁶ С оглед факта, че ще се запази централизираното провеждане на конкурсите за младши магистрати и първоначално назначаване.

¹⁷ Най-общо – свободен пазар, зает такъв, но на който даден магистрат по обективни причини трайно е възпрепятстван да изпълнява трудовата си функция, както и служебна необходимост.

¹⁸ Някои дори говорят за „суперципиране“ на конкурсното начало.

¹⁹ В доклада на Европейската комисия за върховенството на закона от 2025 г. се сочи, че „широкото използване на тази практика /командироването/ продължава да поражда опасения“, защото угрозата командироването да бъде прекратено създава предпоставки за зависимост.

²⁰ Съгласно разпоредбата на чл. 147, ал. 4 от ЗСВ /нова/, ДВ, бр. 48/2023 г./, командироването в прокуратурата не може да бъде с продължителност повече от 6 месеца в рамките на една /календарна/ година. Изключение от това правят командированите преди въвеждането на този регламент на незаети щатни бройки.

²¹ Програма за управление на Р. България 2026 – 2030 г., раздел 2 „Правосъдие“, приоритет 2.3. „Повишаване на интегритета и прозрачността в кадровите решения“, стр. 24 и 25.

²² На осн. чл. 147, ал. 1 от ЗСВ.

за разкриване на обективната истина действия по разследването и процесуални такива/, изисква немалък период от време, често надхвърлящ този на командироването. Така се стига до хипотезата, при която командированият прокурор, комуто е възложено наблюдението на определено дело, поради дефицит на време не може да го реши по същество. Той указва извършването на конкретни действия, давайки определена линия на разследването, която след преразпределението на делото неговият приемник би могъл и да не сподели. Това според мен налага **преосмислянето на 6-месечния срок на командироване** на прокурорите в рамките на една година, визиран в разпоредбата на чл. 147, ал. 4 от ЗСВ²³, в посока удължаването му.

Не съм напълно убеден в целесъобразността на **идеята за връщането на „събеседването“**, като форма на провеждане на конкурсите за повишаване в длъжност и преместване. Мнозина колеги асоциираха провеждането на „събеседване“ с държавен изпит по наказателно-правни науки, което им създаваше подчертано напрежение. В тази връзка, част от тях /не без основание/ дори изразяваха мнение, че подобна форма на проверка, по същество предполага по-скоро стабилна теоретична подготовка и не е обективен измерител на придобитите практически знания и опит. Чуваха се и гласове, че подобен алгоритъм на изпитване, по същество е израз на разколебаване на държавата в капацитета на правоприлагащите органи. Други подчертаваха обстоятелството, че изтеглянето на билет или задаването на въпроси създава неравнопоставеност между кандидатите и засилва усещането у тях за субективизъм. Като проява на такъв се споменаваха и обстоятелството, че при „събеседването“, оценката би могла да се повлияе от лична симпатия или антипатия, предубеждения или външен вид, вместо от реално показаните знания. Акцентираще се и върху факта, че „събеседването“ е моментна изява. Именно поради ограничеността си във времето, то не би могло да даде обективна картина на цялостния набор от знания и умения, придобити назад в годините, още повече, че би могло да се повлияе от притеснение, физическо неразположение и др. фактори.

Въпреки разбирането ми, че по този въпрос не е необходима промяна на сегашната уредба, това не изключва възможността за дебат по него, нито разколебава желанието ми, в хода му да изслушам и други гледни точки, което евентуално да доведе до преосмисляне на позицията ми.

VII. НАТОВАРЕНОСТ

Основната цел на отчитането на натовареността е да се гарантира справедливост на оценяването, с оглед обема на реално положения от атестиращия труд. При оценяването се отчита действителната натовареност както на съответния орган на съдебната власт, така и индивидуалната натовареност на атестиращия прокурор, следовател, административен ръководител или негов заместник. Макар и парадоксално, тази методика не отчита факта, че отделният прокурор или следовател сам не би могъл да определи и в този смисъл - да влияе на индивидуалната си натовареност, а оттам - в лично качество и на тази на органа на съдебната власт, към който се числи.

Въпросът за натовареността продължава да бъде сред най-съществените организационни предизвикателства пред съдебната власт.

Реформата на съдебната карта, касателно прокуратурата, осъществена чрез процеса на окрупняване на районните прокуратури, доведе в известен смисъл до **постигане на относително балансирана натовареност** в техните рамки. Същевременно, **диспропорциите в натоварването между отделните районни**

²³ Нормата на чл. 147 от ЗСВ относно прокурорите и следователите е специална спрямо тази на чл. 227 от ЗСВ.

прокуратури–майки в национален мащаб се запазиха²⁴. Такъв дисбаланс се отчита и между отделните големи, от една страна, и по-малки, от друга, **окръжни прокуратури.** В този смисъл, при попълването, респ. закриването и откриването на щатни бройки за прокурори, ВСС следва да отчита реалностите, отнасящи се до демографски промени, динамика на икономическата среда и развитие на индустриалната инфраструктура, транспортна свързаност, криминогенни фактори, мигрантски и туристически поток и др. Същевременно, **решаването на проблема с натовареността не следва да се основава единствено на механично преразпределение на щатни бройки** чрез тяхното пренасочване от прокуратури с по-ниска към такива с по-висока натовареност. Това се отнася и за съдебните служители, чийто брой се определя от съответната колегия на ВСС, която съобразно степента на натовареност в дадени органи на съдебната власт може да разкрива нови длъжности и да съкращава такива.

По-горе в изложението е обърнато специално внимание на част и от другите мерки, които биха могли да бъдат предприемани за преодоляване на натовареността, които условно биха могли да се разделят на палиативни – командироване, и дефинитивни – попълване на свободните щатни бройки посредством конкурс.

Внимание е отделено и на мерките, които административните ръководители в рамките на компетентността си биха могли да предприемат за балансиране на натовареността между прокурорите – причина, поради която тук те не следва да бъдат преповтаряни.

Посочените по-горе разлики между отделните съдебни райони, както и тези, които съществуват между отделните категории производства, с оглед техния предмет, фактическа и правна сложност, показват, че количественото измерване на натовареността не винаги отразява реалната професионална ангажираност. В този смисъл, необходим е по-голям **акцент и върху качествените /съдържателни/ показатели.** Например, въвеждане на допълнителен коефициент за тежест на актовете, свързани с международно правното сътрудничество – екстрадиция, ЕЗА, ЕЗР.

Нещо повече, с развитието на електронното правораздаване следва **да се въведе и критерий „обем на дигиталната папка“** в софтуера за измерване на натовареността.

Това означава, че софтуерът ще отчита колко голямо е електронното дело, а не само броя на делата. Необходими са и мерки, които да включват и промяна на системата за отчетност на натовареността, като в нея намери мяето и отчитането на допълнителни дейности²⁵. Така, в показателите на индивидуалната натовареност биха могли да се калкулират и часовете, в рамките на които прокурорът е бил зает при полагане на дежурства, времето, ангажирано в рамките на координационни механизми, съвместните екипи за разследване и др. Наред с това, според мен, се налага и **преосмисляне на организацията, свързана с формалната отчетност на натовареността в посока всеобщата ѝ дигитализация.** Това ще спести време и не ще генерира излишна административна тежест.

Специално спрямо следователите, заслужава внимание идеята да се признае **по-висок брой точки за „терснна“ работа** – напр. огледи на местопроизшествия, извършени по дежурство, в извънработно време. Всъщност, следствието традиционно отчита по-ниска натовареност, предвид ограничения кръг на разследваните дела, очертан от НПК. Ето защо, активността на окръжните прокурори при упражняване на

²⁴ Особено между РП – София, районните прокуратури в най-големите областните центрове – Пловдив, Варна, Бургас, Русе от една страна и останалите от друга.

²⁵ Необхватани от количествените показатели, съгласно Правила за измерване натовареността на прокуратурите и на индивидуалната натовареност на всеки прокурор и следовател, приети от ПК на ВСС с решение по Протокол № 47 от заседание, проведено на 20.12.2023 г., считано от 01.01.2024 г.

правомощието им по чл. 194, ал. 1, т. 4 от НПК – за възлагане на дела с фактическа и правна сложност на следователи следва да нараства.

Предвид гореизложеното, в концептуален план предлагам следните мерки, като част от усилията за решаване на коментирания в този раздел проблем:

- **актуализиране на методиката за измерване на натовареността;**
- **извършване на регулярен анализ на кадровите липси и резерви чрез активизиране дейността на аналитичните структури във ВСС;**
- **оптимизиране на щатната численост;**
- **всеобхватна цифровизация на отчитането на натовареността.**

В практически план, като ефективна мярка, способстваща за намаляване индивидуалната натовареност на прокурорите, предлагам **свеждането до минимум на ангажирането им с дейности, несвързани с пряката прокурорска работа** – изготвяне на справки, доклади и други отчетни форми.

Наглед авангардна, но само поради тази причина незаслужаваща автоматичното ѝ отхвърляне е идеята за приемането на такава законодателна промяна в НПК, която чрез изменение в подсъдността да позволи разтоварването на софийските прокуратури, като определени категории дела бъдат пренасочени към други региони.

Заслужава сериозен анализ и обсъждане идеята за **диференциране на заплащането** на съответните органи на съдебната власт, **с оглед степента им на натовареност**. Така например, биха могли да се обособят три зони, условно наименувани, като: Зона А /силно натоварени/; Зона Б /средно натоварени/ и Зона С /по-слабо натоварени/, и заплащането на съответните органи да варира съобразно статистическите данни по този показател.

VIII. ДИСЦИПЛИНАРНО НАКАЗВАНЕ

Дълбоко мое убеждение е, че дисциплинарното наказване по своето естество не трябва да е средство за неоправдана репресия, за необоснован административен волунтаризъм и произвол. В този смисъл, абсолютно недопустимо е дисциплинарите производства да се превръщат в инструмент за натиск върху прокурорите, в такъв, поставящ ги в положение на зависимост. Поради тази причина, **реализирането на дисциплинарната отговорност трябва да преследва легитимни цели, които са ясно дефинирани в чл. 2 от Вътрешни правила за дисциплинарната дейност на Прокурорската колегия /ПК/, приети с решение по протокол № 20/22.05.2024 г., а именно: гарантиране на „прозрачност, обективност и справедливост на дисциплинарния процес“, както и създаване на „единна практика в дисциплинарното производство с единен подход и начин на събиране на доказателствата, като на дисциплинарно привлеченото лице се осигури право на защита в пълен обем“.** Намирам също така, че при осъществяване на дисциплинарната си дейност, **ПК на ВСС безусловно е нужно да следва и принципите, залегнали в чл. 3 на цитираните по-горе Вътрешни правила**, а именно: а/ законоустановеност на нарушенията и наказанията; б/ съразмерност и справедливост при определяне на наказанието; в/ еднократност на наказанието; г/ безпристрастност, последователност и предвидимост при упражняване на правомощията на дисциплинарния състав и на дисциплинарно наказващия орган; д/ гарантиране на правото на защита на дисциплинарно привлеченото лице; е/ защита от дискриминация при реализация на дисциплинарната отговорност; ж/ равенство на страните в дисциплинарното производство; з/ гарантиране на независимостта на прокурорите и следователите при осъществяване на правораздавателната им дейност, както и зачитане на личната и професионална чест и достойнство на привлеченото към дисциплинарна отговорност лице.

Наред с казаното, намирам, че понастоящем с особена острота се поставя и проблемът за времетраенето на дисциплинарните производства. Развитието и приключването на конкретно такова в разумна времева рамка би спестило обоснованите упреци, че в противен случай е налице „наказване преди наказването“. Това също така ще спести и чувството у привлеченото към дисциплинарна отговорност лице за неоправданото му негативно етикетирание от колегиалния кръг. В този смисъл, **ускоряване приключването на дисциплинарните производства трябва да се дефинира, като приоритетна задача.**

Освен вече заявеното, считам също, че целенасочените и системни усилия за **обобщаване и анализ, както на дисциплинарната практика на ПК на ВСС, така и на постановените във връзка с нея актове на ВАС,** трябва не само да продължат, но и да бъдат по-интензивни.

Същевременно, поддръжник съм на тезата, че дисциплинарното наказване не би могло да постигне целите си, ако вместо въздаване на справедливост, по същество предоставя индулгенция. Ето защо, считам, че при упражняване на правомощията си по дисциплинарно наказване, ПК на ВСС следва да проявява нулева толерантност, особено що се касае до случаите, при които дисциплинарното нарушение е израз на безспорно установена професионална леност.²⁶ Именно процесуалната летаргия е форма на пасивност, която не би могла да бъде обяснена /още по-малко на обществото/ с разумни доводи. Казаното в пълна мяра считам за важно и по отношение на действия или бездействия, съставляващи нарушение на Кодекса за етично поведение на българските прокурори и следователи, което накърнява престижа на съдебната власт. Понастоящем, морално-етичният компас на магистратите трябва да се сверява, освен със собствената им съвест и принципи, и с пулса на обществените очаквания и нагласи. Предвид повишената обществена чувствителност към **поведение** на прокурори и следователи, което е **в разрез с етичните правила,** произтичащи от основните принципи, формулирани в горесцитирания Кодекс²⁷, **безкомпромисното му санкциониране е императив на деня.** Защото при доказана липса на интегритет, **бездействието практически означава отсъствие на „институционален имунитет“ срещу корупционен и всякакъв друг натиск.** Тук обаче следва да се направи изричното уточнение, че за всеки конкретен случай е необходимо задълбочено и обективно изследване на съответните фактически обстоятелства. Тежестта на санкцията също следва да е предмет на изключително прецизна преценка, правеща възможно нейната правилна индивидуализация.

Същевременно, намирам, че оптимизирането на дисциплинарната дейност на ПК на ВСС и в частност на Комисия „Дисциплинарна дейност и взаимодействие с ИВСС“, налага още по-тясно сътрудничество с Инспектората на ВСС и отдел „Инспекторат“ при ВКП.

IX. ПООЩРЕНИЯ

Поощренията /отличия и/или награди/ са резултат от оценката на съответната колегия на ВСС, че показани положителни резултати са функция на проявени от определен магистрат „висок професионализъм, образцово изпълнение на служебните задължения и високи нравствени качества“ /по аргумент от нормата на чл. 303, ал.1 от ЗСВ, съответно т. 2 от Правила за определяне на условията, реда и критериите за поощряване на прокурори и следователи, приети с решение на Прокурорската колегия

²⁶ Например при поведение, осъществяващо съставите на дисциплинарни нарушения по см. на чл. 307, ал. 3, т. 1 и 2 от ЗСВ – системно неспазване на сроковете, предвидени в процесуалните закони, съответно действие или бездействие, което неоправдано забавя производството.

²⁷ Безпристрастност, справедливост и прозрачност, вежливост и толерантност, почтеност и благоприличие, лоялност, компетентност и квалифицираност, конфиденциалност.

по протокол № 16 от 17.04.2024 г., наричани по-надолу за краткост Правилата/. В този смисъл, основополагаща за мен е идеята, всеки един от стимулите - материални и морални, включен в създадения от ЗСВ - чл. 303, ал. 2 и ал. 3 и Правилата – т. 4.1 и 4.2 каталог да бъде предоставян при максимално избягване на каквато и да била форма на субективизъм. Един от подходящите начини за преодоляване на последния би бил евентуалното **регламентиране занапред на възможността, предложението за поощрение да изхожда от определена част от колектива**. Целта е поощренията да не се превръщат в инструмент за целенасочено и избирателно фаворизиране на дадени магистрати, а в реален механизъм за повишаване мотивацията и резултатите в работата, почиващ на обективни критерии. Всъщност, обезпечаването на последните в определена степен, би било гарантирано чрез възможното неизчерпателно изброяване в Правилата на хипотези, при които би могло да се приеме, че е проявен висок професионализъм и образцово изпълнение на служебните задължения, например: при дела с особена фактическа и правна сложност и/или такива с подчертано висок обществен интерес, при които е проявена извънредна бързина на решаването или проактивен подход, водещ до оптимизация сроковете на разследване и приключване и др. Мислимо е, както някои колеги предлагат и **допълването на системата от поощрения**, като в нея, като вид отличие се включи напр. участието в престижни международни форуми.

Следва обаче, при преценката за поощряване на даден магистрат, занапред, съществен акцент да се поставя и върху моралния интегритет на последния, още повече, че по аргумент от споменатото по-горе, високите нравствени качества са една от кумулативно изискуемите предпоставки, правещи и *de lege lata* възможно поощряването изобщо. Това налага и повишена взискателност на Прокурорската колегия на ВСС към становищата, изготвяни в случай на направено предложение за поощряване от съответните Комисии по професионална етика²⁸. Изострената сетивност на висшия кадрови орган на съдебната власт относно постиженията в работата на отделния магистрат би дала удовлетвореност на последния, че неговите усилия са видими и оценени, и си струва полагането им в бъдеще. Наред с казаното, подобно и на други колеги, аз също съм радетел на схващането, **кръгът на лицата и органите, активно легитимирани да изготвят предложения до ПК на ВСС за поощряване да бъде разширен**, като *de lege ferenda*, в разпоредбата на чл. 304, ал. 1 от ЗСВ, като оправомощени да правят това бъдат включени и административните ръководители - районните прокурори. Считам, че неравнопоставеното третиране на последните по отношение разглежданото правомощие в сравнение с останалите административни ръководители, визирани в горесцитираната разпоредба е лишено както от житейска, така и от правна логика. В тази връзка, с пълно основание мнозина посочват, че административните ръководители - районни прокурори упражняват в пълн обем дисциплинарна дискреция, а в отличие с това, с такава да предлагат поощрения, както вече бе споменато, те не разполагат. По мое мнение **следва да бъде преосмислена и практиката**, в много случаи, **при** освобождаване от длъжност на осн. чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗСВ /пенсиониране/, **магистратите да бъдат отличавани с „личен почетен знак“** - първа или втора степен. Този подход, нерядко само формално, но не и съдържателно отчита индивидуалната дейност, съответно персоналните достижения на магистрата в рамките на професионалната му кариера като цяло и се превръща в своего рода премия, която се приема, че автоматично му се следва. По този начин, отличието на практика се присъжда не по заслуги, които следва да са по-големи от обичайните и в този смисъл личността на поощрения – еталон, а по право. Без съмнение, специално

²⁸ В съответствие с т. 9 от Правила за определянето на условията, реда и критериите за поощряване на прокурори и следователи, приети с решение на ПК по протокол № 16 от 17.04.2024 г.

внимание заслужава и идеята, поощренията да служат като положителен маркер при атестирането. Впрочем, обективността налага да се спомене, че преимуществено, с цел поощряване на прокурори и следователи се ползва вътрешноведомствения алгоритъм, предвиден във Вътрешните правила за поощряване в ПРБ. Този ред регламентира възможност за поощряване от главния прокурор, по негова инициатива или след сезирането му с нарочно за целта предложение. Считам, че занапред с преценката за наличие основание за поощряване на горепосочените следва все повече да се ангажира ПК на ВСС. Наред с изложеното, не бих могъл да не отчета и нуждата, в бъдеще, разбра се при наличието на съответните предпоставки, **ПК на ВСС да повиши броя на колективните награди**, като поощрява отделни органи на съдебната власт в рамките на Прокуратурата или структурни звена към тях. И в заключение, но не и по важност, нарочен фокус при разглеждането на тази материя е нужно да се постави върху поощряването на младите колеги, което ще способства за повишаване мотивацията им за работа, желанието им за качествено изпълнение на служебните задължения, за ускоряване темпото на проверовъчните действия, съответно на разследването и произнасянето по преписките и делата.

Х. ПРОБЛЕМИ ПРИ РЕШАВАНЕ НА ДЕЛАТА В РАЗУМНИ СРОКОВЕ. ВЪЗМОЖНОСТИ НА ВСС ЗА ИНТЕРВЕНЦИЯ

Дела с прекомерно дълго разследване.

Постигането на нужната динамика в работата, налага извършване на разследването в разумен срок по см. на чл. 6, § 1 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи. В контекста на горното, следва да се признае, че работата на органите на досъдебното производство – прокурори и следователи се характеризира в някои случаи с дефицит на разумност в сроковете за разследване. Непредубедено погледнато обаче, анализът на ситуацията с тази категория дела налага категоричен извод, че разумността в сроковете за разследване най-вече „страда“ от обективно положените, изчерпателни усилия на органите на досъдебното производство за събиране на всички относими доказателствени източници, разследване на целия спектър престъпни деяния, включени в предмета на доказване и за правилно и прецизно квалифициране на престъпната дейност. В този смислов ред, изрично следва да се посочи, че по част от делата, пречка за приключването им е и продължителното неизготвяне на назначените експертизи. Тук е мястото да се обсъди идеята, на която съм радетел за създаване на **Национален институт /бюро или борд/ за съдебни експертизи**, т.е. на единен, централизиран орган, включващ регионални структури. Разбира се, детайлите относно конкретната му организационна структура следва да бъдат предмет на обстойно обсъждане. Иначе казано, организацията на работата на вещите лица да се регулира по качествено нов начин. Според мен, ВСС следва да поеме инициативата, дори да лидира този процес, в партньорство с Министерство на правосъдието. Новият орган трябва да разполага с достатъчно експерти от всички научни области. Наред с това, той следва да е осигурен с национална база данни, даваща достъп до информация и контакти за всички вещи лица, тяхната специалност, квалификация и район на дейност. Освен **оптимизиране на сроковете за изготвянето на експертизите**, реализацията на този модел ще позволи:

1. **Институционална независимост.** Отделянето на експерти от структурата на МВР, например, ще парира всякакви упреци, касаещи тяхната безпристрастност.

2. **Научно-методическо ръководство и контрол.** Органът би обезпечил унифициране на методиките за изследване и уеднаквяване на експертната практика.

3. **Централизиран контрол.** Той би се изразявал в периодична проверка на професионалната пригодност на експертите и преценка за спазване от тяхна страна на съответни етични стандарти.

4. **Международни контакти със сходни по функции органи, научни звена и университетски центрове.** Това ще подпомогне възможността за осигуряване в случай на нужда на качествена и своевременна чуждестранна експертна помощ.

Освен поради неизготвяне на експертизи, приключването на делата е забавено и поради неизпълнение на поискана международна правна помощ /по някои дела за срок от няколко години/.²⁹ Освен казаното, като причина за забавеното приключване на част от делата е нужно да се отбележи високата натовареност на разследващите полицаи, а също масовото им участие в конкурси за магистрати, генериращо значително текучество на кадри, което налага периодичното преразпределяне на досъдебни производства и предполага допълнителното натоварване на наличния състав.

Наред с изложеното, друга причина от обективен характер, водеща до забавено приключване на част от делата, е незаетите щатни бройки за прокурори в прокуратурите³⁰.

Съобразно критериите на ВСС, изведени след анализ на практиката на ЕСПЧ, дела с прекомерно дълго разследване са тези неприключени досъдебни производства с продължителност извън рамките на разумните срокове, а именно такива, по които разследванията са продължили над 3 години³¹. В изпълнение на съответните решения на Пленума на ВСС и на Прокурорската колегия, и понастоящем, за справяне с този проблем в ПРБ е ангажиран значителен ресурс. Последният включва, освен предприети на централно ниво мерки /едната от които е създаването на специален електронен регистър/ и такива от административно-организационен, материално-технически или друг характер, набелязани от съответните административни ръководители на регионален принцип.

Отделно от това, нужно е да се отбележи, че на осн. чл. 60м, ал. 2 от ЗСВ, ПК на ВСС, съобразно правомощията си по чл. 30, ал. 5, т. 5 от ЗСВ всяко шестмесечие анализира причините за нарушенията /на правото на разглеждане и решаване на делото в разумен срок/ и приема мерки за тяхното отстраняване. Считаю, че тези анализи следва да се извършват все по-задълбочено, като кръгът на предлагани в следствие на тях мерки се разширява.

Друг проблем, който макар и не в толкова значителна степен, колкото експертизите забавя приключването на отделни дела, е нежеланието на преводачи да се ангажират с преводи по тях. Основната причината е недоброто възнаграждение. Заплащането на съдебните преводачи е уредено нормативно в Глава трета от Наредба № Н-1 от 16 май 2014 г. за съдебните преводачи. Сумите се отпускат от бюджета на съответния орган (съд, прокуратура или МВР), който е назначил превода. Спецификата тук е, че възнаграждението се изчислява на база реално отработено време (часове), независимо дали се касае за писмен или устен превод. Наредбата регламентира фиксирана почасова ставка за писмен и устен превод - 15 лв. - 7.67 евро за всеки действително отработен час (чл. 25, ал. 1). Тази фиксирана ставка от 15 лв./час не е

²⁹ Наред с другите препоръки, които ВСС отправя към административните ръководители, мисля, че и конкретна такава в следния смисъл: По делата, по които инструменти на международното правно сътрудничество не са изпълнени повече от 6 месеца от изпращането им, на наблюдаващите прокурори да се обърне внимание на възможността да поискат от Националното бюро на „Евроджъст“ откриване на казус срещу съответната държава, респ., при възможност да осъществят директен контакт с изпълняващия орган в чужбина.

³⁰ Коментар относно този проблем и ролята на ВСС се съдържа по-горе в изложението, при обсъждане темата за конкурсите.

³¹ Принципно, допуснато бездействие от прокурорите или разследващите органи би могло да доведе до подаването на заявления от граждани и ЮЛ срещу нарушаване правото им на разглеждане и решаване на делото в разумен срок, по реда на Глава трета „а“ от ЗСВ. Наред с това, бавните темпове на разследване биха могли да послужат и за основание, визираните в нормата на чл. 368, ал. 1 от НПК лица да поискат ускоряване на досъдебното производство, по реда на глава двадесет и шеста от НПК.

актуализирана спрямо инфлацията и стандарта на живот, т. е. не отчита настъпилите икономически промени от 2014 г. до наши дни.

Относно разглежданата, като приета от Министъра на правосъдието Наредба, **ВСС може да инициира промени** в следния смисъл: **Наредбата да се обвърже с почасова ставка спрямо минималната работна заплата (МРЗ) за страната.**

Би могло да се помисли и заплащането на писмените преводи да е на брой символи.

XI. ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ НА СЪДЕБНАТА С ИЗПЪЛНИТЕЛНАТА ВЛАСТ

Като отправна точка на изложението по тази тема, следва да се посочи принципният постулат, че взаимодействието на съдебната с изпълнителната власт трябва да се разглежда през призмата на разделението на властите. В конкретика, въпросното взаимодействие следва да се осъществява, единствено и само при гарантиране независимостта на съдебната власт³² и наричане на всякакви опити за политическо вмеснателство в работата ѝ. Същевременно, отношенията между представители /органи/ на съдебната и изпълнителната власт трябва да се осъществяват на база взаимно уважение, равнопоставеност и търсене на баланс³³.

Всъщност, диалогът между двете власти, практически изразяващ се в междуинституционално взаимодействие /по въпроси от взаимен интерес, какъвто например е този с борбата срещу престъпността/, е не само допустим, но и задължителен. На ниво ВСС, взаимодействието на съдебната с изпълнителната власт се осъществява пряко – чрез Министъра на правосъдието. Съгласно разпоредбата на чл. 130б, ал. 1 от КРБ, „Заседанията на пленума на Висшия съдебен съвет се председателстват от министъра на правосъдието“.³⁴ На същото равнище, но други като тип отношения с изпълнителната власт – на полето на дисциплинарият практика произтичат от разпоредбата на чл. 312, ал. 1, т. 4 от ЗСВ, регламентираща възможността Министърът на правосъдието да изготвя предложение за образуване на дисциплинарно производство срещу магистрат. Нещо повече, съгласно разпоредбата на чл. 169, ал. 4, т. 4 от ЗСВ, **Министърът на правосъдието е оправомощен да предлага назначаването на ръководители на прокуратури /с изключение на главния прокурор/.** Тук няма да се спирам на въпроса, свързан с правилността на това законодателно решение, още повече, че то, особено в последните години бе сведено до правна казуистика. По-важно е друго. **Кандидатурите, които ВСС припознава като консолидиращи подкрепа, да са на прокурори, имащи куража да отстояват принципите си, които са грамотни юристи, независими личности и честни хора.**

Разбира се, посочените по-горе примери до голяма степен са илюстративни, доколкото не изчерпват властовия капацитет на Министъра на правосъдието по отношение съдебната власт.

Освен вече заявеното, диалогът на съдебната власт в лицето на ВСС с изпълнителната /конкретно Министерство на правосъдието/ включва като проявна форма и провеждане на съвместни обсъждания, както и изготвянето на становища по законопроекти или проекти на подзаконови нормативни актове, засягащи съдебната власт и в частност наказателното /материално и процесуално/ законодателство. Убеден в практическата полезност на споменатите активности, считам че те и занапред трябва да продължат, защото това е един от начините гласът на магистратите да бъде чул.

³² Чл. 117, ал. 2 от ЗСВ /Доп. – ДВ, бр. 106 от 2023 г./ „Съдебната власт е независима и нейн основен носител е съдът“.

³³ Никоя власт не може да има надмощие над друга, те се балансират взаимно и възникват /в същия смисъл е и Решение на КС № 10/2021 г. по к.д. № 8/2021 г./.

³⁴ Нормата е идентично съдържание е налична и в устройствения ЗСВ /чл. 32, ал. 1/.

Друго взаимодействие между органите на съдебната власт и ВСС, и органите на изпълнителната власт се осъществява в следните насоки: професионална квалификация, информационни технологии, международно сътрудничество³⁵. И на това поле, сътрудничеството с изпълнителната власт занапред следва да се засили в още по-голяма степен.

Израз на диалог с Министерството на правосъдието са разговорите и взаимоотношенията по повод охраната на съдебните сгради. Това е важно сътрудничество, при което страните трябва да са на висотата на своите отговорности, тъй като се касае за опазване телесната неприкосновеност на магистратите и съдебните служители, и сигурността, включително и на обитаваните от тях служебни помещения.

От друга страна, противоречащи на ползотворните отношения между съдебна и изпълнителна власт са някои, макар и изолирани опити на представители на последната за натиск. Последният, бил той персонален или институционален, явен или перфиден, неминуемо води до засягане независимостта на съдебната власт, респ. накърняване авторитета на даден магистрат. Това с пълна сила се отнася и до опити за отправяне на лични нападки, тиражиране на непроверени или откровено неверни твърдения, а в някои случаи и до устройване на медиен линч. Моята принципна позиция е, че подобни действия трябва да срещат решителен отпор, включващ всички законоустановени и ефективни способи за това.

ХІІ. ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ НА СЪДЕБНАТА СЪС ЗАКОНОДАТЕЛНАТА ВЛАСТ

Както бе специално подчертано по-горе в изложението, третиращо въпросите, свързани със взаимодействието между съдебната и изпълнителната власт, и тук е нужно, като базисна постановка да се изгъкне следното: Взаимодействието между двете власти безусловно следва да се основава на разделението, взаимния контрол и баланса между тях. Основният резултат, чието постигане се цели е един – върховенство на правото. Безспорно, еманация на това взаимодействие е законодателният процес, чийто закономерен финал е приемането, изменението, допълването и отмяната на законите /чл. 84, т. 1 от КРБ/. За прокурорите /и следователите/, при упражняване на функциите им, дефинитивно е уредено подчинение само на закона /вече приет от законодателната власт/³⁶. В предходния раздел имах повод да посоча, че посредством включване в работни групи за изработването на законопроекти и предоставяне на становища, магистратите имат възможност да влияят на законодателния процес. Считам обаче, че последните, в това число и прокурорите, както и техните представители във ВСС трябва да играят по-активна роля в него. Всъщност, **представителите на ПК на ВСС при формиране на окончателно становище по даден проблем, чиято законодателна уредба предстои, задължително следва да сондират мнението на прокурорите**, като това би могло да стане както формално – с попълване на анкетни формуляри, изготвяне на писмени изложения в отговор на нарочни запитвания и др., така и неформално – в хода на лични разговори. За мен е особено важно да се чува мнението на хората, които имат ежедневен досег със „живото“ право и, ако бъде избран за член на ВСС, няма да се уморя да го търся. Генерирането на работещи идеи за промяна на нормативната уредба следва да започва именно отдолу - от действащите правници.

Наред с коментираното, друго проявление на отношенията на съдебната със законодателната власт би могло да бъде сведено до съотношението контрол и отчетност. Съгласно чл. 84, т. 16 от КРБ, Народното събрание изслушва и приема

³⁵ Чл. 370, ал. 1, т. 3, т. 4, т. 10 от ЗСВ.

³⁶ Чл. 117, ал. 2, изр. второ от КРБ.

годишните доклади на ВКС, ВАС и главния прокурор, внесени от ВСС за прилагането на закона и за дейността на съдилищата, прокуратурата и разследващите органи. Народното събрание може да приема и други доклади на главния прокурор – за дейността на прокуратурата по прилагането на закона, противодействието на престъпността и реализирането на наказателната политика. Изготвянето на разглежданите доклади не трябва да бъде сведено до протоколен ангажимент. Напротив, в тях ясно следва да бъдат представени не само статистически данни, определени тенденции и изводи във връзка с тях, но и да се поставят проблеми и формулират предложения, свързани с актуализиране на наказателноправната рамка. Отделен е въпросът, че от членовете на ПК на ВСС, в подходяща писмена форма /документ с адресат Народното събрание/ би могло да се поиска приоритетното разглеждане на споменатите проблеми и възприемане на поне част от предложените решения за тях.

Другото, изключително важно по значимост ниво на взаимодействие между съдебната и законодателната власт би могло условно да бъде наречено кадрово. То се свежда до правомощието на законодателния орган да попълни чрез избор своята квота във ВСС.³⁷ Относно удачността на този регламент, не само в правните среди, а и в обществото като цяло съществува отколенешен дебат. Целите на настоящото изложение обаче не предполагат анализ на доводите както на критиците, така и на поддръжниците на коментираната уредба – причина, поради която тя се отбелязва единствено като част от действащото право. Ще оставя без отговор тук и въпросът дали парламентарната, всъщност следва да е обществена квота. По-важната тема за мен е, качеството на персоналия състав на висшия кадрови орган на съдебната власт, независимо от коя квота са избрани отделните негови представители. Членовете на ВСС трябва да излъчват доверие. Доверие, основано на безспорна професионална компетентност и морално-етичен интегритет. Доверие, защитавано с прозрачни действия, логични и отговорни решения, взети от почтени, подготвени и независими хора.

XIII. МЕЖДУНАРОДНА ДЕЙНОСТ

Международната дейност на ВСС, чиято изключителна важност не би могла да бъде предмет на спор, най-общо се осъществява в няколко направления:

- **Междунституционално сътрудничество на международно ниво.** То включва поддържането на официални контакти, както и осъществяването на взаимодействие и партньорство с чуждестранни съдебни съвети и мрежи³⁸, международни организации и органи на Европейския съюз³⁹.

- **Координация по специфични дейности,** като например: работата на междуведомствени работни групи по въпроси, свързани с международното сътрудничество в областта на съдебната система; участието на представители на съдебната власт като национални експерти в структурите на ЕС и чуждестранни мисии;

- **Проектна дейност.** Управление и участие в международни програми и проекти за обмен на добри практики и реформа в съдебната система.

По аргумент от нормите на чл. 16 и чл. 23 от Правилник за организация на дейността на ВСС и на неговата администрация /обн., ДВ, бр. 16/22.02.2019 г., изм. ДВ, бр. 70/30.08.2022 г., изм. и доп. ДВ, бр. 58/07.07.2023 г., изм. и доп. ДВ, бр.

³⁷ Чл. 130, ал. 3 от КРП.

³⁸ ВСС е член на Европейската мрежа на съдебните съвети, Балканската и Евро-средиземноморската мрежа на съдебните съвети, Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела, Европейската съдебна мрежа, Съвета за регионално сътрудничество, Консултативния съвет на европейските съдилища и на други международни организации.

³⁹ ВСС си партнира със Съвета на Европа, Европейската прокуратура, Евроджъст и др.

107/20.12.2024 г./, постоянна комисия на Пленума на ВСС „Международна дейност“, съответно такава към колегиите на ВСС, понастоящем липсва.⁴⁰

Понастоящем, международната дейност на ВСС се подпомага функционално от Дирекция „Международна дейност и протокол“. По тази причина, считам че следва сериозно да се обмисли идеята за създаване, след конституирането на новия ВСС на комисия „Международна дейност“. Практическата полезност на подобна стъпка виждам в повишаване престижа и доверието във ВСС от страна на чуждестранните му партньори, както и във възможността за по-успешното /ускорено и качествено/ координиране на съгрудничеството с тях. Наред с това, считам че ще се оптимизира внедряването и прилагането на взаимствани от чужбина полезни работни модели и добри практики.

XIV. БЮДЖЕТ. ТРУДОВИ ВЪЗНАГРАЖДЕНИЯ. ОСИГУРИТЕЛНИ ВНОСКИ.

Бюджет. Съгласно разпоредбата на чл. 117, ал. 3 от КРБ, съдебната власт има самостоятелен бюджет, който е основна гаранция за нейната независимост. Обезпечаването на финансовото самоуправление на съдебната власт позволява тя сама да планира и разходва средствата за издръжката си, без в този процес органите на изпълнителната власт /Министерски съвет, Министерство на финансите/ да упражняват компетентности. Тези органи само включват бюджета на съдебната власт като съставна част на годишния общодържавен бюджет, който Министерският съвет внася в Народното събрание⁴¹. Въпреки това, през годините сме свидетели на множество опити на изпълнителната власт за вмешателство в бюджетната автономност на съдебната власт, които обаче Конституционният съд е парирал. В своята константна практика последният приема, че **самостоятелният бюджет е конституционна гаранция за независимостта на съдебната власт**. В този смисъл, в Решение № 4/2004 г. на КС се излагат съображения, че „за да бъде независима съдебната власт, тя трябва да има бюджет, който да не е зависим от фактори извън системата“. Ето защо, спазването на Конституцията предполага не само осигуряване на средства за осъществяването на правоприложната дейност, но и тяхната достатъчност.

По аргумент от изложеното, нужно е ВСС да следва проактивен подход както при съставянето на бюджетната рамка, така и при отстояването на философията и параметрите, заложи в нея. Както и досега, и занапред е необходимо **да се полагат усилия**, аргументиращи нуждата, **годишният проект на бюджет на съдебната власт да бъде приет във вида, в който е предложен**. Това по дефиниция включва диалог с останалите две власти - изпълнителна и законодателна. Безусловно, необходима е и адекватна медийна политика, позволяваща ясното артикулиране в общественото пространство на тезата, че осигуряването на съдебната система с достатъчен финансов ресурс, не само е гаранция за нейната независимост, но и условие за нормалното ѝ функциониране. Наред с казаното, по мое мнение **въведеното програмно бюджетизиране**, посредством приетата от Пленума на ВСС Методология за програмно бюджетизиране и последвалите промени в ЗСВ още от 01. 01. 2024 г.⁴², е изключително важна крачка напред. Програмният бюджет е управленски инструмент, даващ възможност на разпределителя с бюджет да взема мотивирани решения, накъде и колко средства да насочва, с оглед реализиране на конкретни цели и резултати. Тъй

⁴⁰ За разлика от предходни състави на ВСС, при които такава комисия е била сформирана.

⁴¹ Решение № 18 на Конституционния съд по конституционно дело № 19 от 1993 г., докладвано от съдията Милчо Костов

⁴² Съгласно чл. 361, ал. 1, изр. второ от ЗСВ, „Първостепенният разпоредител с бюджет по бюджета на съдебната власт прилага и програмен формат на бюджет съгласно приета от Пленума на ВСС Методология за програмно бюджетизиране на съдебната власт, съответстваща на приложимите общи изисквания за структурата и съдържанието на програмните формати на бюджет по Закона за публичните финанси“.

като води до реформиране и модернизиране на управлението в системата, занапред този модел следва да се надгражда и рационализира.

Трудови възнаграждения. В общия контекст на разсъжденията за независимостта на съдебната власт, основана на нейната бюджетна самостоятелност, намирам че следва да се разгледа и въпросът за трудовите възнаграждения. Според мен тезата за **необходимостта от достойно възнаграждение на труда на магистратите и съдебните служители е аксиома.** Все пак, с оглед пълнота и обективност на настоящото изложение следва да се спомене, че възнаграждението на магистратите е една от гаранциите за тяхната независимост, безпристрастност, защита от външно влияние и корупционен натиск. Именно, отчитането на това, както и съобразяването на обстоятелството, че магистратите не могат да упражняват свободна професия или друга платена професионална дейност, с изключение на научна или преподавателска такава във висшите училища, е в основата на тезисната позиция за нуждата от адекватно възнаграждение на техния труд. Не следва да се пренебрегва и фактът, че той е тежък /с оглед спецификата си и честият преразход на енергия/, полага се в много случаи и след работно време, в почивни и празнични дни. Както вече бе споменато, магистратският статут налага и немалко ограничения, по отношение на дейности, които биха могли да бъдат източник на доход⁴³. Наред с това, изисква се и хигиена на контактите, както и съответствие на поведението с определени морално-етични норми. И не на последно място, адекватното възнаграждение на магистратите позволява осигуряването на нормален социално-битов стандарт, спокойствие и сигурност, и обезпечава възможността за тяхната концентрация върху изпълнението на служебните им задължения, свързани с поемането на немалка отговорност.

В параграф 21 от проекта на Закон за държавния бюджет се предвиди основното възнаграждение за най-ниската длъжност /младши съдия, прокурор и следовател/ да бъде 60 % от основната заплата на народен представител.⁴⁴ На практика, този подход заменя действащият модел, основан на обективен статистически показател, с формула, без ясни аргументи за възприемия при нея избор на въпросното съотношение. По този начин, коментиранията формула поставя финансовия статус на магистратите в пряка зависимост от политически решения на Народното събрание.⁴⁵ В този смисъл, напълно основателно се приема, че така се пренебрегва подходът, „възнагражденията на магистратите да се определят по предвидими и обективни критерии, дистанцирани от текущата политическа конюнктура, какъвто механизъм осигуряват данните на НСИ за средната работна заплата в бюджетната сфера, използвани до момента като база по чл. 218 от ЗСВ“⁴⁶.

Тук, в допълнение на вече цитираната практика на КС следва да се посочат и редица други негови решения, в които последователно се защитава разбирането, че **независимостта на съдебната власт има институционално, кадрово и финансово измерение, както и че законодателят не може чрез финансови механизми да обезсмисля конституционните гаранции за независимостта на съдебната власт.**

Нещо повече, и в практиката на Съда на Европейския съюз⁴⁷ се посочва⁴⁸, че държавата е длъжна да гарантира независимостта на съдебната власт, като

⁴³ Чл. 195, ал.1, т.2 от ЗСВ установява забрана магистрат да заема длъжност в държавни органи, общински органи или в институции на Европейския съюз, с изключение на европейски делегиран прокурор; да упражнява адвокатска професия или да дава правни консултации; да упражнява търговска дейност или да бъде управител/член на надзорен, управителен или контролен орган на търговско дружество или кооперация;

⁴⁴ Основателно е безпокойството, изразено публично и от членове на сегашния състав на ВСС, че намаляването на възнаграждението на младшите магистрати няма да засегне единствено тях, а ще се отрази върху възнагражденията на всички останали

⁴⁵ Така и в Позиция на АНБ.

⁴⁶ Становище на ССВ.

⁴⁷ Дело C-64/16, 27.02.2018 г., Associação Sindical dos Juizes Portugueses.

⁴⁸ <https://infocuria.europa.eu/tabs/document/C/2016/C-0064-16-00000000RP-01-P-01/ARRETI/199682-BG-1.html>

адекватното възнаграждение е гаранция за тази независимост. Приема се, че „адекватността“, визирана от СЕС следва да се разглежда като „достатъчност“ – такъв размер, който да съответства на икономическата реалност в страната на база статистически данни и толкова, че магистратът да може да поеме и държавата да компенсира рестрикциите, с които професията се обвързва.⁴⁹ Идентичен подход е възприет и в Препоръка CM/Rec (2010) 12 на Комитета на министрите на Съвета на Европа, т. 53-55⁵⁰, както и в Становище № 1/2001 г. на Консултативния съвет на европейските съдии – <https://vss.justice.bg/root/f/upload/7/stanovishte1.pdf>, относно стандартите за независимост на съдебната власт и несменяемостта на съдиите.

Преди тях, още в Препоръка № R (94) 12 на Комитета на министрите на държавите - членки относно независимостта, ефективността и ролята на съдиите се изтъква, че магистратите трябва да имат възнаграждение, което е гарантирано от закона, отговаря на достойнството на тяхната професия и тежестта на отговорност.

В Magna Carta of Judges (https://vss.justice.bg/new/root/f/upload/7/magna-harta_bg.pdf), приета от Консултативния съвет на европейските съдии (CCJE, 2010) се сочи, че независимостта трябва да бъде гарантирана чрез подходящо възнаграждение, като държавата има това позитивно задължение да осигури необходимите условия за независимост.

Изложените позиции срещат одобрението на магистратската общност, а както от посоченото от мен става ясно, и на съсловните организации на съдии, прокурори и следователи, които постигнаха по тях безпрецедентен консенсус.

Споделяйки ги изцяло, в случай че ми бъде гласувано доверие, **решително ще отстоявам възгледа за адекватно и достойно заплащане на магистратския труд, полаган в страна-член на ЕС.**

Към днешна дата, изменението на чл. 218, ал. 2 от ЗСВ, регламентиращо коментираното по-горе ново правило за изчисление на трудовото възнаграждение на младшите магистрати, вече е факт /с горещитирания параграф 21 от ПЗР на приетия Закон за държавния бюджет на Р. България за 2026 г., обн. в ДВ, бр. 69/31.07.2026 г./.⁵¹ Същевременно, то вече е атакувано пред Конституционния съд, като в сезиращото искане, по което е образувано конст. д. № 16/2026 г. се изказват аргументи, които са изцяло в унисон с изложените от мен по-горе⁵².

Следвайки хронологията на събитията, нужно е да се отбележи, че на 05.08.2026 г., комисията „Бюджет и финанси“, която е с делегирани правомощия като Пленум на ВСС, утвърди размер на основната заплата на младшите магистрати, възлизащ на 2542 евро.

При условие, че бъде избран за член на ВСС, важен въпрос, на който ще посветя внимание, е този, свързан с **преодоляване голямата „ножица“ между възнагражденията на магистратите и съдебната администрация.** Мисля, че не би срещнала опоненти тезата, че настоящият състав на ВСС не направи необходимото по този въпрос. Той е от съществено значение, тъй като дейността на съдебните служители е важна предпоставка за качествената работа на магистратите. Ето защо, повишаването на мотивацията им, която ще е неминуемо следствие от подобряването на материалното им благополучие ще даде благоприятно отражение върху функционирането на съдебната система като цяло.

⁴⁹ Съображения, изложени в Позиция на Камарата на следователите.

⁵⁰ <https://rm.coe.int/cmrec-2010-12-on-independence-efficiency-responsibilities-of-judges/16809f007d>

⁵¹ Правилото на ал. 1 от същия текст, касаещо възнагражденията на председателите на ВКС, ВАС и директора на НСЛС, и това на ал. 3 – за възнагражденията на останалите магистрати, остават непроменени.

⁵² Сочни се, най-общо, че: „новият механизъм създава пряка нормативна зависимост от политически орган, докато старата методика използва външен, обективен показател; няма обективна обосновка как с избрано заплата на младшите магистрати да е точно 60% от депутатската; новото правило противоречи на практиката на СЕС; новото правило на чл. 218 ЗСВ засяга бюджетната самостоятелност на съдебната власт и разделението на властите“.

Друг изключително важен въпрос е този, свързан със **сериозната разлика в основните месечни работни заплати на магистратите, заемащи длъжности на различни нива** в съдебната система – районно, окръжно, апелативно и върховно. По аргумент от Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи⁵³, **разликата между основното месечно възнаграждение, например на прокурор от РП и такъв от АП е повече от 50 %. /53 %/, а на прокурор от РП и такъв от ВКП – 83%.** Няма спор, че тази огромна диспропорция следва да бъде преодоляна, и то по възможност максимално бързо, като това бъде сторено не за сметка на апелативното, а в полза на районно и окръжно ниво. Освен това, тази разлика в основното възнаграждение не би могла да се компенсира с размера на ранговете. Именно първоинстанционните – районни и окръжни прокуратури са авангарда на прокуратурата – прокурорите при тях поемат основната тежест в дейността ѝ, осъществявайки ръководство и надзор като наблюдаващи такива върху множество ДП, част от които с фактическа и правна сложност, решавайки значително като количество преписки и въобще, имайки натовареност, драстично по-висока от останалите си колеги. Въпреки, че е смислена като логика, настоящият състав на ВСС не успя да постигне съществен напредък в реализацията на идеята възнагражденията да растат с повишаване на ранговете при запазване от магистрата на същата длъжност. Това според мен е удачен подход, тъй като единствен мотив за участие в конкурс за повишаване в длъжност няма да бъде по-високото възнаграждение.

Осигурителни вноски. Поради своята злободневност не следва да бъдат подминати без коментар и актуалните промени в нормативна уредба, касаещи личните осигурителни вноски на магистратите и съдебните служители. Въпросните промени⁵⁴ предвиждат от 01.08.2026 г. магистратите и съдебните служители да започнат сами да заплащат 20 % от личните си осигурителни вноски, докато останалите 80 % остават за сметка на държавата. От 01.01.2027 г. съотношението на осигурителната тежест ще се промени, като то става 60 на 40 /60 % за държавата и 40 % за осигурения магистрат/служител.

За мен, мотивите на инициралите коментираните промени, обосноваващи, че „мярката е насочена към изравняване условията между публичния и частния сектор, ограничаване на изкривяванията на пазара на труда, подобряване съпоставимостта на статистическите данни за възнагражденията ...“, са напълно несъстоятелни.

В тази връзка, категорично споделям оценката, че **промените не са плод на задълбочено обсъждане, както и на анализ за въздействието им върху магистратската независимост и професионалната мотивация.** Те по никакъв начин не отчитат естеството и спецификите на работата в съдебната система, особения статут на магистратите като лица, упражняващи публична властова дискреция, както и съществуването по отношение на тях на несъвместимости /по същество ограничения, едно от които се свежда до забраната да упражняват търговска дейност/.

Коментираните промени са израз на дълбокото неразбиране, че **конституционните гаранции за статута на магистрата са именно гаранции, а не привилегии.**

Не са лишени от основание тревогите, изразени от ВСС и съсловните организации на магистратите, че промените в съотношението на осигуровките ще доведе до реален спад на нетните възнаграждения в системата, при липса на адекватно

⁵³ Утвърдена с решение на Пленума на ВСС по протокол № 2 от 05.02.2026 г. и изменена с протокол № 30/05.08.2026, т. 12 на КБФ с делегирани правомощия с решение на Пленума на ВСС от 09.07.2026 г.

⁵⁴ Въведени чрез Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване и Закона за държавния бюджет, с чийто Преходни и заключителни разпоредби се правят изменения в Кодекса за социално осигуряване и Закона за съдебната власт.

предварително увеличение на основните заплати. В този смисъл, не е пресилено да се твърди, че предвиденият режим за компенсация не дава достатъчно ясна гаранция за запазване на нетните възнаграждения⁵⁵.

XV. ПЕНСИИ

Безспорно, българските магистрати заслужават да получават размер на пенсията, гарантиращ им достоен живот след приключване на професионалната им кариера.

Даваният от мнозина доскоро за пример пенсионен модел за магистрати в Румъния, предвиждащ т.нар. „специална пенсия“, понастоящем е преосмислен. Със законодателна промяна, към днешна дата размерът на пенсията е ограничен до максимум 70% от последната нетна заплата на магистрата, докато при стария режим сумите достигаха до 80% от brutното възнаграждение.⁵⁶

Подобно на Румъния, в Молдова действа системата на т. нар. „златен парашут“. Съгласно нея, пенсията на магистратите се равнява на 75% от последната им заплата.

Макар революционна, а според мнозина вероятно дори и еретична за нашите условия, идеята, която аз предлагам като повод за дебат⁵⁷, е следната: **пенсията да е в размер на 70% от този на последното нетно трудово възнаграждение, като правото за пенсиониране да се придобива при прослужени не по-малко от 25 години в съдебната система.** Този подход, освен че ще гарантира сигурен и спокоен живот на пенсионираните магистрати, ще позволи и значително подмладяване на съдебната система.

Това, разбира се, освен обезпечаването на съответен финансов ресурс, като задължително условие предполага преди всичко и промяна на максималния праг на пенсиите за осигурителен стаж и възраст.

XVI. СОЦИАЛНА ПОЛИТИКА НА ВСС

Социалната политика на ВСС трябва да е насочена към гарантиране в максимална степен на трудовите и социалните права и придобивки на работещите в съдебната система. В случай, че получа доверието на колегите си, активно и приоритетно ще се ангажирам с работа по следните направления:

Осигуряване на безопасни и здравословни условия на труд.

Безопасните и здравословни условия на труд са такива, които не водят до професионални заболявания и злоупотреби при работа и създават предпоставка за пълно физическо, психическо и социално благополучие на работещите лица. Напрегнатото ежедневие на магистратите и служителите, породено от множество непредвидени стресови ситуации, ускореното темпо на работата и значителните предизвикателствата в нея, налагат особена грижа за съхраняването на психо-физическия капацитет на колегите. Още с Решение на Пленума на ВСС по протокол № 30/06.12.2018 г. е утвърден Стандарт за условията на труд в органите на съдебната власт и ефективен механизъм за прилагане на приетия стандарт и контрол по изпълнението му. Категорично, това е добра база, дефинираща изискванията за ефективна система на управление и оценяване на рисковете при работата в съдебната система. Струва ми се обаче, че в някои отношения въпросният Стандарт трябва да бъде осъвременен,

⁵⁵ Утвърденият на 05.08.2026 г. от комисия „Бюджет и финанси“ размер на компенсациите на венчски магистрати /предвид, че получават над максималния осигурителен доход и са родени след 1960 г./, е 140 евро, с изключение на младшите, който е 57, 90 евро. Относно служителите, компенсациите им ще бъдат определени от съответните административни ръководители, съобразно указания, които комисията е дала.

⁵⁶ Или над 4000-5000 евро, при средна пенсия за страната от около 500-600 евро.

⁵⁷ Видно от посоченото по-горе, до голяма степен реципирана от румънския опит.

например: касателно дигитализирането на документооборота, въвеждането на ефективни системи за защита на личните данни и такива за киберсигурност.

Наред с горното, нужно е, както и досега, ежегодно от страна на Пленума на ВСС да се приема решение за провеждането на прегледи на очите и изплащане на съответните суми за закупуване на средства за корекция на зрението, съгласно Наредба № 7/15.08.2005 г. за минималните изисквания за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд при работа с видеодисплеи. В тази връзка, необходимо е стриктно да се следи за обезпечаването в достатъчна степен в бюджетите на съответните органи на съдебната власт на финансов ресурс, необходим за целта. Следва да се изостави често наблюдаваната практика за твърде рестриктивно тълкуване относно наличието или не на основание за изплащане на въпросните суми.

Що се отнася до Наредба № 3/28.02.1987 г. за задължителните предварителни и периодични медицински прегледи, стремежът следва да е към **увеличаване вида, обема и качеството на съответните лабораторни изследвания и медико-диагностични процедури.**

Освен заявеното, необходимо е достатъчно качествено и ефективно, а не формално извършване на дейностите по трудова медицина⁵⁸, при отчитане на всички специфики на работата – напрежение, работа с видеодисплеи, ергономични проблеми и др., с цел ефикасна превенция на професионалните заболявания.

Мисля, че ВСС следва да насърчи и модернира масовото **внедряване на психологически и обучителни програми** – курсове за разпознаване ранните симптоми на бърнаут и овладяване на гнева, скипни тренинги за подобряване на комуникацията в колектива и др. Необходимо е и осигуряването на средства за ремонтване, поддръжка и безопасна експлоатация на сградния фонд.

Съпричастност и подкрепа при житейски неблагоприятия.

Солидарността към колегите – магистрати и съдебни служители, претърпели житейски несгоди, не следва да се ограничава единствено до оказване на професионална взаимопомощ и/или морална подкрепа. Съществува ефективен механизъм, позволяващ финансово подпомагане в такива случаи, регламентиран в Правила за формиране и използване на средствата по централния фонд СБКО за подпомагане на магистрати и съдебни служители в органите на съдебната власт. Воден не само от чисто колегиален, но най-вече от човешки дълг, бих съдействал всячески, при нужда, **отпуснатата помощ /в рамките на постижимото, разбира се/, да е във възможно най-голям размер.**

Подобряване условията по застрахователните договори.

По аргумент от разпоредбата на чл. 224, ал. 2 от ЗСВ „съдиите, прокурорите и следователите задължително се застраховат срещу злополука за сметка на бюджета на съдебната власт“. В тази връзка, изразявам готовност да работя за оптимизиране на условията при договаряне, позволяващи: **увеличение размера на застрахователното обезщетение при настъпване на съответното застрахователно събитие; възстановяване, по възможност в пълен размер на разходите, извършени в хода на лечението на заболяването в болнично заведение или извън него.**

Други.

⁵⁸ Правното основание за осигуряване на трудова медицина в системата на съдебната власт е императивното изискване на чл. 25 от Закон за здравословни и безопасни условия на труд, както и Наредба № 3/25.01.2008 г. за условията и реда за осъществяване дейността на службите по трудова медицина.

Предприемане на необходимото за поддържане и реновиране на ведомствените учебни и почивни бази на ПРБ, с оглед създаване на оптимални условия за пълноценен отход на прокурорите и съдебните служители.

Обективност, справедливост и прозрачност при определянето на средства за допълнителни трудови възнаграждения. В този смисъл, като предпоставка за определяне конкретния размер на допълнителното възнаграждение, освен тези, визирани в разпоредбата на чл. 9, ал. 2 от Правила за определяне и изплащане на средства за допълнителни трудови възнаграждения, би могло да се добави и **„изключителна срочност при произнасянето по дела и преписки спрямо показателите за натовареност на съответния орган на съдебната власт“**.

Видно от разпоредбата на чл. 223 от ЗСВ, „съдиите, прокурорите и следователите, докато заемат длъжността могат да ползват жилища от ведомствения жилищен фонд на органите на съдебната власт“. Действащи са и Правила за отдаване под наем на недвижими имоти – частна държавна собственост, предоставени в управление на ВСС за жилищни нужди. Приоритетно приложение следва да има нормата на чл. 4 от Правилата /изм. и доп. с решение по т. 16 от пр. № 10/07.11.2024 г. на Пленума на ВСС/ - по отношение предвидената в нея **възможност за настаняване на младши магистрати и командировани такива във ведомствения жилищен фонд на ВСС**.

Средствата за облекло, изплащани на магистрати и съдебни служители, на осн. чл. 221 и чл. 352 от ЗСВ, и съгласно Правила за определяне и изплащане на суми за облекло на магистрати, държавни съдебни изпълнители, съдии по вписванията и съдебни служители в органите на съдебната власт, имат важно предназначение. То е да се осигури представителност и външен вид, съответстващ на установения консервативен професионален дрескод.

По никакъв начин в бъдеще не следва да се посяга на това компенсаторно плащане с целеви характер.

Категорично трябва да бъде запазено и правото на парично обезщетение, предвидено в разпоредбата на чл. 225, ал. 1 от ЗСВ⁵⁹.

XVII. ОТНОСНО ЩАТНИТЕ БРОЙКИ В АДМИНИСТРАЦИЯТА.

Работещите в системата на съдебната власт вече знаят за натрупаното напрежение в администрацията. Изразени бяха писмени становища на членове на съсловната организация на съдебните служители, в които се изказва недоволство от натовареността, разпределението на задачите, разликите в класификаторите в съда и прокуратурата, и заплащането. Това недоволство не трябва да се отминава с мълчание. Считам за необходимо новите членове на ПК на ВСС да **направят задълбочен анализ на щатната численост на администрацията в отделните прокуратури, да я съпоставят с тази на прокурорите и при необходимост - да извършат промени**. Прави впечатление, че **прокуратури, в които няма проведена нито една обществена поръчка през последните десет години**, разполагат с щат за експерти „Обществени поръчки“. Тези щатни бройки трябва да се трансформират или закрийт. Особено внимание трябва да се отдели на прокурорските помощници. Възнаграждението при тях е едно от най-високите, а разпределението е такова, че нивата от системата, които са най-натоварени, имат най-малко процентно съотношение на този вид служители, спрямо броя на прокурорите, чиято работа те трябва да подпомагат.

XVIII. ИМУЩЕСТВО НА СЪДЕБНАТА ВЛАСТ

⁵⁹ Съгласно цитираната норма, „При освобождаване от длъжност съдия, прокурор или следовател с повече от 10 години стаж на такава длъжност има право на парично обезщетение в размер на толкова brutни месечни възнаграждения, колкото прослужени години има в органите на съдебната власт, но не повече от 20“.

Съгласно чл. 30, ал. 2, т. 5 от ЗСВ, Пленумът на ВСС управлява недвижимите имоти на съдебната власт. Към днешна дата, това законодателно решение се счита от някои за неудачно. Поради това се предлага и „освобождаването на ВСС от тази несвойствена функция“ и ангажирането с нея на Министъра на правосъдието.⁶⁰ Считам, че идеите за промяна на нормативната уредба в горния смисъл не отчитат, че сегашният модел на управление на имуществото на съдебната власт от ВСС е една от гаранциите за нейната независимост.

По аргумент от разпоредбата на чл. 388, ал. 1 от ЗСВ, „Пленумът на ВСС разпределя ползването на недвижимите имоти, предоставени на съдебната власт, между отделните нейни органи и може да възлага стопанисването им на административните им ръководители“. В конкретика, намирам за правилно прехвърлянето от ВСС на оперативното стопанисване на сградния фонд на съответните административни ръководители на органите на съдебната власт по места. Тази децентрализация позволява ВСС да се концентрира в одобряването на дългосрочни стратегически инвестиции и упражняване на последващ контрол относно разходите за поддръжка.

Категоричната ми подкрепа среща идеята за изготвянето на **Национална дигитална карта на сградния фонд на съдебната власт**. Същата следва да съдържа данни от досиетата на всеки имот и информация за текущото му състояние. Необходимо е и изготвянето на класификатор, съдържащ обособени рубрики относно: вида на ремонта, основни характеристики на ремонтната дейност и нейната спешност. Мерките, които следва да бъдат предприемани за поддръжка и ремонт на сградния фонд биха могли да се реализират и със средства, които да бъдат търсени и осигурявани от целеви европейски програми. Наред с това, от особена важност е и рехабилитацията на сградния фонд, включваща мерки за енергийна ефективност /саниране, подмяна на дограма, отоплителни съображения и инсталации/, както и осигуряването на пълна достъпност до съдебните сгради на хора с увреждания.

Хроничен е **проблемът с недостига на достатъчен сграден фонд, позволяващ нормално изпълнение на служебните задължения на магистратите. Особено остър той е в София и големите областни центрове.** Специално в някои прокуратури там, нерядко в един кабинет са настанени трима и повече колеги, което прави работата им крайно затруднена. Част от способите за ренаване в бъдеще на този проблем според мен са:

- **Дигитализация на архивите.** Създаването на електронните архиви ще освободи физически немалко място, което понастоящем се заема от единици на хартиен носител /дела и преписки/.

- **Преразпределение на ползването.** Преразглеждането на споразумителните протоколи, касаещи съдебните палати, споделени между съд и прокуратура, целящо установяване на резерви при усвояването на площ.

- **Изработване на нарочни Правила за дистанционна работа.**

Относно базите на прокуратурата, моята принципна позиция е, че те трябва да бъдат достъпни за всички магистрати, съдебни служители и членове на семействата им, при равни условия. Нужно е освен това специално да се има предвид, че те само в определени месеци от годината са бази за почивка. В останалото време, в тях се провеждат мероприятия - от вътрешноведомствения обучителен календар, други повишаващи квалификацията дейности, национални и регионални съвещания. Ето защо, и **занапред базите, като една от изключителните придобивки на работещите в системата на ПРБ трябва да останат на разположение на последните. Всеки опит**

⁶⁰ В този смисъл е и позиция на Министъра на правосъдието Н. Найденов, както и заложеното в Програма за управление на Р България 2026 – 2030 г., раздел 2 „Правосъдие“, приоритет 2.9. „Конституционна реформа“, т. 7, стр. 30.

това да се промени би срещнал категоричното ми противопоставяне. Нещо повече, в перспектива, от страна на новия ВСС следва да се търсят възможности за предоставяне и на други сгради, с цел обезпечаване по-пълноценна почивка на магистратите и служителите.

Разбира се, относно организацията на работата им биха могли да се предложат известни рационализации, включващи:

- **Единен /относно всички бази/ електронен регистър за достъп.** Той включва създаване на напълно прозрачна електронна система, позволяваща актуално установяване на свободни места в дадена база и получаване, при наличието им на одобрение за тяхното ползване по облекчен ред.

- **Оптимизирана финансова самоиздръжка.** Планиране и извършване на разходите за поддръжка на базите, по начин, позволяващ те да не тежат излишно на бюджета.

Там, където е необходимо следва да се предприемат и стъпки за подобряването на съществуващи недостатъчно добри материално-битови условия на труд, като за целта се закупи съвременен оборудване и мебелировка. Съобразявайки динамиката на развитие на информационните технологии, както и необходимостта да се облекчава в максимална степен труда на магистратите и служителите, необходимо е, при възможност работните места да се оборудват с по-ново поколение техника, при отчитане конкретните потребности.

XIX. ПОВИШАВАНЕ ПРОФЕСИОНАЛНАТА КОМПЕТЕНТНОСТ НА МАГИСТРАТИ И СЛУЖИТЕЛИ

Участието в текущи обучения, както и осигуряване на възможност за включване на магистрати и служители в семинари /вебинари/, организирани от НИП, ВКП, МП, неправителствени и международни организации, неминуемо предполага повишаване на професионалната им квалификация, а оттам и резултатите в работата. Впрочем, в Кодекса за етично поведение на българските прокурори и следователи, като един от основните принципи е изведен този за „Компетентност и квалифицираност“⁶¹. Разпоредба с аналогично съдържание, отнасяща се до съдебните служители се съдържа и в Етичния кодекс на съдебните служители /чл. 10/. Ето защо, от изключителна важност е **осигуряването на възможност за равен достъп на магистрати и служители до възможно най-голям кръг от обучителни форми и насърчаване на участието в тях**.

Несъмнено, ВСС има ресурси, с които да повиши квалификационния капацитет на магистратите.

В контекста на горния извод, намирам, че е нужно първо да се упомене, че устройственият ЗСВ вменява в задължение на Пленума на ВСС организацията относно квалификацията на магистратите⁶². Това правомощие на Пленума на ВСС завишава в значителна степен отговорността на членовете на последния за адекватното и качествено обучение и предвидимо професионално развитие на съдиите, прокурорите и следователите. Имайки готовност да споделя тази отговорност, в случай че получа доверието на колегите си, изразявам категоричното си намерение **да работя за дефинирането и прилагането на възможно най-ефективни обучителни мерки и квалификационни стандарти.**

⁶¹ „Компетентен и квалифициран е добре подготвеният прокурор и следовател, който познава нормативната уредба на Р. България и правото на ЕС и е развил способности и умения за тяхното коректно прилагане и непрекъснато се усъвършенства. Компетентността и квалифицираността са предпоставка за палнежното изпълнение на задълженията на магистрата и за неговото професионално израстване“.

⁶² Чл. 30, ал. 2, т. 3 от ЗСВ.

На следващо място, не би могла да се пренебрегне ролята на Националния институт на правосъдието /НИП/. От създаването си до наши дни, **НИП се превърна в своеобразен обучителен хъб**, в неконвенционално, национално средище за придобиване и надграждане на професионални знания, за усъвършенстване на практически умения и личностно развитие. Тази теза считам за важима относно всички видове обучения, организирани в НИП⁶³ – задължително първоначално 9-месечно обучение за кандидатите за младши магистрати; задължително въвеждащо обучение – при първоначалното назначаване на длъжност в органите на съдебната власт и текущо – за всички магистрати, които имат право да участват в останалите обучителни дейности, организирани от НИП.

Съгласно разпоредбата на чл. 252, ал. 2 от ЗСВ, „Националният институт на правосъдието се ръководи от управителен съвет, в състава на който се включват петима представители на ВСС и двама представители на Министерство на правосъдието“. В ал. 3 на цитираната норма е регламентирано, че „тримата големи“ в съдебната власт са членове по право на управителния съвет от квотата на ВСС, а останалите двама /по един от всяка колегия/ се избират от Пленума на ВСС. Последният има редица правомощия относно НИП, сред които са: определяне броя и структурата на администрацията на НИП; осигуряване по бюджета на НИП на основната част от средствата, необходими за провеждане на обучения; съгласуване на учебните програми на НИП.

От казаното по-горе е видно, че ВСС не само пряко участва в управлението на НИП, но и във формирането на организационната му структура и политиката на обучителната дейност. Така че, **ВСС носи голяма отговорност по отношение формата и съдържанието на обучителните дейности**. Последните, по мое мнение, следва да са с подчертано практическа насоченост, което да обуслови и тяхната максимална полезност. Това не само спомага за повишаване нивото на професионална подготовка, но и дава възможност за запознаване с особените изисквания, които се предявяват /напр. към прокурорите/ с оглед предмета на определен тип дела, спецификите за решаване на конкретната доказателствена задача по тях и актуалната съдебна практика.

Необходимо е и използването на най-съвременни обучителни методи като: интерактивно обучение; хибридно и онлайн обучение; проектно-базирано обучение и др. Лекторският състав, а не само постоянните преподаватели на младшите магистрати трябва да се формира от лица с утвърден професионален опит и експертиза, с безспорен авторитет в съответната гилдия, притежаващи високо ниво на правосъзнание.

XX. ЕЛЕКТРОННО ПРАВОСЪДИЕ. ЕЛЕКТРОНЕН ОБМЕН НА ДОКУМЕНТИ. ИЗКУСТВЕН ИНТЕЛЕКТ. КИБЕРСИГУРНОСТ.

През последните десетилетия съдебната система постепенно преминава от работа с материали на хартиен носител към електронна среда. В България този процес често се възприема единствено като въпрос на техническо обезпечаване или постигане на информационна свързаност. Според мен това е напълно погрешно разбиране.

Електронното правосъдие по същество е качествено нов модел на функциониране на съдебната система, нейното бъдеще. Същевременно, то не може да се сведе само до концептуално-технологичен план. На практика, то е дигиталният израз на идеята за по-достъпна, по-прозрачна и по-бързо действаща съдебна

⁶³ Глава пета, Раздел II, III и IV от Правилник за организацията на дейността на Националния институт на правосъдието и на неговата администрация.

система. Наред с това, то постига като ефект намаляване на финансов ресурс и административната тежест, и по-голяма проследимост на процесите.

Действителното намерение не е делата просто да се визуализират на екран вместо на хартия. Целта е цялото процесуално развитие на едно производство – от образуването до приключването му да може да бъде осъществено, съответно паралелно възпроизведено по надежден, проследим и правно-релевантен електронен път. В концептуален план това включва освен създаването на електронно дело и възможност за провеждане на дистанционни заседания при съдебното му разглеждане /чрез надеждни способи за видеоконференция/, при гарантиране процесуалните права на всички страни.

В този контекст, оптимизираният **Единен портал за електронно правосъдие /ЕПЕП/ има потенциала да се превърне в централната, дигитална точка на взаимодействие** между граждани, адвокати, институции и органи на съдебната власт. Неговото значение обаче няма да се измерва с броя на потребителите с регистриран достъп, а с реалните възможности, които предоставя. В тази връзка, отнесено към пряката прокурорска работа, ВСС и в частност ПК следва да поощри и канализира усилията за:

- Предприемане на необходимото, определени процесуални действия да се извършват в електронна форма – внасяне на обвинителен акт или подаване на протест чрез Единния портал за електронно правосъдие⁶⁴, подписани с квалифициран електронен подпис, с който прокурорите са снабдени.

- Предприемане на действия, с цел създаване в национален мащаб на готовност за внасяне на делото в съд и на електронен носител⁶⁵ и следствената от това възможност за създаване на електронно прокурорско дело.

Наложително е и масовизиране на обмена по електронен път на документи с лицата, осъществяващи публични функции, с организациите, предоставящи обществени услуги и с административните органи, съгласно Закона за електронното управление.⁶⁶

Отново, що се отнася до прокуратурата и занапред е необходимо:

- Насърчаване на прокурорите да ползват информацията от достъпните електронни регистри, напр. Регистър за банковите сметки и сейфове, както и от тези, предоставящи отдалечен достъп, напр. Търговски регистър /пълен достъп до документите по електронното дело по смисъла на чл. 2, ал. 3 от ЗТР/, Имотен регистър, Регистър БУЛСТАТ, одобрени кадастрални карти и регистри и др.

- Поощряване докладването на материали от проверки или такива от досъдебни производства /напр. значителни, като обем експертизи/ да се извършва по електронен път, с цел пестене на време, усилия и средства. Продължаващо утвърждаване на електронния обмен на документи между прокуратурите в системата на ПРБ, особено по отношение на писма, справки, анализи, доклади и други материали.

- Активно използване от всички прокурори и служители на възможностите на УИС-3. Стриктно спазване на Правилата за електронен документооборот и предоставяне на електронните услуги в ПРБ, утвърдени със Заповед № РД-02-34/29.07.2026 г. на вр. и. ф. главен прокурор.

Необходимо е все по-ефективното използване на възможността за комуникация със съда по електронен път посредством осигурената на прокурорите възможност за отдалечен достъп до делата.⁶⁷

⁶⁴ По аргумент от нормите на чл.247, ал.2 от НПК и чл.320, ал.3 от НПК /и двете в сила от 30.06.2021 г./.

⁶⁵ Такава практика, например, отдавна е установена между ОП – Варна и ОС – Варна.

⁶⁶ В съответствие с разпоредбата на чл. 360м, ал.1 от ЗСВ.

⁶⁷ Така, за ОП-Бургас понастоящем е наличен относно касационните административно-наказателни дела и въззивните наказателни такива.

Широко следва да се популяризира възможността за подаване сигнали по електронен път, включително и чрез ССЕВ /система за сигурно електронно връчване/.

Според мен перспективата е повсеместното прилагане на модел, при който подаването на документи, връчването на съобщения, извършването на удостоверителни изявления и предвидени в закона процесуални действия става в електронна форма. Впрочем, това и понастоящем е действащ регламент /чл. 360а от ЗСВ/.

Време е, като принципна да приемем постановката, че ако електронният документ е създаден при спазване на нормативните изисквания /включително и за форма, където това е необходимо/ и е подписан с квалифициран електронен подпис, няма основание той да бъде третиран като такъв с по-ниска или липсваща релевантност, в сравнение с този, изготвен на хартиен носител. Основополагаща в това отношение заанапред ще бъде новата европейска правна регламентация по отношение режима на електронните доказателства – Регламент /EC/2023/1543 (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/HTML/?uri=CELEX:32023R1543>) и Директива /EC/2023/1544 (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/HTML/?uri=CELEX:32023L1544>)⁶⁸.

В краткосрочен план, мисля че е реалистично да се изработи и дигитално кадрово дело на всеки магистрат.

Наред с горното, ВСС следва активно да се включи в процеса на обезпечаване на пълно хармонизиране на електронните системи на съдилищата и прокуратурата.⁶⁹

Приветствам идеята, която се споделя от мнозина като иновативна, за изработване на **Единна политика за отговорно, сигурно и контролирано използване на изкуствения интелект в съдебната власт**⁷⁰.

Вярвам, че много скоро изкуственият интелект ще се превърне в неотменима част от електронното правосъдие. Поради неизбежността на този факт, далеч не най-важният въпрос, който трябва да си зададем е, кога това ще се случи. По-значимият такъв е, какви оперативни, етични и законови линии този процес не следва да преминава⁷¹. И тук, убеден съм не само за мен, но и за останалите колеги, границата, която трябва да се постави е съвършено ясна. Тя е функция на разбирането, че **приложенето на изкуствения интелект трябва да се сведе единствено до подпомагащи функции** – улесняване на анализа /прогнозен и статистически/ и обработката на големи масиви от информация; анонимизация; управление на документооборота /класификация, статистика, превод/. Тезата за субсидиарното приложение на изкуствения интелект черпи основания от съждението, че „**машината е помощник, а не господар**“, поради което решава човекът. Това с пълна сила се отнася и до правораздаването, което е и трябва и заанапред да остане изцяло човешка дейност.⁷² Това е така, защото процесът по анализ и оценка на доказателствената съвкупност и вземането на решения предполага не само юридическа квалификация и житейска опитност, но и решаването на морално-етични дилеми.

Като резултат от процеса на цифровизация на правораздаването, логично възниква и нуждата от **повишаване на киберсигурността**. Този въпрос е ключов, тъй като в съдебната система се съхраняват и обработват лични данни, класифицирана информация, материали, представляващи служебна или следствена тайна. Ето защо мерките, гарантиращи киберсигурността трябва да включват **изработването и**

⁶⁸ Регламент /ЕС/2023/1543, който започна да се прилага от 18.08.2026 г., въвежда два пряко приложими инструмента за събиране на електронни доказателства в наказателния процес: Европейска заповед за предоставяне /ЕРОС/ и Европейска заповед за запазване /ЕРОС-РП/. Директива /ЕС/2023/1544 понастоящем не е транспонирана в националното законодателство.

⁶⁹ В този смисъл, нужно е да се имат предвид измененията в чл. 360б от ЗСВ /ДВ, бр. 55 от 16.06.2026 г./.

⁷⁰ ВСС вече е обсъждал проектна идея „Внедряване на изкуствен интелект /AI/ в съдебната система за подобряване на предвидимостта и достъпа до правосъдие“, като през 2025 г. е била определена работна група по нея.

⁷¹ Тук следва да се имат предвид принципите, заложили в Етичната карта за използване на изкуствения интелект в съдебните системи и тяхната среда, 2018 г.

⁷² Регламент за изкуствения интелект /EU AI Act/ 2024/1689, в сила от 01.08. 2024 г., Приложение III.

прилагането на унифициран стандарт, включващ: непрекъснат контрол върху компютърните и другите системи, осъществяван чрез периодични тестове и одит; регулярно актуализиране на паролите и другите способности за защита; запознаване на магистратите и съдебните служители със съществуващите рискове за киберсигурността, с начините за интервенция и с възможностите за противодействие; изготвяне на единен протокол за реакция при пробив в киберсигурността и др.

XXI. МЕДИЙНА ПОЛИТИКА

Съществуващата понастоящем Медийна стратегия на съдебната власт /приета с Решение на Пленума на ВСС по Протокол № 37/13.10.2016 г./, е разработена в синхрон с утвърдената от ВСС „Комуникационна стратегия на съдебната власт 2014-2020 г.“, приета от ВСС с Решение по Протокол № 10/05.03.2015 г.⁷³ Медийната стратегия отчита наличието на „Правила за медийната комуникация в системата на ПРБ“ и аналогичните в съдилищата.

Медийната стратегия на съдебната власт очертава насоките на взаимодействие на ВСС и органите на съдебната власт със средствата за масово осведомяване. Тя цели постигането на единни, ясно установени стандарти, канали и инструменти за медийна комуникация в съответствие с „Наръчник за взаимодействие на органите на съдебната власт с медиите“.

Медийната политика на съдебната власт се реализира в съответствие с КРБ, НПК, ЗСВ, ЗЗКИ, ЗЗЛД, ЗДОИ, ЗРТ и АПК. Тя има предвид и препоръките на „Становище № 7 /2005/ на Консултативния съвет на европейските съдии (https://vss.justice.bg/root/f/upload/7/Opinion_7_2005_BG.pdf) относно „Правосъдие и общество“, Становище № 8 /2013/ на Консултативния съвет на европейските прокурори (https://vss.justice.bg/root/f/upload/7/Opinion_8_2006_BG.pdf) относно отношенията между прокурорите и медиите, одобрено от КСЕП на 8-мо пленарно заседание, както и на Доклад на „Правосъдие, общество и медии“ 2011-2012 (<https://judicialethicsplatform.nij.bg/docs/правосъдие-общество-и-медии-доклад-2011/>), разработен от проектен екип на Европейската мрежа на съдебните съвети.

Съгласно цитираната по-горе Медийна стратегия, медийната политика на съдебната власт се осъществява при спазване на следните основни принципи: конституционно установено право на достъп до информация; отговорност, публичност и прозрачност в рамките на предвидените от закона правомощия; точност, разбираемост и юридическа издържаност на представяната информация; предвидимост и проактивно управление на комуникационната дейност; етичност, равнопоставеност и безпристрастност в партньорството с медиите; защита на личните данни и на правата на страните в съдебния процес; уважение към професионализма на работещите в масмедиите и органите на съдебната власт.

Спазването на разгледаните принципи е нужно да се обезпечи и занапред.

Безусловно, с оглед преодоляване ниския праг на общественото доверие, гарантиране на прозрачност в работата на органите на съдебната власт, нуждата от коректно информироване за резултатите от нея, както и предвид обезпечаване на адекватна реакция в ерата на дигиталните и социалните медии, необходима е преди всичко **промяна на философията на медийната политика**, включваща:

На първо място, **промяна в отношението спрямо медиите**. Представителите на последните трябва да бъдат разглеждани като трансмисия, като „живата връзка“ на органите на съдебната власт с обществото, а не като отегчителен натрапник. Това по

⁷³ Преди упоменатата Медийна стратегия на съдебната власт е приета Комуникационна политика на ВСС /с Решение на ВСС по Протокол № 26/04.07.2013 г., актуализирана с Решение на Пленума на ВСС по Протокол № 34/29.09.2016 г./ и План за действие за изпълнение на комуникационната политика на ВСС 2014 – 2018 г. /приет с Решение на ВСС по Протокол № 48/05.12.2013 г., допълнен и изменен с Решение на Пленума на ВСС - по Протокол № 34/29.09.2016 г./.

дефиниция включва преодоляване на недоверието към журналистите, основано на подозрението в тяхната недоброжелателност.

На следващо място - **децентрализация на медийната политика**, позволяваща оперативните решения за нейното провеждане да се вземат от съответните административни ръководители по места. Това означава регионална автономия по отношение на селекция на информационните поводи, при които да се реагира и способите за това, включително при кризи. Прилагането на този подход считам за особено важно спрямо прокуратурата, с оглед субординационно изградената ѝ структура. Тук обаче е нужно да се направи следното уточнение: **ВСС задава стандартите, създава ресурс и координация; административните ръководители реализират конкретната комуникация.**

Предвид адекватна преценка при боравенето с информационния ресурс е необходимо организирането на регулярни обучения на административните ръководители и говорителите на органите на съдебната власт, за което ВСС следва да съдейства. Като обучители биха могли да бъдат канени не само популярни журналисти, но и PR-експерти, психолози и др.

Наред с горното, необходим е все по-активен подход, позволяващ оповестяване резултатите от дейността. Отнесено към прокуратурата, този проактивен подход следва да включва широкото огласяване на достиженията в работата ѝ. Тук обаче следва да се направи важното уточнение, че това популяризиране не трябва да се превръща в самоцел, в агресивна автореклама. В този смисъл, прокуратурата трябва ефективно да използва всеки вече възникнал и значим информационен повод, а не преднамерено да го провокира. Трябва и да се засили активността на говорителите на прокуратурите при упражняване на правомощията им, регламентирани в раздел II, т. 13. и 13а. от Правилата за медийна комуникация в системата на ПРБ. Това налага, повишена действеност при: подбора /вида и съдържанието/ на рубриките на интернет страницата на съответната прокуратура; осъществяване на ежедневен мониторинг на медийната информация, имаща отношение към работата ѝ, като своевременно се уведомява административния ръководител и наблюдаващия прокурор, и при необходимост, предприемане на съответните действия; организирането на съответните медийни изяви.

В обобщение на казаното, моето разбиране за медийната политика на съдебната власт би могло да се сведе до принципа: **централизирани стандарти – децентрализирано изпълнение.**

Необходимо е изграждане на коректна комуникация със средствата за масово осведомяване, като се публикуват и в бъдеще прессъобщения и се организират брифинги и пресконференции по важни информационни поводи, особено по дела с особена обществена значимост и интерес, както и при отчитане дейността на прокуратурите⁷⁴. Впрочем, интерактивното представяне на докладите при годишните отчетни събрания на прокуратурите отдавна е практика. Като информационни поводи следва да бъдат и занапред регистрирани, респ. отразявани и случаите на отличени прокурори, следователи и съдебни служители. В съответствие с Правилата за медийна комуникация в системата на ПРБ и с оглед обезпечаване на активна медийна политика, следва да се насърчава занапред по-решително и участието на наблюдаващите прокурори в телевизионни и радиопредавания, реализиращи се по повод работата им по конкретен случай, придобил обществен отзвук.

Намирам за наложително личното участие на административните ръководители в медийни изяви по повод случаи от особена обществена важност и теми с висока

⁷⁴ Напр. оповестяване пред медиите на резултатите на прокуратурите по отделни надзори, след изготвяне на годишния отчетен доклад и провеждане на необходимото събрание в тази връзка – нещо, което е правено в ОИ-Бургас.

социална чувствителност.

Считам, че следва да се обмисли нуждата от осигуряване /дори и ако това предполага трансформация/ и **откриване на щатни бройки за „експерт връзки с обществеността“ в най-големите окръжни прокуратури в страната**, предвид обема и спецификата на работата в тях и подчертаната невралгичност на медийната среда.⁷⁵

Напълно споделям констатацията, че понастоящем не се използват в пълен обем възможностите на вътрешноведомствения информационен сайт и електронния форум на ПРБ. В тази връзка, разумна ми се струва идеята във вътрешноведомствения сайт да се популяризират значими теоретични постановки, относими към работата на прокуратурата, актуална и важна съдебна практика, като третираните в тях проблеми впоследствие се обсъждат в електронния форум. Впрочем, намирам за уместно да се **рационализира ползването на сайта на ВСС** в горепосочения смисъл, като в допълнение в него може да бъде създаден и електронен форум.

Несъмнено необходимо е, при случай на засягане доброто име на прокурор или следовател, Прокурорската колегия на ВСС, без колебание и забавяне да вземе решение за реакция, съобразно формите за това, предвидени в **Механизъм /процедура/ за публична реакция на ПК на ВСС в случаи на засягане независимостта и доброто име на прокурори и следователи**.

По мое мнение, прокуратурата задължително трябва да излезе от традиционното медийно поле и **припознае използването на новите комуникационни канали**. Това включва поддържането на официални профили в социалните мрежи /Фейсбук, X/, все по-честото използване на директни излъчвания на брифинги и изявления /стриймिंग/, участие в подкасти, евентуално и видеообяснения /влогове/клипове/, съдържащи кратка визуална информация с инфографики за сложни казуси, представена по достъпен за разбиране начин, образователни видеа на различни теми и др. Използването на съвременните медийно-информационни форми е необходимо преди всичко с оглед ефекта от тяхното въздействие, резултат от огромната им аудитория, голяма част от които са млади хора. Важна е, разбира се и стратегията при кризисна комуникация и проверката на информацията срещу дезинформация.

XXII. СЪТРУДНИЧЕСТВО НА ВСС С ГРАЖДАНСКИЯ СЕКТОР И СЪСЛОВНИТЕ ОРГАНИЗАЦИИ НА МАГИСТРАТИТЕ

Едно от направленията на дейността на ВСС касае сътрудничество със съсловните организации на съдиите, прокурорите, следователите, съдебните служители и други юридически лица с нестопанска цел (НПО).

Сътрудничество между ВСС и НПО.

Взаимоотношенията между ВСС и неправителствените организации (НПО) се определят като институционализиран диалог за сътрудничество, който следва да осигурява публичност и да осъществява мониторинг по отношение на съдебната система. Сътрудничеството намира своята основа в конкретна нормативна уредба, като функционира независимо от други неформални договорености и стои извън изпълнителната и законодателната власт, както и обществено-политическия дебат, натиск и конкретна обстановка.

ВСС следва да се явява медиатор между съдебната власт и гражданите. Това не може да бъде постигнато само благодарение наличието на правна регламентация. Трябва реално да съществуват гаранции и механизми за оптималното приложение на последната.

⁷⁵ Такива понастоящем има открити единствено в СГП и ОИ-Бургас.

Взаимодействието между ВСС и НПО-тата се осъществява чрез предвидените форми на граждански контрол, експертно сътрудничество, предложения и идейни проекти. То включва още публични обсъждания, становища по концепции на кандидати за ръководни постове в съдебната власт и съвместни инициативи.

Концепцията на сътрудничество стъпва върху следните основни, обективно установени стълбове:

- **Граждански съвет към ВСС:** Той е консултативен орган от професионални и граждански организации, който наблюдава дейността на ВСС. Представява основна форма на взаимодействие, легитимен медиатор между ВСС и НПО-тата, що се касае до граждански контрол.

По аргумент от т. 1 на Правила за работа на Гражданския съвет към ВСС на Р. България, същият „осъществява своята дейност с цел реализиране на конституционно гарантираното право на гражданите, като първоизточник на държавната власт, да участват в управлението на държавата, в процесите на взимане на решения и осъществяване на граждански контрол в област „Правосъдие“.

Дейността на Гражданския съвет би могла условно да се раздели в три направления:

- **Мониторинг и становища:** НПО-тата анализират и дават оценка по отношение атестирането и натовареността на магистратите и служителите, както и относно концепциите за управление на кандидати за ръководни длъжности в съдебната система. Както вече имах повод да посоча, ВСС трябва да се стреми към осигуряване на пълна прозрачност при провеждането на конкурсите за магистрати и в процедурите по избор на административни ръководители, както и към реален достъп до наблюдение. В рамките на този стълб могат да се очертаят и съвместни проучвания за идентифициране на специфични рискове от корупция или неетично поведение в органите на съдебната власт. Занапред е необходимо дейността по мониторинг на споменатите процеси все повече да се засилва.

Считам, че занапред, предложенията за реформи в тези и други специфични сегменти трябва да срещнат по-осезаема подкрепа от страна на ВСС, за да не остават те изолирани от дейността му по фактическото вземане на решения. Заслужава внимание и идеята, становищата на съвета задължително да се разглеждат в комисиите на ВСС, а не само да се приемат „за сведение“.

- **Инициативи за законодателни промени:** напр. предложения за промени в Закона за съдебната власт, в уредбата на правната помощ, както и тази за вещите лица и др. За в бъдеще следва да се засили и ролята на Гражданския съвет при предварителното обсъждане на важни законопроекти, като в допълнителна степен се използва експертният потенциал на членуващите в него организации от т. нар. „трети сектор“.

- **Други предложения и идейни проекти:** Провеждане на съвместни инициативи и активности с правозащитни НПО-та за разясняване правата на гражданите и повишаване правната им култура и в частност - на младите хора. В лично качество, подкрепям Гражданския съвет да участва в медийни и образователни кампании, целящи ясно и достъпно представяне на работата на органите на съдебната власт, в защита на магистратите в случаите на неоснователен политически и друг натиск.

Мисля, че трябва все пак да бъде отчетено, че **гражданското участие подпомага, но не замества конституционно и законово определената отговорност на ВСС за управлението на съдебната власт.**

Когато неправителствена организация участва в консултативен, експертен или друг орган към ВСС, обществото, а и професионалната общност, следва да разполагат с достатъчна информация за нейното финансиране, за проектите, в

рамките на които развива дейност по теми, свързани със съдебната власт, както и за евентуални финансови или организационни отношения с лица и организации, които имат непосредствен интерес от обсъжданите въпроси. Това изискване представлява необходим стандарт за прозрачност, позволяващ да бъдат разпознати и избегнати възможни конфликти на интереси или зависимости.

Сътрудничество със съсловните организации на магистратите.

Съгласно чл. 217, ал. 1 от Закона за съдебната власт съдиите, прокурорите и следователите могат свободно да образуват и да членуват в организации, които защитават професионалните им интереси. Съсловните организации имат особено значение като естествен посредник между органите на съдебната власт и ВСС. Чрез тях могат своевременно да бъдат идентифицирани практически проблеми, свързани с организацията на работа, натовареността, кадровото обезпечаване, атестирането, професионалното развитие, условията на труд и гаранциите за независимост на магистратите.

В тази насока би следвало да се наблегне на провеждането на регулярни работни контакти при изготвяне на предложения за законодателни промени в ЗСВ и процесуалните закони (НПК, ГПК, АПК), за обсъждане на реформи и кадрови правила. Позициите на тези организации следва да бъдат търсени и обсъждани при подготовката на решения на ВСС, които имат значение за съответната професионална общност.

Считам, че интегриране капацитета на съсловните организации в тези направления би спомогнало за повишена легитимност по отношение решенията на ВСС пред съдийската, прокурорската и следователската общност.

ВСС не трябва да се затваря в институционална самодостатъчност, но същевременно е длъжен да гарантира, че решенията му се формират независимо, въз основа на закона, обективните потребности на съдебната система и интереса на правосъдието.

ВСС трябва да бъде открит към експертизата на различните организации и тяхната аргументирана критика, да бъде достатъчно прозрачен в дейността си, за да не възникват съмнения за зависимости или външно влияние. Диалогът с гражданското общество и професионалните общности е ценен, именно когато подпомага вземането на по-информирани решения. Като граница на сътрудничеството може да се посочи **недопускането на установяване на неформални канали за влияние**, чрез които отделни съсловни, неправителствени или други структури да получават привилегирован достъп до членовете на ВСС или възможност предварително да въздействат върху неговите кадрови и управленски решения. Още по-недопустимо би било подобно влияние при назначения, повишения, атестиране, дисциплинарни производства или избор на административни ръководители.

Както многократно имах повод да заявя, кадровите решения трябва да се основават единствено на професионалните и нравствените качества на кандидатите, на резултатите от тяхната работа и на обективно установими критерии. **Подкрепа или критика от страна на съсловна или неправителствена организация не следва сама по себе си да носи нито предимство, нито неблагоприятни последици** за който и да е магистрат. Взаимодействието с неправителствения сектор е полезно, доколкото допринася с професионална експертиза, анализи и конкретни предложения за повишаване качеството и прозрачността на правосъдието. Препоръките в тази насока следва да се взимат предвид за оптимизация дейността на магистратите, при ясни правила, публичност и равнопоставеност, без предоставяне на привилегирован достъп на отделни организации или възможност за непрозрачно влияние върху кадровите и управленските решения на съдебната власт.

Същевременно, бих искал дебело да подчертая, че **съсловните организации на магистратите трябва да бъдат еманципирани, освен от външни и от вътрешноинституционални властови центрове.** Именно с дейността си в защита интересите на отделен магистрат или на общността като цяло, те трябва да **докажат, че не са казионни.**

• **Съвет за партньорство.**

Съветът за партньорство, създаден на осн. чл. 217, ал. 3 от ЗСВ, осъществява функции съгласно Наредба № 8/08.11.2018 г. за организацията и дейността на Съвет за партньорство към ВСС /последно изм. и доп. с Решение на Пленума на ВСС – протокол № 5/03.02.2022 г., ДВ, бр. 14/2022 г. През годините, същият се е утвърдил като важен център, моделиращ идеи, касаещи усъвършенстване квалификацията и нивото на професионална компетентност на магистратите, такива, отнасящи се до съдебната карта, до промени в реда за провеждане на конкурсите и др. Персоналният състав на Съвета /включващ магистрати, включително и представители на професионални организации на такива и членове на ВСС/, както и форматът на работа, позволяващ пряка дискусия и обмен на мнения, разкриват огромен, но неизползван в пълна степен потенциал.

Ето защо, считам че **значението на Съвета за партньорство към ВСС следва да нараства, като функцията му на инкубатор на идеи еволюира и той се превърне в значим генератор на политики, които да бъдат възприемани и реално прилагани от ВСС.**

XXIII. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Моето разбиране за дейността на ВСС през следващия му мандат може да се обобщи с една дума – **промяна.** Но не промяна заради самата промяна, а такава, водеща до създаване на нов управленски модел, при който **проблемът се идентифицира, решението се мотивира, изпълнението се проследява, а резултатът се отчита.**

Това означава **постепенно преосмисляне на философията на управлението на ВСС, което от текущо да се превърне във визионерско, насочено към бъдещето.** Така, бидейки двигателят на тази промяна, ВСС ще се превърне в субект, който инициира и играе активна роля за решаване на най-наболените проблеми в системата, а не само в пасивен техен регистратор и наблюдател. Безусловно, това предполага предприемане на набор от мерки, макар и някои от тях непопулярни за отвоюване на общественото доверие, в поемане на отговорност за взимане на трудни, но принципи и оздравителни за системата решения. Но това е цената, която ВСС трябва да плати, за да се превърне управлението му от администриране в стратегическо лидерство. Лидерство, схващано като смислов синоним на изграждане на упование в системата, на еталон за предвидимост, последователност, принципност, отговорност и почтеност в действията и решенията.

Или с други думи, предлагам **не ВСС, който работи повече, а който работи различно.**

Тези, които ме познават, вярвам знаят, че без колебание и с пълна отдаденост ще работя за реализацията на горните цели, а тези, които не ме познават, се надявам да ми дадат нужния кредит на доверие, за да имам реалната възможност да докажа, че **це го сторя.**

01.09.2026 г.
гр. Бургас

/Георги Чинев/

СОФИЙСКИ УНИВЕРСИТЕТ
„СВ. КИРИЛ И МЕТОДИЙ ОХРИДСКИ“

ДИПЛОМА

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

СОФИЙСКИ
УНИВЕРСИТЕТ

„СВ. КЛИМЕНТ
ОХРИДСКИ“

ФАКУЛТЕТ *Юридически*

ДИПЛОМА

Серия А - 97 СУ

(подпис на правне лице)

ЗА ВИСШЕ ОБРАЗОВАНИЕ
НА ОБРАЗОВАТЕЛНО-КВАЛИФИКАЦИОННА СТЕПЕН

МАГИСТЪР

по специалност

Право

и професионална квалификация

Юрист

Георги Мадаров Чирнев

ЕГН., роден.....на.....19...г.

в гр.(с)..... област.....

гражданин на държава *Република България*

Завърши през 1998г. *трет*-годишен курс на обучение
по специалност.....

Право

специализация (и) *Правораздаване*

със среден успех..... *отличен 5,66*

Положени държавни изпити със среден успех..... *отличен 6,00*

Защитена дипломна работа с успех.....

Протокол на Държавната изпитна комисия № *002* / *04* 1998г.

Завършена втора специалност.....

със среден успех.....

Положени държавни изпити със среден успех.....

Защитена дипломна работа с успех.....

Протокол на Държавната изпитна комисия №..... /..... 199...г.

ДЕКАН:

РЕКТОР:

София

1998г.

Серия А-97 СУ Рег. № М

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
СОФИЙСКИ УНИВЕРСИТЕТ
„СВ. КЛИМЕНТ ОХРИДСКИ“

ПРИЛОЖЕНИЕ
КЪМ ДИПЛОМА ЗА ВИСШЕ ОБРАЗОВАНИЕ НА
ОБРАЗОВАТЕЛНО-КВАЛИФИКАЦИОННА СТЕПЕН

МАГИСТЪР

(бакалавър, магистър)

ГЕОРГИ ТОДОРОВ ЧИНЕВ

(име, презиме, фамилия)

ЕГН, роден в гр.(с)

област, държава Република България

записан.....1993 г..... завършил1998 г.....

Специалност ПРАВО

фак. №

Специализация/и/ ПРАВОРАЗДАВАНЕ

Продължителност на обучението по план пет уч. год.

Приложението е невалидно без диплома сер. А-97 СУ №

Хорариум и оценки от изучаваните по учебен план дисциплини, представени курсови раб

УЧЕБНИ ДИСЦИПЛИНИ, КУРСОВИ РАБОТИ И ПРАКТИКИ	ХОРАРИУМ		ОЦЕНКИ (с думи и цифри)
	лекции	учебни занятия	
1	2	3	4
Административно право и административен процес	90	60	отличен 6
Вещно право	45	30	отличен 6
Гражданско право (обща част)	60	60	мн. добър 5
Гражданско процесуално право	90	90	отличен 6
История на българската държава и право	60	30	добър 4
Конституционно право	75	60	отличен 6
Криминалистика	45	45	отличен 6
Международно публично право	60	30	отличен 6
Международно частно право	60	45	мн. добър 5
Наказателно право	90	90	отличен 6
Наказателно процесуално право	75	60	отличен 6
Облигационно право	90	75	мн. добър 5
Обща икономическа теория	60	30	мн. добър 5
Обща теория на правото	90	60	мн. добър 5
Осигурително право	45	30	отличен 6
Римско право	60	30	мн. добър 5
Семейно и наследствено право	60	45	отличен 6
Трудово право	75	60	отличен 6
Търговско право	75	60	отличен 6
Финансово право	60	45	отличен 6
Данъчно право	45	30	отличен 6
Право на европейския съюз	45		отличен 6

1	2	3	4
СПЕЦИАЛИЗАЦИЯ/И: ПРАВОРАЗДАВАНЕ			
Административно правораздаване	30	-	мн. добър 5
Защита на правата на човека	30	-	отличен 6
Изпълнение на наказанията	30	-	отличен 6
Кооперативно право	20	-	добър 4
Организация на правозащитните институции	45	-	отличен 6
Правна психология	30	-	отличен 6
Политически и правни учения	45	-	отличен 6
Право на интелектуалната собственост	30	-	отличен 6
Съдебни експертизи	45	-	отличен 6
Философия на правото	22	-	отличен 6

РИНС
КТ
А. Лева
в дейст
урга,
ГАРЯ

ВСТ
100
ВА
СТВИ
С
ПРИН

ДИПЛОМНА РАБОТА

Тема:
.....
.....

ОЦЕНКА ОТ ЗАЩИТА НА
ДИПЛОМНАТА РАБОТА:
.....

ДЪРЖАВНИ ИЗПИТИ

Писмен по
.....
.....

Устен по

Гражданскоправни науки: отличен 6.00

Наказателноправни науки: отличен 6.00

Публичноправни науки: отличен 6.00

Педагогическа практика:
.....
.....

СРЕДЕН УСПЕХ ОТ
ДЪРЖАВНИТЕ ИЗПИТИ: отличен 6.00

Протокол на държавната изпитна комисия №002/ IV.1999г.

ДЕКАН: РЕКТОР:

Оценките са по шестобална система, при която най-високата е „отличен 6“, а най-ниската положителна „среден 3“.

ФАКУЛТЕТ: ЮРИДИЧЕСКИ

Професионална квалификация: ЮРИСТ

.....
.....
.....
.....
.....

На 27.08.2026 г., ВИКТОРИЯ ДРАЛЧЕВА, нотариус в район РС БУРГАС с рег. № 491 на Нотариалната камара, удостоверявам верността на този препис, снет от: **ОРИГИНАЛ** на официален (частен) документ представен ми от: **ГЕОРГИ ТОДОРОВ ЧИНЕВ, ЕГН:**
като в първообрази нямаше зачерквания, прибавки, поправки и други особености.
Рег. № 13382

Нотариус:

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

Удостоверение

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

Удостоверение
за правоспособност

№

на ГЕОРГИ ТОДОРОВ ЧИНЕВ

роден (а) на 19... г. в гр. (с)

..... ЕГН

издържал (а) държавния практико-теоретичен
изпит по чл. 165, ал. 2 от Закона за съдебната
власт, съгласно протокол от 7.04.2000 г.
на комисията за провеждането на изпита.

София, 24.04.... 2000. г.

МИНИСТЪР:

На 27.08.2026 г., ВИКТОРИЯ ДРАЛЧЕВА, нотариус в район РС БУРГАС с рег. № 491 на Нотариалната камара, удостоверявам верността на този препис, снег от: **ОРИГИНАЛ** на официален (частен) документ представен ми от: **ГЕОРГИ ТОДОРОВ ЧИНЕВ, ЕГН:**
като в първообраза нямаше зачерквания, прибавки, поправки и други особености.
Рег. № 13379

- Приносител

Събрана така:

Нотариус:

КАДРОВА СПРАВКА
към 27.08.2026 г.

Лични данни за лицето (име, презиме, фамилия.)	ГЕОРГИ ТОДОРОВ ЧИНЕВ
Дата и място на раждане:	
ЕГН	
Телефон, e-mail	
Диплома за висше образование по специалността „Право“ №.... и дата, на която е издадена и от кой университет	СУ „Св. Климент Охридски“ Серия А-97 СУ, рег. № .1999г. Магистър
Удостоверение за правоспособност № и дата	№ 24.04.2000 г.
Орган на съдебната власт	Окръжна прокуратура – град Бургас
Длъжност (включително адм. длъжност по чл.172 от ЗСВ):	Административен ръководител-Окръжен прокурор
Юридически стаж по чл. 164 от ЗСВ:	Общ юридически стаж: 27 години, 04 месеца и 18 дни Юридически стаж в съдебната система: 27 год. 03 мес и 25 дни - в орган на съдебната власт (конкретизира се всяка заемана длъжност и периода на заемането ѝ в съответния орган на съдебната власт); - <u>от 15.08.2023 г. и към 27.08.2026 г.</u> – 03г. 00м. 12д. Адм.ръководител-Окр.прокурор на Окръжна прокуратура град Бургас; - <u>от 22.05.2023 г. до 15.08.2023 г.</u> – 00г. 02м. 23д. и.ф.Адм.ръководител-Окр.прокурор на Окръжна прокуратура град Бургас; - <u>от 21.05.2018 г. до 22.05.2023 г.</u> – 05г. 00м. 01д. Адм.ръководител-Окр.прокурор на Окръжна прокуратура град Бургас; - <u>от 16.03.2015 г. до 21.05.2018 г.</u> – 03г. 02м. 05д. прокурор в Окръжна прокуратура град Бургас; - <u>от 20.02.2007 г. до 16.03.2015 г.</u> – 08г. 00м. 26д. Зам.адм.ръководител-Зам.районен прокурор в Районна прокуратура град Бургас; - в периода 12.01.2009 г.-03.05.2010 г. е командирован да изпълнява функциите „прокурор в ОП-Бургас“; - със Заповед № ЛС-344/25.06.2013 г. на и.ф. Адм. ръководител-Районен прокурор на РП-Бургас г-н Чинев е определен за прокурор-наставник на мл.прокурор; - в периода 25.02.2013 г.– 15.03.2015 г. е говорител на Районна прокуратура град Бургас; - <u>от 01.04.2001 г. до 20.02.2007 г.</u> – 05г. 10м. 19д. прокурор в Районна прокуратура град Бургас; - <u>от 02.05.2000 г. до 01.04.2001 г.</u> – 00г. 10м. 29д. мл.прокурор в Районна прокуратура град Бургас. - <u>от 08.04.1999 г. до 08.04.2000 г.</u> – 01г. 00м. 00д. съдебен кандидат в Окръжен съд – гр.Бургас Юр.стаж извън съдебната система: 00 година, 00 месец и 23 дни - <u>от 08.04.1999 г. до 01.05.2000 г.</u> – 00г. 00м. 23д. юрисконсулт в ДТ „Адриана Будевска“ – гр.Бургас /в периода 08.04.1999 г.-08.04.2000 г. вкл. е и съдебен кандидат в Окръжен съд гр.Бургас, като стажът е зачетен за стаж в съдебната система/
- извън органите на съдебната власт.	
Допълнителни квалификации и специализации	- Сертификат – курс за езиково обучение – английски език – 20.02.2004 г.

- Сертификат – курс по компютърно обучение – 03.05.2004 г.

Участия в семинари:

- „Престъпление против финансовата, данъчната и осигурителната система“;
- „Съдебната реформа – врата към Европа“;
- „Основи на европейското право“;
- „Прокуратурата и разследващите органи в контекста на членството на Р България в ЕС“;
- „Европейско сътрудничество по наказателни дела“;
- „Финансови престъпления“ – НИП;
- „Човешки права – компетентни европейски институции“;
- „Ресурси за функционирането и отчетността на съдебната система“;
- „Дни на медиацията – 2008 г.“;
- „Престъпления против паричната и кредитна система“ – 01.04-03.04.2009 г., НИП;
- Семинар-обучение с участието на служители от ДФ „Земеделие“ – 28.03.2009 г., Разплащателна агенция;
- „Оптимизиране на процеса на предотвратяване на зачестилите случаи на нарушения и измами при усвояването и разходването на европейски средства“ – 28.04.2009 г.;
- Работна сесия „Ефективност, отчетност и координация в съдебната система“ – 09.11.2010 г.;
- „Престъпления против околната среда“ – 19.06-21.06.2011 г.;
- „Специални разузнавателни средства“ – 24.02.2012 г.;
- „Разследване на престъпления против финансовата система на ЕС“ – 18.05.2012 г.;
- „Транспортиране на съставите на престъпление „подкуп“ по българския НК и изискванията на ратифицираните и в сила за РБ международни актове. Конвенцията на ООН срещу корупцията, Конвенция на ОИСР срещу подкупването на чужди длъжностни лица в международните търговски сделки и Наказателната конвенция на Съвета на Европа относно корупцията. Относитима съдебна практика“ – 09.03.2012 г.;
- „Престъплението „трафик на хора“ – правна уредба и методика на разследване“ – 01.06.2012 г.;
- „Длъжностно присвояване и общоопасни престъпления – престъпления с предмет наркотични средства. Специфики на разследването“ – 31.10.2012 г.;
- „Обучение на новоназначени прокурори наставници“ – 12.01-15.01.2014 г.;
- „Киберпрестъпления. Новите тенденции, свързани с мобилните устройства и социалните мрежи“ – 25.04.2014 г.;
- „Въвеждане на модерни, надеждни и ефикасни процедури за планиране и изпълнение на бюджета на съдебната власт“ – 27.08.2014 г.;
- „Обучение на магистрати по електронен мониторинг като средство за контрол на поведението на осъдени лица“ – 24.09-26.09.2014 г.;
- „Участие в обучение на говорителите на прокуратурите в страната“ – 19.10-21.10.2014 г.;
- „Права на децата участващи в правни процедури“ – 23.03-03.04.2015 г.;
- Представяне на комуникационната стратегия на съдебната власт 2014-2020, приета от ВСС с решение по Протокол № 10/05.03.2015 г. – 27.05.2015 г.;
- „Престъпления против финансовата, данъчната и осигурителната системи и митническият режим. Проблеми на ДП и съдебната практика. Финансови и счетоводни познания при разследването на престъпления“ – НИП – 28.09-29.09.2015 г.;
- Задължителна текуща квалификация на прокурори при повишаване от районно в окръжно ниво „Наказателно право“ – НИП – 14.10-16.10.2015 г.;
- Задължителна текуща квалификация на прокурори при повишаване от

районно в окръжно ниво „Наказателен процес“ – НИП – 29.11-03.12.2015 г.;

- „Права на децата участващи в правни процедури“ – трети модул – 09.02-12.02.2016 г.;
- „Права на децата, участващи в правни процедури“ – четвърти модул – 12.04-15.04.2016 г.;
- „Подготовка на прокурор за участие в съдебно заседание по административни дела и атакуване на съдебни актове на административните съдилища. Правомощия на прокурора в производствата по ЗАНН“ – 26.05-27.05.2016 г.;
- „Задружна престъпна дейност. Материалноправни и процесуални въпроси“ – НИП – 21.11-23.11.2016 г.;
- „Специални разузнавателни средства – разрешаване, използване и контрол“ – НИП – 04.05-05.05.2017 г.;
- Работна среща за обсъждане на измененията на НПК – 20.10-22.10.2017 г.;
- „Прилагане на Закон за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество“ – НИП – 27.11.-28.11.2017 г.;
- „Актуални положения в защита на личните данни в светлината на общия регламент, относно защитата на данните“ – НИП – гр.София, 28.5.2018 г.;
- „Представяне на професия прокурор – запознаване със статута на магистратите“ с ученици в гимназиален етап на образование от СУ „Св.Св.Кирил и Методий“ гр.Бургас – Център за подкрепа на личностното развитие Бургас – гр.Бургас, 19.06.2018 г.;
- „Международно сътрудничество по наказателни дела. Европейска заповед за разследване“ – ПРБ – ПД „Изгрев“ Бяла, 08.10-09.10.2018 г.;
- Обучение за новоназначени административни ръководители и заместници на административните ръководители в органите на ПРБ – ПРБ – гр.София, 07.11-09.11.2018 г.;
- „Киберпрестъпност – нарастващо международно предизвикателство“ – фондация „Ханс Зайдел“ – гр.Банско, 05.12-07.12.2018 г.;
- „Дисциплинарни правомощия на административните ръководители в органите на ПРБ“ – ПРБ – гр.София, 13.05-14.05.2019 г.;
- „Обмяна на опит и обучения по прилагане на способа „служител под прикритие“ по ЗСРС“ – ГДБОП-МВР – гр.Приморско, 20.06-21.06.2019 г.;
- Работна среща относно оптимизирането на структурата на районните прокуратури – ВСС – УБ „Цигов чарк“ гр.Батак, 31.10-01.11.2019 г.;
- „Борба с трафика на хора“ – Фондация „Ханс Зайдел“ – к.к. Албена – 06.11-08.11.2019 г.;
- Презентация, свързана с промяна на режима на изтърпяване на наказанието „лишаване от свобода“, промяната на типа затворническо заведение и условно-предсрочното освобождаване – Затвора Бургас – ЗО Дебелт, 31.01.2020 г.;
- „Противодействие на киберпрестъпленията“ – ГД БОП – Свети Влас, 23.06-25.06.2021 г.;
- „Медийна комуникация в системата на ПРБ“ – ВКП – УБ „Цигов чарк“, гр.Батак, 19.09-21.09.2022 г.;
- „Разследване на корупционни престъпления“ – Посолство на САЩ в България и от ПРБ – УБ „Цигов чарк“, гр.Батак, 26.09-29.09.2022 г.;
- „Киберпрестъпност – пране на пари“ – Фондация „Ханс Зайдел“ – гр.Поморие, 05.10-07.10.2022 г.;
- „Активизиране и организационни действия на ПРБ за противодействието на растящата престъпност“ – Гл.прокурор – гр.София, 25.10.2022 г.;
- семинар „Подкрепа на противодействието срещу измами и организирана престъпност“ – Фондация „Рисърч Трейнинг пойнт“ – 18.10-20.10.2023 г.;
- Работна среща на Адм.ръководители: „Прокуратурата – обективност и диалог с обществото и медиите“ – ПРБ, Главен прокурор – 28.09-29.09.2023 г.;

	- българо-германски семинар „Противодействие на нелегалната миграция и престъпните деяния, произтичащи от нея“ – Фондация „Ханс Зайдел“ – 06.03-08.03.2024 г.; - Кръгла маса „Изграждане на институционална устойчивост срещу зловредното чуждестранно влияние“ – Център за изследване на демокрацията – 25.06.2024 г.; - „Изпиране на пари“ – Обучителен календар по програмата за вътрешноведомствено обучение в ПРБ за второто полугодие на 2024 г. – 21.11.2024 г.; - съвещание с адм.ръководители на прокуратурите в страната, на тема „Активизиране на работата на ПРБ за осигуряване на нулева толерантност в противодействието на случаите, свързани с упражнено насилие“ – Гл.прокурор – 02.12.2024 г.; - „Изпиране на пари и финансиране на тероризъм. Използване на косвени доказателства в процеса на доказване. Провеждане на паралелни финансови разследвания“ – Обучителен календар по Програма за ВВО на ПРБ за 2025 г. – 08.05-09.05.2025 г.; - „Борба с измамите с европейски средства. Взаимодействие на прокуратурата с държавната администрация и МВР“ – Фондация „Рисърч&Трейнинг пойнт“ съвместно с ПРБ, по проект „Подкрепа на противодействието срещу измами и организирана престъпност“ – 14.05-16.05.2025 г.; - „Противодействие на организираната престъпност: актуални проблеми“ – Фондация „Рисърч&Трейнинг пойнт“ съвместно с ПРБ – 04.06-06.06.2025 г.; - „Нови тенденции и предизвикателства в борбата с нелегалната миграция и трафика на хора“ – ГД БОП – 01.12-04.12.2025 г.; - „Чл.8 ЕКЧП – някои аспекти на правото на личен и семеен живот и защита на кореспонденцията през практиката на ЕСПЧ“ – НИП – 16.02-17.02.2026 г.; - „Дисциплинарни производства по ЗСВ“, с включен панел на тема „Практически проблеми, свързани с провеждането на конкурсите за повишаване в длъжност и за преместване, с оглед задълженията на адм. ръководители в системата на ПРБ“ – ВСС – 13.05-15.05.2026 г.
Придобиване статут на несменяемост – дата, решение, по закон	На основание чл.27, ал.1, т.19, във връзка с чл.30 “б”, ал.7 от ЗСВ, с Решение на ВСС по т.61 от Протокол № 23/12.07.2005 г., придобива статут на несменяемост
Повишаване на място в ранг и заплата (последен ранг - решение на ВСС)	На основание чл.234 от ЗСВ, с Решение по т.27 от Протокол № 19/04.07.2018 г. на ПК на ВСС, повишава на място в по-горен ранг „прокурор във ВКП“
Дата, място и резултати от предходната атестация	На основание чл.206, ал. 1 от ЗСВ, с Решение по т.6.2 от Протокол № 25/05.07.2023 г. на ПК на ВСС, приема комплексна оценка от атестирането „Много добра“
Проверки от по-горестоящите органи на съдебната власт и на Инспектората на ВСС	

**И.Ф. АДМ. РЪКОВОДИТЕЛ -
АПЕЛАТИВЕН ПРОКУРОР:**

ПРОКУРАТУРА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

АПЕЛАТИВНА ПРОКУРАТУРА – БУРГАС

АПЕЛАТИВНА ПРОКУРАТУРА
Вх./Изх.№ **A-438/2026**
27.08 2026
БУРГАС

СЛУЖЕБНА БЕЛЕЖКА

Настоящата се издава от Апелативна прокуратура - Бургас, в уверение, че към 27.08.2026 г. **ГЕОРГИ ТОДОРОВ ЧИНЕВ** – Административен ръководител – Окръжен прокурор на Окръжна прокуратура - Бургас, има:

1. Общ юридически стаж на основание чл.164 от ЗСВ – **27 години, 04 месеца и 18 дни**

2. Прослужено време на заеманата длъжност на основание чл.191, ал.1 от ЗСВ – **11 години, 05 месеца и 11 дни**, от които:

- **08 г., 00 м. и 13 д.** като Адм. ръководител - Окръжен прокурор на Окръжна прокуратура – Бургас;

- **02 м. и 23 д.** като и.ф. Адм. ръководител-Окръжен прокурор на Окръжна прокуратура – Бургас;

- **03 г., 02 м. и 05 д.** – като прокурор в Окръжна прокуратура - Бургас.

3. Стаж в съответната система на органите на съдебната власт, на основание чл.191а, ал.1, изр. 2-ро и чл.192, ал.1, изр. 2-ро от ЗСВ – **26 години, 03 месеца и 25 дни**

**И.Ф. АДМ. РЪКОВОДИТЕЛ -
АПЕЛАТИВЕН ПРОКУРОР**

/Л. ПЕТРОВ/

ДЕКЛАРАЦИЯ

за обстоятелствата по чл. 18, ал. 1 от Закона за съдебната власт

Долуподписаният Георги Тодоров Чинев – административен ръководител - окръжен прокурор на Окръжна прокуратура гр. Бургас, в качеството си на кандидат за избран член на ВСС от квотата на прокурорите

ДЕКЛАРИРАМ, ЧЕ;

1. Не съм народен представител, кмет или общински съветник.
2. Не заемам длъжност в държавни или общински органи.
3. Не упражнявам търговска дейност; не съм съдружник или управител; не участвам в надзорни, управителни съвети или съвети на директорите или в контролни органи на търговски дружества, кооперации или юридически лица с нестопанска цел, които осъществяват стопанска дейност с изключение на тези на професионалните сдружения на съдии, прокурори и следователи.
4. Не получавам възнаграждение за извършване на дейност по договор или по служебно правоотношение с държавна или обществена организация, търговско дружество, кооперация, юридическо лице с нестопанска цел, физическо лице или едноличен търговец, с изключение на научна и преподавателска дейност или за упражняване на авторски права, както и за участие в международни проекти и проекти финансирани от Европейския съюз.
5. Не упражнявам свободна професия или друга платена професионална дейност.
6. Не членувам в политически партии или коалиции, в организации с политически цели, извършващи политическа дейност, не извършвам политическа дейност, както и не членувам в организации или извършвам дейности, които засягат независимостта ми.
7. Не членувам в синдикални организации извън системата на съдебната власт.
8. Не съм осъждан за извършено престъпление, независимо от реабилитация, както и не съм освобождаван от наказателна отговорност за умишлено престъпление.
9. Не съм съпруг, роднина по права линия, по съребрена линия до четвърта степен или по сватовство - до трета степен включително или във фактическо съпружеско съжителство с друг член на Висшия съдебен съвет, с административен ръководител на орган на съдебната власт, назначен от съответната колегия, за член на която кандидатствам или с министъра на правосъдието.
10. Не съм дисциплинарно освободен от длъжност избран член на Висшия съдебен съвет.
11. Не съм лице, спрямо което е установен конфликт на интереси с влязло

в сила решение по-малко от една година преди избора.

12. Не съм лице, което през периода на предходния мандат на изборните членове на ВСС е било председател на ВКС, председател на ВАС или главен прокурор.

13. Не съм лице, което през последните две години е изпълнявало функциите на председател на ВКС, председател на ВАС или главен прокурор за 6 или повече месеца, без значение дали е имало прекъсване в изпълнението на функциите.

01.09.....2026 г.

Гр. Бургас

Декларатор:

/Георги Чинев/

ОБРАЗЕЦЪТ НА ДЕКЛАРАЦИЯ Е УТВЪРДЕН ОТ

МИНИСТЪРА НА ПРАВОСЪДИЕТО СЪС ЗАПОВЕД № ЛС-04-394/21.07.2026 г.

ДЕКЛАРАЦИЯ

ЗА ИМОТНОТО СЪСТОЯНИЕ, ПРОИЗХОДА НА СРЕДСТВАТА ЗА ПРИДОБИВАНЕ НА ИМУЩЕСТВОТО И ЗА НАЛИЧИЕТО НА ЧАСТЕН ИНТЕРЕС

На ГЕОРГИ ТОДОРОВ ЧИНЕВ

/име, презиме, фамилия/

на длъжност: АДМ. РЪКОВОДИТЕЛ-ОКРЪЖЕН ПРОКУРОР НА ОП-БУРГАС

кандидат за ИЗБОРЕН ЧЛЕН НА ВСС ОТ КВОТАТА НА ПРОКУРОРИТЕ

ДЕКЛАРИРАМ

към 31.08.2026г. – с оглед участието ми в процедурата за избор за заемане на длъжност ИЗБОРЕН ЧЛЕН НА ВСС ОТ КВОТАТА НА ПРОКУРОРИТЕ следното имотно състояние, произхода на средствата за придобиване на същото за мен, съпруга/та ми или на лицето, с които се намирам във фактическо съжителство на съпружески начала, и на ненавършилите пълнолетие деца, и следните интереси:

Данни за декларатора:

/Данните от колона 2 не се публикуват/

1	2	
ГЕОРГИ ТОДОРОВ ЧИНЕВ /Име - собствено, бащино, фамилно/	ЕГН:	:
ОП-БУРГАС /месторабота/	Л. К. №	
	Изд. от	
АДМ. РЪКОВОДИТЕЛ - ОКРЪЖЕН ПРОКУРОР НА ОП-БУРГАС /длъжност/	Постоянен адрес:	
	Телефон:	

Данни за съпруга/та и за лицата, с които се намират във фактическо съжителство на съпружески начала:

Гражданство:

българско

/Данните от колона 2 не се публикуват/

1	2	
	ЕГН:	
/Име - собствено, бащино, фамилно/		

Декларирам, че:

- съм във фактическа раздяла:
- не живея заедно със съпруга /та/ си и нямаме общо домакинство:
и няма да декларирам неговото/нейното имущество и доходи на основание чл. 63, ал. 5 от ЗПКсЛЗПД
- фактическо съжителство на съпружески начала:

Данни за ненавършилите пълнолетие деца:

/Данните от колона 2 не се публикуват/

№	/Име - собствено, бащино, фамилно/	ЕГН	Гражданство
	1	2	3
1.			
2.			
3.			

Декларирам, че:

- не упражнявам родителски права по отношение на ненавършилите пълнолетие деца:

--

Декларатор: Г. ЧИНЕВ /подпис/

Име на декларатора /собствено, бащино, фамилно/	ГЕОРГИ ТОДОРОВ ЧИНЕВ
--	----------------------

I. Недвижимо имущество

1. Право на собственост и ограничени вещни права:

Нямам нищо за деклариране.

Таблица № 1

Ном по ред	Вид на имота /правото/	Местонахождение	Община	Площ /кв.м./	Разгъната застроена площ /кв.м./	Година на придо- биване	Собственик			Цена на придобиване /евро/	Правно основание за придобиване	Произход на средствата
							Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	Идеална част			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1	апартамент с гараж	Бургас	Бургас	112	136	1996	Георги Тодоров Чинев		1/1	740000	покупко-продажба	дарение
2	апартамент	Бургас	Бургас	108	108	1993	Георги Тодоров Чинев		1/1		договор за гледане	няма
3	част от парцел	Бургас	Бургас	603	603	1993	Георги Тодоров Чинев		1/12		договор за гледане	няма
4	офис и ПМ	Бургас	Бургас	92	119	2019	Георги Чинев		СИО	132936	покупко-продажба	заплата/КРЕДИТ
5	апартамент/ПМ	Бургас	Бургас	90	133	2021	Георги Чинев		СИО	106523	покупко-продажба	заплата/прод. имот
6	апартамент/ПМ	Черноморец	Созопол	108	129	2024	Георги Чинев		СИО	127000	покупко-продажба	нот. дейност
7	гараж	Бургас	Бургас	22	22	2025	Георги Чинев		СИО	30000	покупко-продажба	нот. дейност

1 а. Земеделски земи и гори:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 1.1

Ном по ред	Вид на имота /правото/	Местонахождение	Община	Площ /декара/	Разгъната застроена площ /кв.м./	Година на придо- биване	Собственик			Цена на придобиване /евро/	Правно основание за придобиване	Произход на средствата
							Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	Идеална част			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

1.6. Чуждо недвижимо имущество:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 1.2

Ном по ред	Вид на имота /правото/	Местонахождение	Община	Площ /декара/	Разгъната застроена площ /кв.м./	Година на сключване на договора	Ползвател			Цена по договор /евро/	Правно основание за ползване	Произход на средствата
							Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	Идеална част			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

2. Прехвърляне на имоти през предходната година:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 2

Ном по ред	Вид на имота	Местонахождение	Община	Площ кв. м. /декара/	Разгъната застроена площ /кв.м./	Прехвърлител			Цена на сделката /евро/	Правно основание за отчуждаване на имота
						Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	Идеална част		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

забележка: Цената в раздел I, т.1, ред 1, позиция 11 е вписана като неден лева, която сума след деноминацията съответства на 786 лв. или 401,88 евро по фиксинга на БНБ

Декларатор: Г. Чинев /подпис/

Име на декларатора /собствено, бащино, фамилно/	ГЕОРГИ ТОДОРОВ ЧИНЕВ
--	----------------------

II. Моторни сухопътни, водни и въздухоплавателни превозни средства, както и други превозни средства, които подлежат на регистрация по закон

1. Моторни сухопътни превозни средства:

Нямам нищо за деклариране.

Таблица № 3

Ном. по ред	Вид на превозното средство	Марка на превозното средство	Цена на придобиване /евро/	Година на придобиване	Собственик			Правно основание за придобиване	Произход на средствата
					Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	Идеална част		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	лек автомобил	мазда 3	17890	2011	/Георги Чинев		СИО	покупко-продажба	заплати
	лек автомобил	BMW 440	83852	2024			1/1	покупко-продажба	нот. дейност

2. Земеделска и горска техника:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 3.1

Ном. по ред	Вид на земеделската или горската техника	Марка на техниката	Цена на придобиване /евро/	Година на придобиване	Собственик			Правно основание за придобиване	Произход на средствата
					Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	Идеална част		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

3. Водни и въздухоплавателни превозни средства:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 3.2

Ном. по ред	Вид на превозното средство	Марка на превозното средство	Цена на придобиване /евро/	Година на придобиване	Собственик			Правно основание за придобиване	Произход на средствата
					Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	Идеална част		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Декларатор: Г. Чинев /подпис/

4. Други превозни средства, които подлежат на регистрация по закон:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 3.3

Ном. по ред	Вид на превозното средство	Марка на превозното средство	Цена на придобиване /евро/	Година на придобиване	Собственик			Правно основание за придобиване	Произход на средствата
					Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	Идеална част		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

5. Чужди моторни сухопътни, водни и въздухоплавателни превозни средства на стойност над 5000 евро:

Нямам нищо за деклариране.

Таблица № 3.4

Ном. по ред	Вид на превозното средство	Марка на превозното средство	Цена по договор /евро/	Година на сключване на договора	Ползвател			Правно основание за ползване	Произход на средствата
					Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	Идеална част		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	лек автомобил	Лексус	50424	2021	ОТП Лизинг			договор за лизинг	нот. дейност

6. Прехвърляне на притежаваните моторни сухопътни, водни и въздухоплавателни превозни средства през предходната година:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 3.5

Ном. по ред	Вид на превозното средство	Марка на превозното средство	Цена на отчуждаването /евро/	Прехвърлител			Правно основание за отчуждаването
				Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	Идеална част	
1	2	3	4	5	6	7	8

Декларатор: Г. Тичев

/подпис/

2. Вземания над 5000 евро и платежни инструменти на приносител,
съгласно § 1, т. 7 от ДР на Валутния закон:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 6

Ном. по ред	Вид на вземането	Размер на взема- нето	Вид на валутата	Равно- стойност в евро	Титуляр на вземането		Правно основание за вземането	От местни лица	От чуждестранни лица
					Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

3. Задължения на обща стойност над 5000 евро и договорени лихвени
проценти по тях:

Нямам нищо за деклариране.

Таблица № 7

Ном. по ред	Вид на задължението	Размер на задълже- нието	Вид на валутата	Равно- стойност в евро	Титуляр на задължението		Правно основание за задължението вкл. договорен лихвен процент	Към банки	Към физически и юридически лица
					Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	кредитна карта	5113	EUR	5113			дог. за кредитна карта	да	не
2	банков кредит	39220	EUR	39220			дог. за банк. кредит	да	не
3	фин. лизинг	2500	EUR	2500			дог. за лизинг	да	не

Декларатор: *Г. Гинев* /подпис/

Име на декларатора /собствено, бащино, фамилно/	ГЕОРГИ ТОДОРОВ ЧИНЕВ
--	----------------------

IV. Вложения в инвестиционни и пенсионни фондове и еквивалентни форми на спестявания и инвестиции, ако общата им стойност надвишава 5000 евро както и налични ценни книги, дялове в дружества с ограничена отговорност и командитни дружества и финансови инструменти по чл. 4 от Закона за пазарите на финансови инструменти

1. Вложения в инвестиционни и пенсионни фондове и еквивалентни форми на спестявания и инвестиции, в това число и криптовалюти,

ако общата им стойност надвишава 5000 евро

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 8

Ном. по ред	Размер на вложенията	Вид на валутата	Равно-стойност в евро	Титуляр на вложението		В страната	В чужбина	Произход на средствата
				Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН			
1	2	3	4	5	6	7	8	9

2. Ценни книги и фин. инструменти по чл. 4 от Закона за пазарите на фин. инструменти:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 9

Ном. по ред	Вид на ценните книги/ финансови инструменти	Брой на ценните книги/ фин. инстр.	Поверени на инвест. посредник		Емитент	Цена на придобиването /евро/	Собственик или титуляр на правото		Правно основание за придобиването	Произход на средствата
			Ценни книжа/ фин. инстр.	и/или пари			Име собствено, бащино, фамилно	ЕГН		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

3. Дялове в дружества с ограничена отговорност и командитни дружества:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 10

Ном. по ред	Вид на имуществото	Размер на дяловото участие	Наименование на дружеството	Седалище	Стойност на дяловото участие	Собственик или титуляр на правото		Правно основание за придобиването	Произход на средствата
						Име собствено, бащино, фамилно	ЕГН		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Декларатор: Г. ЧИНЕВ /подпис/

4. Прехвърляне на дялове в дружества с ограничена отговорност и командитни дружества:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 11

Ном. по ред	Вид на имуществото	Размер на дяло- вото участие	Наименование на дружеството	Седалище	Цена на отчужда- ването /евро/	Прехвърлител		Правно основание отчуждаване
						Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	
1	2	3	4	5	6	7	8	9

Декларатор: Г. Зинев /подпис/

Име на декларатора /собствено, бащино, фамилно/	ГЕОРГИ ТОДОРОВ ЧИНЕВ
--	----------------------

V. Трудови доходи, получени през предходната календарна година, в това число и на ненавършилите пълнолетие деца.
за заеманата длъжност, получени през предходната календарна година, когато са общо над 5 000 евро.

Доходи извън тези

Нямам нищо за деклариране.

Таблица № 12

Ном. по ред.	Видове доход от:	Размер на дохода	
		На декларатора /евро/	На съпруга/та, лицето при факт. съжителство на съпруг.начала /евро/
1	2	3	4
	I. Облагаем доход от:		
1.	Годишна данъчна основа от трудови доходи	76013	
2.	Годишна данъчна основа за доходи от трудови правоотношения, извън тези за заеманата длъжност		
3.	Годишна данъчна основа за доходи от стопанска дейност като едноличен търговец		
4.	Годишна данъчна основа за доходи от друга стопанска дейност		
5.	Годишна данъчна основа за доходи от наем или друго възмездно предоставяне за ползване на права или имущество		
6.	Годишна данъчна основа за доходи от прехвърляне на права или имущество		
7.	Годишна данъчна основа за доходи от други източници по чл. 35 от ЗДДФЛ		
8.			
9.			
10.			
11.			
12.			
13.			
14.			
15.			
16.			
	II. Други доходи, извън посочените в т. I.		
1.	Доходи от непреработена растителна и животинска продукция от регистрирани земеделски производители и тютюнопроизводители.		
2.			
3.			
4.			
5.			
	III. Всичко:	76013	

Декларатор: /подпис/

VI.

1. Дадени обезпечения и направени разходи от или в полза на декларатора, неговия съпруг /съпруга/, лица при фактическо съжителство на съпружески начала или ненавършилите пълнолетие деца с тяхно съгласие:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 13

Ном. по ред	Вид на обезпечението	Размер на обезпечението	Характер на обезпечението			
			От декларатора	В полза на декларатора	От съпруг/а, лица при факт.съжителство на съпружески начала или ненавършили пълн.деца	В полза на съпруг/а, лица при факт.съжителство на съпружески начала или ненавършили пълн.деца
1	2	3	4	5	6	7

Декларатор: /подпис/

Име на декларатора /собствено, бащино, фамилно/	ГЕОРГИ ТОДОРОВ ЧИНЕВ
--	----------------------

2. Направени разходи от или в полза на декларатора, неговия съпруг /съпруга/, лица при фактическо съжителство на съпружески начала или ненавършилите пълнолетие деца с тяхно съгласие, когато те не са платени със собствени средства, с публични средства или със средства на институцията, в която заемат длъжността:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 14

Ном. по ред.	Вид на разхода	Размер на разхода	Вид на валутата	Равностой- ност в евро	Разходите са направени:			
					В полза на декларатора	За чия сметка е направен разхода	В полза на съпруг/а, лица при факт.съжит. на съпруг.начала или ненавършили пълн.деца	За чия сметка е направен разхода
1	2	3	4	5	6	7	8	9
2.1.	Обучение:							
1.								
2.								
3.								
2.2.	Пътуване извън страната:							
2.2.1.								
2.2.2.								
2.2.3.								
2.2.4.								
2.3.	Други плащания с единична цена над 500 евро:							
2.3.1.								
2.3.2.								
2.3.3.								
2.4.	Разходи за обучение извън случаите по чл. 63, ал. 1, т. 11 от ЗПКсЛЗПД в т.ч. в полза на лицата по чл. 63, ал. 4 от ЗПКсЛЗПД чиято еднократна стойност надхвърля 5000 евро:							
2.4.1.								
2.4.2.								

Декларатор: Г. Чинев подпис:

Име на декларатора /собствено, бащино, фамилно/	ГЕОРГИ ТОДОРОВ ЧИНЕВ
--	----------------------

VII. Участие в търговски дружества, в органи на управление или контрол на търговски дружества, на юридически лица с нестопанска цел или на кооперации, както и извършване на дейност като едноличен търговец към датата на избирането или назначаването и 12 месеца преди датата на избирането или назначаването

1. Към датата на избирането или назначаването на длъжност:

1.1. Имам участие в следните търговски дружества, в граждански дружества, участие в тайни и/или неформални организации и общества:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 15

Ном по ред	Дружество	Размер на дяловото участие

1.2. Съм управител или член на орган на управление или контрол на търговски дружества, на юридически лица с нестопанска цел или на кооперации:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 16

Ном по ред	Дружество	Участие

1.3. Развивам дейност като едноличен търговец:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 17

Ном по ред	Наименование на ЕТ	Предмет на дейност

2. Дванадесет месеца преди датата на избирането или назначаването ми на длъжност:

2.1. Имам участие в следните търговски дружества:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 18

Ном по ред	Дружество	Размер на дяловото участие

2.2. Съм управител или член на орган на управление или контрол на търговски дружества, на юридически лица с нестопанска цел или на кооперации:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 19

Ном по ред	Дружество	Участие

2.3. Развивам дейност като едноличен търговец:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 20

Ном по ред	Наименование на ЕТ	Предмет на дейност
1.		

VIII. Договори с лица, които извършват дейност в области, свързани с вземаните от лицето, заемащо публична длъжност, решения в кръга на неговите правомощия или задължения по служба:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 21

Ном по ред	Трите имена на лицето, с което е сключен договора	Предмет на договора

IX. Данни за свързани лица, към дейността на които лицето, заемащо публичната длъжност, има частен интерес:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 22

Ном по ред	Трите имена на лицето	Област на дейност на свързаните лица

Дата: 31.08.2026г. г.

Декларатор:

/подпис/